

PARTİ BASINI ÜZERİNE GÖRÜŞLERİM.

Parti basını üzerine başlıklı,Batı avrupa yürütme komitesi'nin yazısın da'da belirtildiği gibi günümüzde basının önemi büyüktür. ben yayınlarımız üzerine kendi görüşlerimi sıralamaya çalışacağım.

ADIMLAR , Ülkede Partimizin politik kararlarını yaşama geçirmede ön emli rol oynayacaktır kuşkusuz .öncelikle redaksiyon bu görevi yerine getirecektir. Bunun yanında sol'la diyalog açısından sol'un çeşitli kesimlerinin temsilcilerinede,Aydınlarada görüşlerini belirtmeleri için"diyalog'u geliştirici" yer verilmelidir.

Birde şu yönüne önem verilmelidir. FLAŞ Haberlerle geniş demokratik kamoyunun gereksinim duyduğu bir gazete haline gelmelidir. yapılan yolsuzlukları ortaya çıkartarak,işkencelerin üzerine giderek,ve toplumu ilgilendiren tüm haberleri zamanında yayımlayarak, yani"redaksiyonun önemli"gördüğü haberlerin dışında,o günün koşullarında topluma gereksinim olan habercilikte yapılmalıdır.bu vesileyle ADIMLAR geniş bir topluluk tarafından okunur gazete haline gelecektir.

YENİ YOL 21. Sayısından itibaren yenibir içerikle çıkmaya başladı bir,iki defada amacının ne olduğunu açıkladı.TBKP yayın organı olarak bir görev yürütüyor.Açıklık ve yenilenme politikasını,parti içi demokrasiyi üyeleri arasında geliştirmeyi ve aynı zamanda partimizin politikasını geniş yığınlar arasında propoganda etmeyi,örgütlenmede bizlere yardımcı olmayı görevleri arasında görüyorum. gerçektende bu anlamda devam etmelidir YENİ YOL.

BİFLİK,YASALLIK ve YİĞİNSALLIK amacımıza yönelik bu doğrultuda hedefimize ulaşmada yardımcı olmalıdır. Aynızamanda gelişen olaylar üzerine,Partimizin yetkili organlarının görüşleri^{ne} yer vermelidir.yani bir olay karşısında hem kamoyuna karşı bizim görüşlerinizi yansıtmalı hemde üye ve sempatizanları TBKP'nin görüşlerini YENİ YOL aracılığı ile açık ve net bir şekilde öğrenebilmelidir.(21.sayıda Mehmet Karaca yol daşla verilen Perortaj bu anlamda örnektir.)

Bu saydıklarımız örgütümüzün iç işleyişine yönelik durumlar.

Parti dışındaki çevreler ve öteki siyasi güçlere yönelik politik diyalog konusunda ise TBKP'nin bugünkü görüşleri üzerine (Sosyalizm, barış, demokrasi, faşizm, kürt sorunu, birlik sorunu vb. konular üzerine görüşü nedir ? .diğer çeşitli görüşler nelerdir. ? biz TBKP olarak neden ve neye dayanarak bakış açımız böyle. diğer çeşitli görüşlerle hangi temel konularda bakış açımız farklıdır vs. Bu gibi konularda kanımca YENİ - YOL'un TBKP yayın organı olarak görevi olmalıdır.

TÜRKİYE POSTASI . Ağırlıkta Batı Avrupada yaşayan göçmen topluluğuna yönelik çıktığına göre, içerik olarakta diğer yayın organlarımızdanda farklı olmak durumundadır. Yani T.P.nin görevi legal ve "bağımsız" bir gazete olarak: çok geniş bir okuyucu kitlesine seslenmelidir

BU NASIL OLACAKTIR. öncelikle Avrupada yaşayan göçmenlerin. göçmenlikte n kaynaklanan, sorunlarına ağırlık verilmelidir. Eğitim, kültür, sigorta, vergi, aile sorunları, yabancıların sosyal ve yasal hakları üzerine oturma hakkı, emeklilik hakkı, hastalık halinde (schwer behindert) haklarını Versorgungssamt'a nasıl başvuracakları formullerinin açıklanmasını, Eğitim konusunda, okul başlangıcından başlayarak, 4. sınıfta çocuğun geleceğine yönelik nasıl davranması gerekildiği üzerine geniş açıklamalar ve yetkili ve uzman kişiler tarafından bu konuda aydınlatıcı yazıların (çoğu Türkiyelilerin dil zorluğu gözönüne alınarak) geniş açıklamalarının yanında., Türkiyeden kaynaklanan, sorunları da göstererek ve bu gün bu sorunların çözüm yollarının önerisini içinde taşıyan bir görev yapmalı.

TÜRKİYE POSTASI'nda yurt dışında yaşayan aydınlar yazabilmelidir., Fakir Baykurt, Demir Özlü, Dursun Akçam, Server Tanilli, gibi.

-Göçmen örgütlerinin temsilcilerinin görüşlerine buradaki sorunlar üzerine yer verilmelidir. bu konuda T.P. bir Platform haline gelmelidir.

Son sayfada çevre sorunları üzerine yazılan yazılar oldukça aydınlatıcıdır bu gibi yazıların devamlılığı sağlanmalıdır.

-Sendikali olmanın yararları üzerine açıklayıcı yazılar yer almalıdır. ve birlikte hareket edince ne yararlar sağlayacağı işlenmelidir.

Tüm yayınlarımızın işlevi ve içeriğinin aynı olmaması gerekir.aynı konuları içermemelidir. Çünkü bizler dahi aynı içerikte yazıları okumaktan sıkılıyoruz.Yayın organları arasında görev bölümü yapılmalıdır,her yayın organı sesleneceği kesime yönelik propoganda yapmalıdır.özellikle T.P. dar çerçeveyi kırıp,geniş bir topluluğa hitap etmelidir.içerik olarak yerel toplantılar yaparak bunu saptayabilir.

Yerel parti örgütlerinde saptanan basın-yayın sorumluları ile üst düzeydeki basın-yayın sorumluları tam bir diyalog içinde olmalıdırlar.günün gelisen çeşitli olayları karşısında karşılıklı görüş alış verişi olmalıdır. şimdiye kadar görevler genel olarak yerine getirilmeye çalışıldı.Basın-yayın sorumlusu sadece yayınları getirip paylaşmakla yetindi.kimin kime hangi amaçla yayın verdiği net olarak bilinmedi,yani örgütlemek amacıyla,diyalog amacıyla,ilişki kurmak amacıyla v.b. ayrıca şu durumda oldukça yaygındır parti üyeleri arasında bu hiç bir zaman gözden kaçmamalıdır."görevi yerine getirmek için bir,kaç tane yayın alınıyor ve bunların parası ceplerden ödeniyor: zira Parti toplantılarında "kolay hesaplaşabilmek için" içinde bulunduğumuz durum gerçektende böyledir.bu durumdan kurtulmak ancak yukarda önerdiğimiz durumlar"ve konferansda bu durumum üzerine geniş ve real bir tartışmanın yürütülmesiyle ve karara bağlanmasıyla çözüm bulacaktır.

WIESBADEN.P.Ö.ÜYESİ.

TAYFUN ATİK

02.02.1989.

7.2.1989

Parti basınımızın eylemi üzerine

İçinde bulunduğumuz dönemde parti basınımızın öneminin daha da arttığı şüphe getirmez bir olgudur. Parti basını, partimizin eylem bütünlüğünün önemli bir parçasıdır. Parti kendisini kamuoyuna, birincisi; eylemleriyle, ikincisi; basın yayın organlarıyla ifade eder. Bunun yanı sıra, parti içi ve dışı demokrasi ve işbirliğinin güçlendirilmesine azami katkıyı yapacak olan bir araçtır.

İki partinin birleşme sürecinde Türkiye basını hem birleşmeyi, hem de içinde bulunduğumuz yeni durumu, bizzat parti yöneticilerimizle yaptıkları röportajlarla yansıttılar. Hatta Genel Sekreter hangi müziği sever? Hangi yemekleri yer? Hangi tür sanattan hoşlanır, vb. liderlerimizi kamuoyuna tanıttılar. Bu süreç bütünüyle dikkate alındığında, Komünist Hareketin tarihinde görülmemiş yaklaşımların ortaya çıktığını gösteriyordu. Bunda hem partimizin ortaya koyduğu yeni görüntünün, hem de Türkiye basınının sorumlu ve antikomünizme prim vermeyen yeni anlayışının katkısı var. Türkiye ve Tercüman saydıklarımın dışında kabul edilmeli.

Durum böyle iken partimizin basın yayın eylemi ne durumdadır? Bu soruya bütün parti üyelerimiz ve bu alanda çalışan yoldaşlarımız eleştirel bir yaklaşımla ele almalı ve yanıtlar aramalıdır. Benim ele alışımda kendi çapında küçük bir tartışma olarak kabul edilmelidir.

Bir komünist partisinin elbette değişik alanlara yönelik yayın organları olacaktır. Olmalıdır. Örneğin bunlar, teorik, güncel olaylar, parti içi tartışma, Dünya Komünist Hareketi, gençlik, kadın vb. alanları kapsayan yayınlardır. Ayrıca KP leri gerek gördüklerinde belirli bir özelliği olan konularla ilgili yayınlar çıkartmalıdırlar. Örneğin bizde ulusal sorun ve göçmenlik koşulları dikkate alındığında buna gereklilik duyulabilir.

Şüphesiz her alandaki yayın faaliyeti partinin öne koyduğu hedeflerle uyum içinde olmalıdır. Şimdi bir kez daha partimizin öne koyduğu hedefi anımsarsak, yayın faaliyetimizinde nasıl olması gerektiğini genel hatlarıyla ortaya koyabiliriz.

Parti programımızla ortaya koyduğumuz hedef Demokratik Yenileme hedefidir. Bu hedefe uygun düşen parti anlayışımızda, kısaca Birlik, Yasallık, Yığınsallık kavramlarıyla ifade ettiğimiz, görece uzun bir dönemi kapsayacak eylemler dizisidir.

Parti basınımızda Birlik-Yasallık, Yığınsallık kavramlarına uygun davranışları sayfalarında göstermek zorundadırlar.

Ancak B. Avrupa koşullarında yalnızca parti içi tartışmalara yer veren bir yayınımızın olması parti üyelerimizin basın yayından yararlanma olanaklarını da sınırlıyor.

Söyle ki, parti içi tartışmalar yalnızca parti üyelerini ve sempa-
tizanlarını bağlıyor. Hele bu XXX kimi zaman tek bir insana yönelik

karalamalar olarak ortaya çıktığında, olayın dışında kalan okuyucu için anlaşılabilir oluyor. Kişi bir yayın organında kendi sorunlarına yönelik haber, görüş, çözüm önerileri bulabilirse, ondan yararlanabilirse alıcısı ve dağıtıcısı olabilir. Örneğin bizim yayın organımızda göçmenlerin hiçbir sorununa yanıt arayan yazılar yer almıyor. Bundan öte bu alana yönelik tek bir yazı bile bulunmuyor. Bu da yayının Türkiye'li taraflardan okunmasını engelliyor. Bu anlamda, parti içi tartışmalara yer veren Yeni Yol, doğal olarak okuyucusunu sınırlıyor, okunma şansı üyeler ve sempatizanlarla orantılı oluyor.

Peki B. Avrupa'da yaşayan ve örgütlenen Türkiye'li komünistler; buradaki günce gelişmeleri yansıtan, çözüm yolları öneren, Sol içi diyalog ve işbirliğini öne çıkaran, partilerden bağımsız aydınların görüşlerine yer veren, Avrupa KP lerinin 1992'de birleşmesi öngörülen Avrupa için ne gibi görüşlerinin olduğunu sorgulayan, yurtdışında örgüt ve örgüt liderlerinin herhangi bir konudaki görüşlerine yer veren bir yayın organına gereksinim duymuyorlar mı?

Ben evet böyle bir yayın organına gereksinimimiz var diyorum. Sadece biz ne diyorsa yer veren değil, başkalarının da ne dediğine yer veren bir yayın organı. Hep söylediğimiz gibi başkaları içinde kürsü.

Şimdi kimse kimseye topu atmadan, hep birlikte eğer böyle bir yayın organına gereksinmemiz var diyorsak, kadrolarımızı, olanaklarımızı bu yönde kullanmalıyız. Komünistlerin ne düşündüklerini, nasıl davrandıklarını en iyi ifade eden onların basın yayın ve pratik alandaki çalışmalarıdır.

Bu alanda hem Türkiye'de hem de B. Avrupa'da eksikliğimiz olduğunu düşünüyorum. Henüz herhangi bir konuda dostlarımızla, Devrimci Sol ile açık tartışmaya giremiyoruz. Kısmen girdiğimiz tartışmalarda genel yaklaşımları içeriyor. Bizim dışımızdaki her kes nasıl bir Sol parti anlayışını tartışıyor, birlik çabası içinde olduğumuz TSİB'li dostlarımız sayfa sayfa bu konuyu soruştururken, biz birlik konularını kamuoyunda tartışmıyoruz. TBKP'li birlik tartışmalarının ne düzeyde olduğunu dışındaki yayın organlarından okuyabiliyorlar. Kısaca sözümüzle eylemimizi birleştiremedik.

Bu sıralar işimiz oldukça zor. Sargın ve Kutlu yoldaşlarımızın hapiste olmaları, MK'mizin ağırlıklı bir bölümünün Türkiye'de bulunması karar mekanizmasını güçleştiriyor olabilir. Ancak partimiz bütünsel anlamda-basında dahil-eylemsiz kalamaz, kalmamalıdır. Bu çok sık söylediğimiz durgunluğun daha da artmasından başka bir sonuç getirmeyecektir.

Candan Geldi

Essen

TAMAMLANMASI GEREKİYOR

Yeni Yol'un yeni yayın hayatının iki sayısını (21-22) okudum. Bu iki sayıda bile; partimiz TBKP'nin önemle üzerinde durduğu "çok sesliliği", "parti içi yaşamın demokratikleştirilmesi" fikrinin ~~ve~~ eylemselleşmesini, Yeni Yol'un 21. sayısında belirttiği ~~ve~~ "şeffaflığı" görebiliyoruz. Ama bunun yanında eksik olan, tamamlanması gereken yönlerinin olduğu kanısındayım. Bunları şöyle sıralayabiliriz:

1- Hem günümüz Türkiye'sinde, hemde dünyamızda çok hızlı gelişmeler oluyor. Öyle ki, bazen haftalık değil, günlük önemli gelişmeler yaşıyoruz. Birde partimizin iç ve politik yaşamında hızlı gelişmeler oluyor. Bütün bu hızlı gelişmeler karşısında zamanında ~~ve~~ politikamızı ve olaylar üzerine yorumlarımızı koyabilmemiz önem taşıyor. Yeni Yol'u aylık çıkararak bunu yapabileceğimizi sanmıyorum. Hele birde Yeni Yol'un kadrolarımızın eline ulaşma sürecini de ~~ve~~ hesaba katarsak, bunun dahada ağırlaştığı görülür. Bundan hareketle Evlem Duru yoldaşın "haftalık" yayın önerisine, bununla ilgili olarak "bölgelerde yoldaşlarla toplantılar" yapılması önerisine katıldığımı belirterek, bunun mümkün olmadığı taktirde 15 günlük yayın yapılmasını öneriyorum.

2- Yeni Yol'un 22. sayısında Levent Takan yoldaş "teorik Ederim" yazısında "Lütfen, bu sınırlı sayfalarda haber niteliğindeki yazılara yer verilmesin" diyor. Bu düşünceye katılmıyorum. Bana göre yoldaş, Yeni Yol'a tek vanlı ve sadece kendi ilgi alanlarından bakıyor. Oysa bu yayın, sadece partililerin ideolojik-teorik ilgilerine seslenen değil, bununla birlikte partisiz ve diğer siyasal çevrelerinde ilgi alanlarına seslenen, yayın döneminde gündeme gelen olayların haber ve yorumunu veren bir yayın olmak zorundadır. Yeni Yol böyle bir yayın olmadan, çok geniş yığınların okuyacağı ve arayacağı yayın olabileceğini düşünmüyorum. Bu, partimizin yığınsallaşmasıyla da yakından ilgilidir. Bundan hareketle Yeni Yol'da haber-yorum yazılarının yer almasını öneriyorum. Buna sayfa sayısı yetmiyorsa, artırmayı düşünmemiz daha doğru olur.

3- Yeni Yol'un önemli bir eksikliği daha var. Bu yayını ilk alıp okuduğumuzda, partimizin iç yaşamının çeşitliliğiyle yansımalarını görebiliyoruz. Elbette bu sevindirici bir durum. Ama Yeni Yol sadece parti içi yaşamının çeşitliliğini değil, insan hayatının ve dünyamızın çeşitliliğini de yansıtabilmeli. Bu yönüyle kaldığı taktirde Yeni Yol, bir kitle yayın organı olamaz, partimizin iç dünyasının gelişmeleri içinde sıkışmaya başlar.

Bugün yenilenme, yeni düşünme tarzı, parti içi yaşamın ve tüm insan hayatının demokratikleştirilmesi sürecine adım atmamıza SSCB'deki gelişmelerin cesaret verdiğine bir çok yoldaş haklı olarak işaret ediyor. Ama buna rağmen Yeni Yol'da Sosyalizm dünyasıyla ilgili bir sayfa yok. Böyle bir eksikliğin yeni yaklaşımlarımızın kavranmasını zorlaştıracaklarını düşünüyorum ve Sosyalizm dünyasıyla ilgili bir ~~ve~~ bölümün ayrılmasını öneriyorum.

4- Teknik düzeni üzerine: Yeni Yol'un kapak sayfası düzensiz. Örneğin yayının ismi, "TBKP yayın organı" ve çıkış tarihleri çok düzensiz olarak kırmızı zemin üzerine yerleştirilmiş. Bir yanda sayfa darlığından yakınlarımız

varken, dış sayfa bom boş kalmış. Ama buna karşın fiyat listesi kapağın alt kısmına sıkıştırılmış.

Önerim: Başlık, kırmızı zemin üzerine beyaz değil, başka renk zemin üzerine kırmızıyla yazılmalı. (Örneğin önceki Yeni Yol başlığı bence daha güzel.) Çerçevele olacak başlığın bir tarafına "Bütün Ülkelerin Proleterleri Birleşiniz" şiarı, diğer tarafına güncel temel şiarlar parti çalışmalarında öne çıkarılması gereken şiarlar konmalı. "TBKP yayın organı", ay ve tarih vazıları ise, başlığın altında ince çerçeve içine alınmalı. Dış sayfada verilen vazı başlıkları bir köşede puntolarla verilmeli. Kalan yere içerdeki temel vazılardan birinin girişi yapılmalı. Böylece Yayınımızın görünüm olarak daha güzel olacağı, boş kalan yerlerinde değerlendirilmiş olacağını düşünüyorum.

19 Aralık 1988

İhsan Yılmaz
Orta-doğu

Degerli Yoldaşlar,

Nasıl bir Yeni Yol konusun da birçok yoldaşım haklı eleştiri ve yerinde öneriler getiriyorlar, bende bu konuda görüşlerimi iletmek istiyorum.

Yeniden Parti organı olmaya adaylığını koyan (yada önerilen) Yeni Yol işe baştan başlamalıdır derim. Buda ancak şu alanlara ağırlığını koyması ile gerçekleşecektir.

Yeni Yol çıkmaya başladığından bu güne kadar olduğu gibi sadece Parti içi tartışmaları aktarmakla yükümlü bir yayın organı olarak kalmamalı (buna devam etmelidir) Yurt dışında ve Yurt içinde her alandaki Parti örgütlerinin yaptıkları çalışmaları yazdıkları Örgütler arası bilgi alışverişine yardımcı olabilecek özelliğinin yanında geniş ideolojik tartışmaların da yapılabilirdiği bir yayın organı olmalıdır. Sadece eleştirilen (ideolojik Politik olarak) bir Partinin yayın organı değil eleştirilere kendi ideolojisi Politikası doğrultusunda cevap verebilen bir yazı kuruluna da sahip olmalıdır.

Bu güne kadar alışık olmadığımız bir yapılanmaya girmiş bulunuyoruz, bu duruma alışık olmayan yada gelişmeleri kaldıramayan ki (gelişme dedigimiz şey parti örgütlerinde gerilemeyi getirmiş durumda) bende içinde birçok yoldaşımız var. Hatta daha da önemlisi bu dönemde Parti çalışmalarından isteyerek T.B.K.P. oportünist tir, Burjuvazi ile uzlaşma içindedir, büyük bir ideolojik Politik çıkmaz içindedir, ve bu nedenlerle eleştirilere cevap verememekte diyebilen ve ayrılan (bu kişiler çok olmasa da vardır) yada istemiyerek aradıkları sorulara cevap bulamadıkları için tüm çalışmalardan çekilmiş az denemeyecek yoldaşımız vardır. Yeni Yol bu kişilerin de önünü açmada yardımcı olabilmelidir, onlarla tartışma olanakları aramalıdır.

Partimize yapılan saldırılara karşı susmamız Partili ve sempa-tizan yoldaşlarımızda güvensizliğe yol açabiliyor bu durum bu gün içinde bulundugumuz durgunluğu bir müttet daha devam ettirecektir.

Oysa üç yıla yakın bir müttettir tartışıyoruz ki bana göre yaptığımız tartışmadan çok yeniyi yada yeniliğe yönelik sancıları eleştirmekten ileriye gitmiyor oysa tartışma karşılıklı birçok değişik düşüncenin olduğu yerde olabilir, benim katıldığım toplantılarda ise genellikle biz görüşlerimizi iletiyoruz öneri onaylansada onaylanmasa da yetkili yoldaşlar dinlemekle yetiniyor ve toplantılar kafalarımızdaki kocaman soru işaretleri ile başarılı bir biçimde son buluyor. (tabi bu nasıl başarı orası ayrı konu)

İşte Yeni Yol bunu yapmamalıdır, doyurucu olmalıdır, sende haklısın
bende haklıyım demek yetmiyor haklılığın dayanakları ve gerekçeleri
de açıklanmalıdır. Böyle olursa Yeni Yol okurlarını ideolojik Politik
olarak da geliştirebilir savundukları veya karşı çıktıkları fikirlerin
kaynagını gösterebilir. Mesela bir çok yoldaş T.B.K.P. Programında
niçin Proletarya Diktatörlüğü sözcüğünün olmadığı veya niçin iki tane
Program broşürü çıktığından yakınıyor yada bu konuda aydınlatılmadığı
için eleştiriyor.

Ahmet Kardam mın 15 Kasım Tarihli Yeni Yol daki yazısına katılıyorum. Benim okudugum veya satacağım yayın organım benim ve Partimin düşüncelerini bir işçinin okudugunda zorluk çekmeden okuyabileceği bir içerik taşımali onu karamsarlığa itmeden çok önünü açmalı (bu da tartışmalarımıza engel olmaz sanıyorum) gerçek bir propaganda aracı olmalıdır.

Onur Toprak FRANSA

Orak

Parti basını

Gazete günle başlar. Her gün, her yeni haber, her yeni bir gazete getirir. Bunu tutturamayan gazete geride kalır, canlılığını yitirir, donar.

Yeni Yol, günlük bir gazete değil, gönül isterki, ilerde günlük bir gazete düzeyine ulaşsın. Her kesimden sınıf ve katmanların gazeteleri var, komünistlerin neden günlük bir gazetesi olmasın? Gereksinim.

Yeni Yol okuyucusuna kendisini açmalı, tanıtmalı. Bu, canlı bağı, ilgiyi ve merakı getirir. Gazetesine sorumluluk duyan, soru sorar, araştırır, öğrenmek ister.

Yeni Yol şimdi kendisini yavaş yavaş açmaya çalışıyor. 15 Mayıs tarihli sayısında "Yeni Yol'un parti yaşamındaki yeri" başlıklı bir yazı vardı. Yani, Yeni Yol nedir'i yanıtlamaya çalışıyordu.

Peki, Yeni Yol kimdir ? Ben, yazımda kimi sorular sorarak, Yeni Yol'u daha iyi tanımak için, Yazı Kurulundan açıklamalar isteyeceğim.

1. Yeni Yol'un yazı kurulu kaç kişi ? Şef redaktör kim ?
Yazı kurulu hangi isimlerden oluşuyor ? Parti isimleri?
Şef redaktör hangi duruma göre yazı yazıyor ?
2. Yazı kurulunun kendi arasında görev bölümü nasıl ?
Kollektif ve bireysel yazı yazma nasıl oluşturuluyor ?
3. Yazı kurulu arasında farklı görüşler nasıl ortak bir yazıya indirgenebiliyor ? Yeni Yol imzalı bir yazıda hemfikirlikte nasıl ortaklık yapılıyor ?
4. Yazı kurulu şimdiki haliyle Yeni Yol'u nasıl buluyor ?
5. Hangi aşamada yeni bir Yeni Yol gereksinim olabilir ?
Veya Yeni Yol hangi aşamada yayınına son veya ara verebilir ?
6. Yasadışı komünist partilerinin gazeteleri ile Yeni Yol karşılaştırıldığında durum nasıl gözüküyor ?
7. Yeni Yol mu TBKP'yi yönlendiriyor yoksa TBKP mi Yeni Yol'u ?
Veya başka bir sentez mi ?

Sorularımı asıl dikkat merkezini dağıtmamak için, uzatmak istemiyorum. Sanırım, okuduğum bir gazetenin kimliğini tanımak, görevlilerini bilmek en doğal hakkım olsa gerek. Öğrenmek istediğim soruların yanıtları tüm Yeni Yol okurları için bilgilenme gereksinimi olduğundan, bunları onlarla da paylaşıyorum.

Ben eskiden her Atılım'ı merakla beklerdim, şimdi Yeni Yol'u...

ASIM ÇELİK

30.5.1980

Degerli YENİ YOL Redaksiyonu

Derginizde başlatmış olduğunuz özgür tartışmayı yürekten destekler ve sizleri kutlarım.

Ülkemizde ilk defa bir partinin yayın organında kamuoyuna açık demokratik bir tartışmayı örgütlemekle kısa bir dönem içerisinde (birlik ve yassallaşma) dev adımlardan sonra üçüncü dev bir adım daha atılmış oluyor. İnanıyorumki bu sorundada Türkiyeli ve Kürdistanlı komünistler olarak uygarca tartışıp halklarımıza en yararlı yolu hep birlikte bulacağız. Ve çağdaş, Demokratik, Kitlesele Komünist Partisi amacına bu şekilde ulaşılacaktır.

Ben Yeni Yola yazdığım bu ilk yazıda, M. Güneş arkadaşın "Komünist Partisi anlayışı üzerine" yazısındaki bir soruya hem cevap vermek hemde TBKP siyelerinin, taraftarlarının ve yönetici yoldaşların dikkatini bu konuya çekmek istiyorum .

Her şeyden önce M. Güneş arkadaşına şunu belirtiyim. Yazıda deindiginiz sorunların bir çoğu benimde kafama takılan ~~ve~~ tartışılmasını istediğim konular. Ama kullandığınız üslup bana biraz sekter ve düşünceleriniz önyargılı gibi geldi. Tartışmalarda eski kafalar terk edilmezse sonuç alıcı olamaz. Bu açıdan her yoldaşın bu konuya çok titiz yaklaşması gerekir.

~~xşixixixix~~

Cevap vermek istediğim soruya gelince: * M. Güneş arkadaş şöyle diyor, "Nasıl bir legal komünist partisi sorununda şimdilik partinin söylediği; çağdaş, yığinsal, demokratik bir komünist partisi istendiği, TSİP'de dahil, kimi Marksist çevrelerinde bu partide toplanmak istendiğidir"... "söz konusu edilen marksist çevreler, aydınlar kim? Bunu da ortaya koymalı. (Y.Yol.Say.27)

M. Güneş "çağdaş, yığinsal, demokratik bir komünist partisine" karşı olabilir. Bu düşüncenin "genişlik adına komünist partisinin sınırlarını silikleştirdiğini" de iddia edebilir. Bu kendi düşüncesidir. Belirli yere kadar saygı duyulur ve tartışılır. Ama "söz konusu edilen Marksist çevreler, aydınlar kim" diye sorarsa, komünist güçlerin bir çatı altında birleşmesini isteyen tüm dürüst insanların da M. Güneş'e sen kimsin diye sorma hakkı doğar sanırım. Birlik düşüncesinin en çok tartışıldığı bugün, böylesi bir yönemi benimsemek elbette olumlu birşey değildir. Bende böylesi bir soru M.G. arkadaşına sormayacağım. Ama yoldaşa bir kaç alıntı ve pratik bir gelişmeyi aktarmak istiyorum.

"Ayrışmadan sonra çoğunluk olan bizler, fraksiyon olma yolunu seçmedik. Bunun işçi sınıfına ve genel x olarak devrimci harekete, devrim mücadelesine ereceği zararın bilincindeyiz. Fraksiyonculuğu aşmış olan bu tutumumuzun devrimci harekette olumlu bir geleneği başlatacağına inanıyoruz... "Komünist harekette birlik eğiliminin gelişip güç kazandığı bu dönemde TKP ve TİP'in politik birlik kararını taktikle karşılıyor, gerçekleştireceğine inandığımız bu birliği şimdiden coşkuyla selamlıyoruz." (TKEP-Çoğunluk 3. kongre belgeleri Sayfa 85)

"2-III. genel kongremiz; ideolojik, politik, programatik ve örgütsel olarak TKP'ni benimser. Bu açıdan partimizin TKP'ne katılmada hiç bir ön şartı yoktur. Kongremiz; ideolojik ve politik bütünleşmeye rağmen şartlı girişimleri bölücü, kariyerist ve fraksiyoncu girişimler olarak belirler ve bu gibi yaklaşımları mahkum eder." (a.g.e. Sayfa 90. Karar NO:1)

M. Güneş arkadaş, TKEP çoğunluğun 3. kongre belgelerinin tümünü okudumu bilmem ama, benim bildiğim, gördüğüm kadarıyla komünist güçler, komünistler sadece TİP ile TKP değildir. Eğer böyle olsaydı TBKP'nin oluşması ile komünistlerin birliği sorunu bitmiş olurdu. Aksine, TBKP'nin oluşumu sadece komünistlerin birliğinde bir adım olduğunu TBKP kendi birinci kongresinde ilan etmiştir. Ve yine TBKP'nin yetkili organlarının ifadesiyle bu adım devam edecektir.

M. Güneş arkadaş, benim TKEP-Çoğunluk kesiminden olduğumu sanmasın sakın. Evet, köken olarak bende TKEP'liyim ama, ben TKEP'nin "TKP'ye ve sağa kaydığını" iddia ederek, ta 1980'de ayrıldım. Ve korkunç bir TKP düşmanlığı vardı bizde. TKP-TİP dendi mi cinlerimiz ayağa kalkardı. Ama bugün TKEP-Ço-

günluk kongre olarak kendi kongre kararıyla "hiç bir ön şart ileri sürme-
den" TKP'ne katıldı. Daha benim bildiğim onlarca TKEP kadrosu kişisel olarak
TKP'ne katıldı. Dahada katılacaklardan başka. Ve bu sadece bir örgütteki ge-
lişmeler. Öyle sanıyorum ki, butür eğilimler her örgütte mevcuttur. ~~TBK~~ TBKP
TBKP'nin oluşumu ve "demokratik çok sesli bir kitlesel parti" ~~am~~
~~am~~

amacının bu eğilimleri daha da hızlandıracağına inanıyorum. Bunu M. Güneş ~~arkadaşın~~
arkadaşın görmemesi olanaksız. Eğer görmek istemiyorsa ona bir diyeceğim ola-
maz.

~~R~~

Son olarak TBKP yönetimine de bir eleştirimi iletmek istiyorum: Türkiye dev-
rimci hareketinin tarihinde ilk defa TKEP-Çoğunluk gurubunun yöntemi ~~ile~~ sade,
abartmasız, yaygarasız bir katılım olmuştur. Na yazık ki, hiç bir allahın kulu
çıkipta bu katılımı ilgili ~~bir beyanda bulunmadı~~ bir beyanda bulunmadı, yada bu-
lunamadı. Neden? Bazılarının gücenmemesi için yapılıyorsa, o zaman sol içi tar-
tışmaların "yeni bir kültür seviyesine" ulaştırılması düşüncesi nerde kalıyor?

Benim inancıma göre, bu konuda yapılan eksiklikten ders çıkarılarak, bundan
sonra böyle olumlu gelişmeler hem parti kamuoyuna, hemde genel devrimci kamu-
oyuna maledilmelidir. Bugüne kadar böyle bir yöntem izlenmiş olsa idi, M. Güneş
arkadaş da "Marksist çevrelerin kim" olduğunu sormazdı sanıyorum.

Yeni Yol'a başarı dileklerimle.

Mahmut Halit
ORTADOĞU

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARASI

STALİN ÜZERİNE

Dünya'nın ilk sosyalist ülkesi olan Sovyetler Birliğindeki ekonomik ve siyasal gelişmeler ve bu ülkenin liderlerinin ünvanları,sovyetler birliği sınırları içinde kalmayıp, her dönem uluslar arası derin yankılar yaratmıştır, bu durum gelenekselleşmiş bir olaydır,doğal olarak her liderin iyi ve kötü yönleriyle bıraktığı izler bir çırpıda silinip atılamaz birkenara,her olayda olduğu gibi kişileri ve özellikle de liderlerin iyi ve kötü yanlarını açıklarken doğruyu ve yanlış tam olarak açıklamak gerekir, çünkü,eksik anlatılan doğruların sonucu yanlış bilgilenmelere neden olabilir.

Yeni Yol'da STALİN üzerine bir çok yazılar yazıldı,bu yazıları tekrar tekrar okumaya ve anlamaya çalıştım,Stalin'i elestiren yazılara karşı eleştiri ve cevap niteliğinde yazıların da yazılabileceğini bekledim ve henüz bu anlamda yazılara da rastlayamadım,ben de STALİN hakkındaki görüşlerimi açıklamaya çalışacağım.

Sovyetler Birliğinde yetmiş yıllık sosyalizmin bazı sorunları aşmakta çok geç kalmış olması,dünya komünist hareketinde ki bölünmelerin sorumlusu,vs. biçimlerde yaklaşımlarla Stalin yargılanmak isteniyor,bununla da kalmayıp,Marxist-Leninist ilkeler yerine Stalin'in dogmatik görüşlerinin geliştirildiği,her sorunun sabıkalısı yine Stalin'de görülmektedir,bana göre bunların gerçekle alakası yoktur. Çünkü,tarihte zikzaklı olmayan, sade düz birşey yoktur, tarihi de olduğu gibi tam olarak anlamak zorundayız.

I.Dünya savaşı sonrası sosyalist kuruluşun zorlukları yaşanırken Dünya'da güven ortamı yoktu, her politika savaş ve düşmanlık üzerine hesaplanıyordu,nesnel koşullar,barış ve güven ortamının oluşmasına elverişli değildi,Dünya gericiliği ve emperyalizmin çizdiği yol,daha fazla silah ve savaş çizgisi idi.Hitler faşizminin dünya ya ferman okuduğu,uzlaşma yöntemlerinin olanaksız olduğu dönemler unutulmaması gereken hususlardır diye düşünüyorum. Sosyalizmin düşmanları zayıf değildiler,II.Dünya savaşının başlatılması sosyalizmin düşmanları tarafından başlatılmış,emperyalizmin,Hitlerin ve dünya gericiliğinin yanı sıra,iç gericilik de sosyalizmi yıkıma götürmeyi amaçlıyordu.

Komünist önderlik bakımından emsaline ender rastlanan Stalin'in yanlış yönlerinin olması kimseyi yanıltmamalıdır, asıl yanlış olan bütün kötülüklerin sorumlusu diye, böylesi önderleri suçlu ilan edip yargılama yöntemlerinin girışenlerdir.

Kişilerin, Liderlerin ve Ülkelerin, en kötü yanlarını ön plana alıp, onların iyi yönlerinden hiç söz etmeden doğru bir sonuca asla varılamaz. Burada bazı örnekler vermenin faydalı olacağı kanısındayım, N. Hikmet'in komünist şair olarak, sadece ülkemizde değil aynı zamanda uluslararası saygınlığı biliniyor, o asya, afrika ve avrupa halkları üzerine söylemek istediğini şiirlerinde dile getirmeye çalışmış, ancak kendisinin yanı başındaki kürt ulusu üzerine bir yapıtına rastlayamıyoruz, buradan hareketle N. Hikmet'i kötüleyip karalama, ona hakaret etmeye asla hakkımız yoktur, ama böylesi kötü yaklaşımlarla Stalin'e serbestçe saldırılar yapılabilir.

Sosyalist ülkelerin sorunları hakkında bazen aşırı övgüler yapıyor, son zamanlarda sosyalist ülkeler eleştiriliyor ama her olumsuzluğun günahı Stalin'de aranıyor, bazı sorunlar hala esrarlılığını koruyor. Örneğin, bazı kapitalist ülkelerde ölüm cezaları çağ dışı sayılırken, başta sovyetler birliği olmak üzere, sosyalist ülkelerde ölüm cezaları hala yürürlüktedir.

Stalin hakkında onun partisi SBKP, öngördüğü görüşünü açıklamış söylemek istediğini söylemiştir, SBKP böyle yaptı diye her yandan saldırıya geçmenin anlamı nedir? ne fayda getirir? Önemli olan olaylardan bir ders alabilmektir, çok aşırı suçlama yöntemleriyle çok ders çıkartılacağını hiçte zannetmiyorum. Diğer bir önemli görüşüm sorunda, Yeni Yol'da yazılanların anlaşılır ve somut ifade ile söylenmek istenen sorun, bütünlüklü olarak yazmıyorlar yoldaşlarımız. Örneğin yeni yol sayı 21 de "özgür insanların partisi" başlığı altında Kemal Kervan yoldaşın yazısı, Yeni Yol sayı 27 de ise "Örgütsel dogmatizm" başlıklı M. Taş yoldaşın yazıları çok düşündürücü yazılardır. Bu yoldaşlar yukarıda adı geçen konularda görüşlerini biraz daha somut olarak açıklamalıdır. Bunları soruyorum.

Komünist partisi sınıf partisimidir, yoksa özgür insanların mı partisidir. K. P. si merkeziyetçimi, yoksa desantralizasyon, yani genel olarak merkeziyetçi otoritenin azalması ya da tümünden ortadan kalkmasını mı uygular? Stalin döneminde (bugünü kast etmiyorum) desantralizasyonun sovyetler birliğinde uygulanmasının koşulları var mıydı. Stalin çağının insanı olarak o yöntemlerin dışında şunu şöyle bunu böyle yapsaydı biçimindeki yaklaşımlar ders çıkarılabilir nitelikli yaklaşımlar değildir.

Son bir sorum da şu, Stalin'e kötü eleştirilerde TBKP'nin kazancı nedir? bana göre hiçbir şey. Stalin konusunda herkesi biraz daha vicdanlı olmaya ve tarihî olduğu gibi algılamaya çağırıyorum.

Partimizin aşması gereken yığınlarca sorunların olduğu bir dönemde teorik tartışmaları aşmayan, pratik eyleme dönüşmeyen konular üzerinde tartışmaları yoğunlaştırmasını doğru bulmuyorum. Partimizin henüz somut belirlemesinin olmadığı konulardaki yazıların TBKP'nin resmi görüşü biçiminde anlaşılmasına neden olan konulara titizlikle dikkat edilmesini daha doğru buluyorum.

TBKP programında yer alan, barış ve demokratik yenilenme bölümü, sosyalist amacımız bölümü, TBKP'nin iktidar hedefi konuları üzerine açıklamalar yapılmalıdır. TBKP'nin Kapitalizmden sosyalizme nasıl bir çeşit aşamalardan geçileceğine herkes kendi katkılarını sunmalıdır. TBKP'nin politik devrim konusundaki görüşü üzerine kafalar daha fazla yorulmalıdır diye düşünüyorum.

Bugünkü konumuyla (yurt dışı) birçok konularda, TBKP Marksist-Leninist parti anlayışının uygulayıcısı durumunda değildir, ileride ve ülke somutunda nasıl olunacağı da net değildir bana göre. Örneğin parti üyeleri var ama üyeler arasında TBKP tüzüğünün uygulanması yok. günümüzde çok şey değişmiştir ama leninci parti anlayışı en doğru ve doğal olan parti anlayışıdır.

Bilimsel sosyalizme inanmış, geleceğin cesaretli ve canlılık ruhuyla donanmış, şeref ünvanına layık bir TBKP yaratma mücadelesi tüm parti üye ve taraftarlarının önünde durmaktadır, bu mücadelenin zaferine ulaşması, marksist leninist ilkelere sahip çıkmakla mümkündür.

28 Mayıs 1989, Naci AKIN (cenevre)

Kentimizde ilk kez TBKP temel parti örgütü ile partimizi yayınlarıyla tanıyan, ilgi duyan dostlarımızla Minat SARGIN yoldaşın doğum günü nedeniyle bir araya geldik.

A.Burg'daki belirlediğimiz arkadaşlarımıza Parti adına davetiye çıkarttık 28 kişi katıldı 8 tanesi kadın arkadaşlarımızdı. Örgüt sekreterimiz Sargın Yoldaşın özgeçmişi hakkında hazırlanan konuşmayı yaptı. Toplantı devam ettiği sürece arkadaşlarımızla açık samimi bir şekilde herşeyi tartışmak istediğimizi bildirdik. Toplantıya katılan tüm arkadaşlar sargın yoldaşın doğum günü toplantısına çağrıldıkları için sevindiklerini ayrıca bu toplantının bu şekilde yapılmasında uzun zamandır yaşanan bir eksikliğin giderilmesi olarak değerlendirdiler.

Arkadaşlarımız genelde TBKP özelde A.Burg'daki temel parti örgütü hakkında görüş ve eleştirilerini sundular. Bu arada bir yoldaşımız kendisinin parti üyesi olduğunu ve bunu açıklamanın bugünkü koşullarda kendisi için bir sakıncası olmadığını belirterek tartışmalara katıldı. Örgüt sekreterimiz gelen eleştirileri ve soruları, Partimizin bugünkü politik çizgisini dikkate alarak yanıtlamaya çalıştı.

Şimdiye kadar somutda partiyi tanınamamalarından kaynaklanan birtakım sorunları dile getirdiler. Diğer bir tartışma konusu yeni yolun durumuydu. Arkadaşlarımızın ortak kanısı Yeni Yol'da a) Parti içi Demokrasisini. b) Türkiye soluyla ilişkileri mizi c)Yeni sol kültür anlayışını geliştirecek yazılara ağırlık verilirse daha yararlı olacaktır.

Tartışmalar giderek gerilere doğru kaydı. TKP,Türkiye solu ve 163. madde ile ilgili tartışmalar çok değişik düşünceleri ortaya çıkarttı. Genç bir arkadaş daha önceleri yani lise dönemlerinde TKP ye çok ters konumlarda olduğunu ama son iki yıl içindeki ilişkiler ve gelişen olaylar (İki genel sekreterin ülkeye dönüşü) etkisiyle TBKP ye sıcak baktığını,bugünkü politikasını benimsediğini ama 163. madde ile ilgili görüşlerinin kafasında netleşmediğini belirtti. gece saat 24.00 geçtiği için toplantıyı bitirdik
A.bur Temel parti örgütü.

TBKP'LİLEŞMENİN ÖNEMİ

Gerek parti basınında, gerek çeşitli konferans ve toplantılarda, gereksede eş-dost sohbetlerinde bir sıkıntı, bir rahatsızlık gözleniyor; açıkça söylen-mese bile, TBKP lilerde bir atıllık, bir tembellik yada en azından bir cansız-lık ve isteksizlik olduğu belli ediliyor.

Oysa, istenilen-olması gereken tam tersi bir yapılanma: Bilgili, aktif, inançlı, sevecen, yetenekli, vb. TBKP liler olmak.

Doğrusuda budur diye düşünüyorum. Ama, gelinen bu aşamada partimizdeki örgüt-sel ve politik gerçeğin olması gerekenden düşük olduğunu sanıyor, bu düşünce-mi de bir-kaç kısa paragraf şeklinde belirtmek istiyorum.

TBKP kimliği taşımanın, TBKP li olmaya yetmeyeceğini söylemeye bile gerek yoktur. Sorun, TBKP'yi özümlemek ve özümletmektir. Yoksa, tembellikten, olay-ların-gelişmelerin peşinden koşmaktan ve kitleselleşmek şöyle dursun, yeri-mizde saymaktan kurtulamayız. Yaptığımız en güzel programlar, planlar raflar-da kalır, bir türlü uygulanamaz.

TBKP yayın organı, Yeni Yolu'yu sadece Almanya'da bulunanlara yönelik yayın yapan bir yayın organı görüntüsünden kurtarmak gerekiyor. Bu durum bir Türki-ye Postası için bir dereceye kadar 'normal' olabilir.

"Ne yapalım ? Almanya'daki parti taraftarları yazıyor, biz de yayınlıyoruz." denebilir. Ama, bu durumda da diğer ülkelerde yaşayan parti taraftarları teş-vik edilebilir.

Yeni Yol, Türkiye ve T. Kürdisan'ından ve dış ülkelere gelen düşüncelerin harmanlandığı bir yayın olabilir. Eğer, yurtiçinde başka, yurtdışında başka bir Yeni Yol çıkartılıyorsa, bunun yanlış bir tutum olduğu düşüncesindeyim. Yeni Yol'da okuyucu mektuplarının yanı sıra çeşitli konular, kavramlar tartı-şılabilir, açıklanabilir; proleterya diktatörlüğü, çok partili sosyalizm, demokrasi, komünist partisi, devrim, kürt sorunu, yenilenme gibi konular. Böylelikle, hem TBKP lilerin TBKP lileşmesine yardımcı olunabileceği gibi, hemde öteki sol kesimlere çeşitli mesajlar iletilebilir. Yeni Yol'da herkes birşeyler bulabilmelidir. Yoksa, aranıp-sorulan bir dergi düzeyine ulaşamaz.

Kabul edilecektir ki, herşeyin başına bir 'yeni' koymakla yenilenilenez. Yenilenmenin belkide uzun bir süreci gerektireceği söylenebilir. Ama, bu süre-ce bilinçli etkiye bulunulabilir.

Önceden şöyle diyorduk, bugün böyle diyoruz." demek yenilenme değildir. Kim önceden öyle diyordu ? TBKP'yi oluşturan güçlerin geçmişleri olumlu ve olum-suzluklarıyla bir kitapta ortaya konulmalıdır. Kazançlı çıkacak TBKP ve ülke-miz komünist hareketi olacaktır.

Dünya Komünist Hareketi'ndeki gelişmelerin gözü kapalı izlenilmesi gereği-ne inanmıyorum. Stalin tartışılacak ve komünist hareketin tarihinde yerini alacaktır. O gün, 'biz bu konuda şöyle demiştik. Ama, vs..vs.'denilmemelidir. Bir kısım hatalarda olsa, sosyalizmin kapitalizme alternatif olduğu gerçeği yayınlarımıza yansımalıdır.

"TBKP Türk ve Kürt devrimcilerinin partisidir. Partimize Kürt yoldaşlar kazandıralım. Newroz'u görkemli bir şekilde kutluyalım." demek yetmez yetmiyor. Partililer bu konuda bilinçli ve duyarlı olmalıdır. Doğrusunu söylemek gerekirse, sorun programsaldır. Kürdisdan'ın ve Kürt ulusunun nasıl tahlil edildiği yada edileceğidir. Nedir bu ulusun ve bu ülkenin statüsü ? Sömürge mi, ilhak mı, ezilen bağımlı bir ülke ve ulus mu ? Hangi basınımızda yazıyorsa daha çok açıklığa kavuşturulmalıdır.

12 Eylül askeri darbesi nasıl bir darbedir, niteliği nedir ? Açıklığa kavuşturulmalıdır. Eşyayı adıyla çağırmalıyız.

Kitlesel Komünist Partisi, nasıl birşeydir ? Kitleselliğin sınırı, ölçüsü nedir? TBKP tüzüğüyle bu mümkünmüdür?

Sol kesim ile ilişkilerimizin iyileşmesi, uygarlaşması, şunu destekliyoruz sende haklısın, şöyle olmasa iyi olur derecesine indirilmemeli, TBKP nin diğer örgütlenmelerle ayrı ve aynı yanları ideolojik tartışmalarla ortaya konmalıdır.

Avrupa'da ne yapılıyor? Eğri oturup doğru konuşmak lazım. Bu geri dönüşler de olmasa, sen sensin, ben de ben. Belki abartıyorum ama, çok da bir iş yapılmıyor.

Güçlü ve kitlesel bir TBKP ye halkımızın ihtiyacı var.

Başarılar, selamlar.

23.5.89

Davut İnce / İsviçre

Yeni Tol Bedaksyonunda,
Yayınlanması dileğiyle.

YENİ OLAN NEDİR NE DEĞİLDİR?

Nükleer savaş tehlikesi ve hızla derinleşerek devam eden bilimsel teknik devrimin yarattığı sonuçlar etrafında oluşan bir dizi yeni nesnel olgular, çağımızın komünistlerinin önüne yeniyi her yönüyle irdeleme, ortaya çıkarma ve ona denk düşen ideolojik-teorik-politik-örgütsel-kültürel perspektifleri ortaya koyabilme, "eski"yi (var olanı) geliştirme görevi koydu. Nasılki Marxtan sonra 1900 başlarında emperyalizm, otuzlarda faşizm yeni olgular olarak komünistlerce tartışılmış, analiz edilmiş, toplumsal ilerlemenin talep ettiği uygun perspektifler sunulmaya çalışılmışsa.

Türkiyeli komünistler bir taraftan dünyadaki bu yeniliği araştırıp tartışırken, bir yandan da ülkenin gerçekleri onlardan birçok alanda yenilenme talep etmektedir.

Bu genellemeye şunuda ekleyebiliriz: "Yenilenme"ye girişen dünya ve Türkiye komünist hareketi şu anda gelecek on yıllara damgasını vuracak çizgi ve perspektiflerini oluşturma sürecinde, bu anlamdada kritik bir süreçtedir. Bu dönemde, "yeni", üzerine ileri sürülen her değişik düşünce, onun ortaya çıkarılmasında yardımcı olacak, ancak sonuçta döneme damgasını vuracak, ona göre politikalar belirlenip günlük faaliyetlerde uygulanacak bir perspektif belirecektir. Bu bakımdan yeniye olduğu gibi (bir çok yönünü görememe, yada abartılı görmenin tersine) görmek, büyük önem taşıyor. Bu perspektifler yeniye tam görememe veya abartılı görmeye dayanırsa açıktır ki komünist harekete ve genelde insanlığa pahalıya mal olabilecektir. Kanımca bu düzeyde yüksek bir sorumluluk gerektiriyor yeniye yaklaşım.

Uzun süreden beri partimiz de "yeni" tartışmasının içinde. Her ne kadar bu tartışmalar parti programı ve kongre belgeleri olarak somut sonuçlara, üretilere dönüşmüşselerde, birçok konuda netleşme henüz sağlanamamıştır. Tartışılan her bir konunun netleşmemesi bir yana (ki bu doğal, çünkü tartışma sürüyor) "yeni"nin ne (ya da neler) olup olmadığı konusunda kargaşa ve bulanıklığın egemen olduğu parti yayınları takip edilince görülebiliyor. Gerçekten nedir yeni olan, ne değildir? Ne anlıyorum yeniden?

"Yeni" Konular Ve Bazı Yanlış Eğilimler

A- Dünya genelinde:

Nükleer savaştan dünyanın yok olma tehlikesi ve diğer global sorunlar toplumsal ilerlemenin tüm konularının yeniden irdelenmesini gündeme getiriyor. Tartışmalar ağırlıklı olarak, bu yeni durumun ülkelerdeki sınıf mücadelesine etkileri, sosyalizme geçişin yöntemleri ve bağlaşıklık üzerinde yoğunlaşıyor. Dünya komünist ve işçi partilerinin tartışmalarında şu eğilimler kabaca belirtilebilir: Birincisi; barış sorunu ve

~ 2 ~
~~bağışıklık~~

tüm global sorunların ancak doğrudan sosyalizm mücadelesi ve bunun başarısıyla çözülebileceğini ağırlıklı olarak savunuyor. Günümüzde barışçıl geçişin kesinlikle mümkün olmadığını ileri sürerek bağışıklığı sınıf uzlaşmacılığı olarak niteleyip reddeden görüşleri savunuyor. İkinci eğilim; dünyada barışın sağlanması ve korunmasını birincil görev olduğundan yola çıkarak "sınıf mücadelesi" ve "uzlaşmaz karşıtlık" düşüncelerini bulanıklandırma, barışı koruma adına mevcut sınıfsal-sosyal statükoyu koruma ve eğer değişecekse de bunun tek yolunun barışçıl olması gerektiğini ileri süren eğilim. Üçüncüsü ise ; dünyada barışın sağlanmasını komünistlerin en önemli görevi olduğunu gören, bu durumun talep ettiği karşıtla işbirliği yapma, daha geniş kesimlerle bağışıklık kurma, savaş ve silahlanma karşıtı kültür ve ilişkiler sistemi yaratmaya girişme, ülkeler arası sorunların şiddete başvurmadan çözülmesi için ortam ve perspektifler hazırlama vb. düşünceler geliştiren; ancak öte yandan barış mücadelesini sınıf mücadelesinin karşısına koymadan ülkelerdeki sınıf mücadelesinin kendi yasallıklarını da gören eğilimdir. Ülkelerdeki toplumsal dönüşümün, sosyalizme ulaşma hedefinin silaha başvurmadan gerçekleşmesi için elinden gelen her şeyin yapılması gerektiği, ancak tarihin öznesinin sadece kendisi olmadığı, emperyalizmin ve tekelci burjuvazinin günümüzde ilerleme güçlerine karşı sıkça silaha ve zora başvurduğunu gözönüne alarak , meşru zora başvurmaya hazır olmak ve gerektiğinde kullanmak düşüncesini savunan eğilim.

Venezuela komünist partisinden E. Mujica bu konuda şöyle diyor: "SSCB barışın korunması, silahsızlanmanın gerçekleştirilmesi için elinden geleni yapıyor. Öte yandan ben SBKP'nin, dünya barışının korunması ve silahsızlanmanın gerçekleştirilmesi için Farabundo Marti Ulusal Kurtuluş Cephesi'ne silahlı savaşıma son vermeyi yada Şilili komünistlere Pinochet rejimiyle uzlaşmaya gitmeyi önereceğini aklımın ucundan bile geçirmiyorum." (Bu kısa alıntıdan elbette E. Mujica'nın "Barış SSCB nin işi" dediği çıkartılamaz.)

SBKP'ye bağlı Toplumsal Bilimler Akademisinden S. Semyanov, ödünler vermenin zorunlu olduğunu ancak sınırsız olmadığını, nükleer şantaj karşısında teslimiyete yol açmaması gerektiğine işaret ettikten sonra şöyle diyor: "Günümüz koşullarında yığınların savaşımını, geniş bağışıklık kurulmasının önemini küçümseyen, politik ödünler vermeye yanaşmayan aşırı solcuların yaptığı gibi, silahlı zor kullanımı mutlaklaştırılmamalıdır. Bunun diğer yanında sağcı oportünistlerin yaptığı gibi, işçi sınıfının erki ele almasından vazgeçmesidir."

Bence yeni olan ve yeniye cevap veren bu son yaklaşımdır.

Dünyadaki yeni durum konusunda şuda denilebilir: Günümüzde "yeni" olan, "eski"den bağısız ve soyut değildir. Örneğin, genel insanlık çıkarları için emperyalizmle birlikte iş yapma öncedende olmuştur. (en belirgin

B- Bağlaşıklık Ve İlişkiler

Barış sorunu, çevre kirliliği, açlık vb. global sorunların yeni boyutları, komünist ve işçi hareketine bu sorunları çözmeye nesnel olarak elverişli bütün güçlerin işbirliğini sağlama görevini de veriyor. Bu görev şimdiye kadar olandan daha geniş çerçeveli ve yenidir. Ayrıca bunu başarmak içinde yeni davranış ve ilişkiler biçimi gerekiyor. Buda "gerçeğin tekeline olmama, üstünlük iddia etmeme ve doğruları destekleme" şeklinde ifade ediliyor. TBKP bunu ülkemizde "Barış ve demokrasi güçlerinin en geniş birliği" ve "Yeni politik kültür" olarak formüle etmiştir. Bu konuda çok önemli mesafelerde katedilmiştir. Pratikte yetersizliklerin olduğu söylenebilir. Bu

Bu konudada bir tehlikeye işaret etmek için İspanya komünist partisi örneğini hatırlatmak istiyorum. İKP'nin uzun Franco diktatörlüğü dönemindeki ağır illegalite koşullarının ardından yeni bir ortama (bu arada legal ortamada) çıktıktan sonraki yaşadığı, (üye sayısında ve oy oranında hızlı bir düşüş, parlamentoda etkisinin azalması, iç çatışmalar ve bölünmeler) dönemi değerlendirirken, o dönemin parti yürütme komitesi ve sekreterlik üyesi Francisco Frutos şöyle yazıyor: "Güçlerin yoğunlaşması biçiminde bir hükümet önerisinde de görüldüğü gibi İKP kendini ılımlı ve kavgacı olmayan bir parti olarak göstermek için çok çaba harcadı. Bu da birçok komünisti ve sola sempati duyan emekçileri tümüyle silahsız bıraktı." İKP örneğindeki nesnel zemin bizde de vardır. "Gerçeğin tekeline olmamakla, esnek davranmakla", "inançsızlık ve ilkesizlik" karıştırılmamalıdır. Bilinirki toplumsal ilerlemede komünistlerin motor güç olmalarının bir nedeni bilime dayanma ve gerçekçi olmaları ise, diğeride sarsılmaz inanç ve azme sahip olmalarıdır. Bu sarsılmaz inanç ve mücadele azmidir ki bir komünisti bütün ağır koşullarda imkansızlıklarda (yada tam tersi avrupa gibi rahat, yürütücü ortamda) ayakta tutar, ona militanca mücadele şevki ve heyecanı verir.

C- Çeşitlilik İçinde Birlik

Bu konudaki yenilik dünya komünist hareketi ve sosyalizmin pratiğinin yeniden irdelenmesi sonucu çıkarılan dersler üzerine ve şimdiki sorunlara cevap verebilme çabasıyla ortaya çıkmıştır.

Dünya komünist hareketinin bölünmüşlüğüne, saflaşmasına ve birbiriyle çatışmasına son vermeyi hedefleyen dünya komünist hareketinin çeşitlilik içindeki birliği, birçok konuda farklı düşünen komünist partilerin işbirliği ve dayanışmalarına, birbirlerinin fikirlerine saygılı içeriyor. SBKP-ÇKP yakınlaşması bunun en somut adımıdır.

Türkiye açısından Marxist ve sol güçlerin çeşitlilik içinde birliği düşüncesi yeni olmamakla birlikte (cephe ve değişik birlikler türünden önermeler öteden beri vardı) bugün bu fikir, eski katı, hoşgörüsüz, kendinden başka doğru tanımama ~~vb.~~ vb. olumsuzlukları aşmaya çalışarak daha gerçekleşebilir bir eğilime girmiştir.

Parti yaşamı açısından yeni olan ise, parti içi demokrasi ve açıklık politikasıdır. Daha doğrusu bu politika yeni değil "Lenine yeniden dönme" dir. Zira bu anlayış Leninin parti anlayışının temel özelliklerindendir. Parti içinde çeşitli konularda farklı düşüncelerin karar ve politika oluşumuna demokratik katılımını ve açıklığı içerir. Bu konudaki yanlış eğilim (yada savrulma) ise şöyle: Asırı merkeziyetçiliğe, değişik düşünceye karşı hoşgörüsüzlüğe tepki olarak ilkesizlik ve "sınırsızlık" ilke haline getiriliyor. Partinin olmazsa olmaz ön koşulu olan kollektif eylemci özelliğini yok edebilecek düzeyde çerçevesiz bir çok renkliliğe yöneliniyor. Bu konudaki "notasız müzik yapan caz gurubu" örneği çok ilginç ve öğreticidir. İş, "her parti üyesi nasıl doğru biliyorsa öyle yapmalı" demeye kadar vardırılıyor. Bunun altı çizilmelidir: Bir komünist partisi için parti içi demokrasi ve açıklık ne kadar yaşamsalsa, ideolojik birlik ve eylemde birlik de okadar yaşamsaldır.

D- Sürece Müdahale Edebilen Politika

Partimizin en önemli "yeni" özelliğinden biriside, eski, muhalefet etmekle, propoganda yapmakla sınırlı kalan politikanın (yada politikasızlığın) yerine; genel gidişatı çözümleyerek, sürece müdahale edebilecek -böylelikle de rejimin ve hükümetin ustalıklı yürüttüğü süreci ve kamuoyu gündemini sürekli insiyatifinde tutma olanağını elinden alacak- alternatif üretebilecek politikalar geliştirmesi ve uygulamasıdır. Kutlu-Sargın eylemi (yasallık mücadelesi) ve politik göçmenlerin yurda dönüş girişimleri en somut örneklerdir.

Partimizin henüz yeterince yapamadığı, ama mutlaka başanması gereken bir yenilikte Oya Baydarın Yeni Yol'da üzerinde durduğu "omuzlarımız üzerinde kendi kafamızı taşıma"yı başarabilmek olmalıdır. Ancak bunu başarabilirsek, partimiz hem dünya komünist hareketine kendi özgün katkısını yapabilecektir, hemde dünya komünist hareketinin Marxizmi-Leninizmi geliştirme çizgisini, kendi bilgi ve deneyim süzgecinden geçirerek sağlıklı bir şekilde özümseyebilecektir, kendi ülkemizde yaratıcı ve gerçekçi bir biçimde uygulayabilecek, kendisini sağ ve sol savrulma dalgalarından koruyabilecektir.

Sıralamaya çalıştığım bu "yeni"ler elbetteki bir dizi başka yenileri ortaya çıkaracaktır. Söz konusu olan "komple" bir yeniliktir. Buda bir süreç işidir. Şimdi partimiz bu sürecin en kritik yerindedir. İnsanın evlilik olayındaki en kritik noktası olan eşini seçme ve karar vermesi gibi partimizde "yeni" konusunda netleşme, yeninin rengine karar verme sürecindedir.

Eş'i doğru seçim aileyi mutlu ve başarılı kılacaktır. Yanlış seçimin ise bedelinin aileye neye mal olacağını zaman gösterecektir.

Başarı dilekleriyle -
Toldayya selamlar...

Ufuk Gündoğdu
22.02.1989

-işuef

HAKSIZLIKLARIN EN BÜYÜĞÜ SORGULANMAYANIDIR...

Haziran ayı içerisinde B.Av.Konferansımızı toplayacağız.Daha önce yapılan ülke konferanslarında,ortaya çıkan farklı görüşleri burada tartışıp karara bağlayacağız.Yeni yol gazetesinde görüşlerin özetlerine baktığımızda zor bir görevlede karşı karşıya olduğumuzda ortada.Bu zorluğa karşın ön hazırlıkların yeterli olmayışıda ayrıca haklı bir endişeyide beraberinde doğurmaktadır. Bu konuda parti içerisinde sesli düşünmeye her zamankinden daha çok ihtiyacımızda olduğunu belirtmeye gerek olmadığı kanısındayım. Bu birbirinden ilkesel temellerden ayrılan farklı görüşlerin birlikteliği nasıl olacaktır? Bu farklılıkların eylemde birliği sağlanabilecekmidir? Bu birlikteliğin sağlanamama olasılığı varmıdır? Bu ve benzeri soruları çoğalta biliriz. Bu ve benzeri soruların parti üyelerinin kafalarında mantıklı bir açıklamayla giderilmesi zorunlu olmuştur.Böylesi bir durumda soruna önce doğru bir yöntemle yaklaşım zorunludur. Gelineen noktada sorunların, endişelerin nedenleriyle birlikte ortaya konabilmesi, biz üyeler için bir görev olduğu kanısındayım. Bu ortaya atılan sorun ve endişelerimize ise yönetim organlarının açık ve net yanıtlar vermesi ise yöneticilerin ve yönetim organlarının görevi olmalıdır. Sağlıklı bir sonuç için bunun zorunlu yapılması gerekenlerden birisi olduğuna inanmaktayım.

Tartışmalar bir amaca varmak için yapılır. Tartışmanın biçim ve yöntemlerine bakarakta tartışmanı amacını saptamak mümkün olur. Konulan amaç tartışmanın biçim ve içeriğininide zorunlu olarak koşullandırır. Dolayısıyla dengeli bir tartışmanın neresinden bakarsan bak amacı çıkara bilmen zor olmaz. Ters-i durumdada, amaçtan doğru tartışmaların biçim ve içeriğine bakarsak ,dolaylı dolaysız ,ama somut bir mantık bağıını görürüz. Tartışma sürecinde bu noktaları tam göremiyorsak, biçim ve yöntemlerle,amacın arasındaki mantık bağıını kuramıyorsak orada amaçtaki farklılaşmanın başladığı kesindir.O zaman ortada tek amaç yoktur.Biçimlerin ve yöntemlerin başta konulan amaçla bağlamaya kafalarda zorladıkca iplerin uçları boşa kalacaktır. Amaçtaki farklılaşmayla birlikte ele aldığımız zaman farklıda olsa bir mantık bağıını o zaman kurarız. Amaçtaki farklılaşmanın somut belirtiside kuralların dışına kendisini zorlamasında gösterir.Belli bir süre sonrada tartışmanın içeriği önce, farklı amaçların tartışması biçimine dönüşür.

sonra ise Tartışma-çatışma görünümünde sürmesi kaçınılmaz olur.

Tüm bu genellemelerin tümünün saydam bir zeminde olmayacağı kesindir.Zeminin saydam olmaması,sorunların zamanında görülüp, ortak iradeyle çözülmesinde zorlaştırır. Sağlıklı bir tartışma için zeminin alabildiğince saydamlaştırılması ise kesin zorunlu olmaktadır.Burada ise parti yönetici organlarına ve tek tek parti yöneticilerine temel sorumluluk düşmektedir.Parti "içerisinde" açtığımız ve sürdürdüğümüz tartışma, geline nokta bana böylesi bir genel değerlendirme yapma ihtiyacını hissettirdi.Tartışmaların biçimi,içeriği ve yöntemlerine bakarak kafamdaki amaçla bağını kurmakta zorlanmaktayım.

Kendi kafamdaki amaçla bağını kurmakta zorlandığımı belirttim. Çünkü temel amacında parti yönetimince net ortaya konmadığı görüşündeyim. Temel amacın net olmaması,baştan amaçların farklılaşmasının zeminini yaratmıştır.Bu anlamda temel sorumlu kanımca Parti yönetimidir.B.Av komitesi hazırladığı tezlerin eksikliklerini,konferanslar sürecinde yaşayarak gördü.Haziranda B.Av konferans kararı almasına karşın öne konulan ciddi bir hazırlıkta şu ana kadar tanık olmadık.İki aydan biraz fazla bir süre bulunmaktadır. Bu sürenin tartışmanın geldiği noktada olumlu bir çözüm için yeterli olmadığı ortadadır.Avrupa komitesinin böylesi bir kararına temel aldığı dayanakları açıklamaları gerekmektedir. F.Almanya Bölge Komitesi Örgüt bürosunun Ruhr bölgesi örgüt sorumlularıyla yaptığı toplantıda bu nokta yeterince açılmadı.Sadece zamanlamaya F.Almanya örgütünün itiraz ettiğini,değiştirilmesi yönünde bir istemde bulunulduğu açıklandı.Kararın açıklanmasından bu yanada somut bir girişiminin olmadığıda ortada ve doğal. Burada Av komitesinin yanıtlaması gereken iki soru daha ortaya çıkıyor. Bu da ,bu kararın alınırken F.Almanya B.Komitesinin görüşünün alınıp alınmadığı,ikincisi ise F.Almanya örgütünün bu durumunun bilinip bilinmediği sorularıdır.Bunlarda yanıtlanmalıdır. Kararın değişmesiyle birlikte yanıtlanması gereken bir dizi yeni sorununda olacağı kaçınılmazdır.

Bu olay bile tek başına amacın net konamadığını,sürecde parti yönetiminin aktif katılamadığını göstermektedir.Üç aya yakın bir sürede biz bu tartışmayı sonuçlandırabiliriz.Hatta B.Av komitesinin hazırladığı tezlerlede sonuçlandırabiliriz.Ama sadece sonuçlandırdığımızı sanırız.Yaşamın kendi mantığı içerisinde

bu tartışmayı sonuçlandıracağı açıktır.

Yapılan bir eksikliğin daha büyük bir eksiklikle kapatılma yönüne gidilmemelidir. Yapılan ilk eksiklik irdelenmeli, sonuçlar çıkarılmalı ve bunun neden olduğu zararların giderilmesinin yolları aranmalıdır. Bu nedenle hazirandaki konferans kararı erkendir. Daha uzunca bir süre tartışmaya ihtiyacımızın olduğunu biz değil dışımızdaki insanlar görmektedir.

Tartışma sürecinde parti yönetiminin eksiklikleri, tartışma atmosferinin önemli ölçüde kirlenmesine neden olmuştur. Yönetimin açık, net ve ilkesel tavırlar alması bir zorunluluk olmuştur. Tartışmaların ilkesel zeminine öncelikle çekilmesi bir zorunluluktur. Son GDF olağan üstü kurultayı buna canlı bir örnektir. Sorunun bu biçim ve içerikte gündeme gelmesinin hiç bir ilkesel yaklaşımla açıklanamayacağı ortadadır. Birakalım komünist ilkelere burjuva demokrat anlamda bile doğruluğunun anlatılması olası değildir. Örgüt içi bir tartışmada, farklı düşündüğümüz görüşlerimizi, olması gereken platformun dışına taşımak kime yarar getirecektir. Eşit olmayan koşullarda ilk enferyasyonlar, yanlışta olsa kısa süre için etkilide olabilecektir. Ama bu tür etkilerin uzun sürmediği, yapanada bir yarar getirmeyip, açtığı zararın ancak kendisine kâr kaldığını yaşam bir çok kez göstermiştir.

F.Almanya Bölge komitesinin konferans raporunda bir belirleme yapılmıştı. Bölge yönetimindeki farklı düşüncelerin, pratiğede farklı yansıdığı söylenmişti. Bunun ortak kararlarda böyle yansıdığında unutmamak gerekir. O konferansta Bölge komitesi bu ilkesizliği kimin yaptığını ve neler yaptığını açıklama yöntemi uygulamadı. Biz delegelerde bu soruyu ciddi olarak sorup irdilemedik. Ama bir-iki hafta sonra daha nitelikce gelişkinini yaşadık.

Bölge komitesinin yine "diplomatik" bir dille olayın yanlışlığı üzerinde duran, "Suçlulara" işaret eden bir yaklaşımına şimdiki-ten karşı olacağımızda söylemem doğru olacaktır. Bu yanlış yaklaşımla oluşan zararın giderilmesi için benden ça- ba istmeden önce yönetim suçluyu, suçlarıyla birlikte ortaya çıkarıp eleştirmelidir. Bunu yapamazsak yaşamımız kırılanı- döküleni toplamakla geçecektir.

Partide faili belli olmayan suçların sayısı her geçen gün artıyorsa ,bununda ilerde çözümü mümkün olmayacak bir sorunu yaratacağı unutulmamalıdır.Sorunlara organlar zamanında ilkesel yaklaşımı yapamazlarsa hayatın kendisi sorunu,kendi mantığı doğrultusunda çözecektir.Sorunu yaşamın kuralları çözünce parti organlarına ister istemez sonucu yorumlamak kalacaktır.

Parti içi tartışmada da bu böyle olmuştur. Farklı düşünceler kimi yanlarıyla sivriltildikleri zaman ,bu olumsuzluğun ilk sinyalleride görülmüş olmalıydı. O duruma sessiz kalıp,tehlikeli yaklaşımlara işaret etmeyen yönetimin ,bu gün gündeme bizim irademiz dışında gelen bir sorunda parti üyelerinin görüşüne baş vurmaya düşünüyorsa,zamanında niçin sorunun gündeme getirilmediğinede bir açıklık getirmek zorundadır.Bu sorunda yaşamın çok gerisinde kaldık.Burada hiç tavır alamamanın dahada olumsuz olduğunu belirtmeye gerek olmadığı kanışındayım. Bir çok parti içi sorunu ise, yaşamın değişik biçimlerde çözdüğü sonuçlarını, şu an bile açıklamasını yapmakta zorlandığımız ise bir gerçektir.

Tüm bunlar parti tüzüğümüzün işlerlikte olup olmadığı sorusuna insanı kaçınılmaz olarak getirmektedir.P.Tüzüğünde tanımlaması yapılan her davranış,bu temelde elede alınmak zorundadır.Parti içi sorunlara "yeni" anlayışla yaklaşımımız tüzüğü işlevsiz kılıyorsa kanımca bu noktada durmamız bir zorunluluktur.Çünkü bu yönelim ilerde tamiri mümkün olmayan "yeni" anlayışlara kapı aralayacaktır.Parti suçu işlemenin kronikleşmesi,herkesin yaptığıyla kalması,yanlışın sorgulanamaması gelenekleşecektir.Bu ise partideki moral değerlerin giderek yok olmasını,çürümeyi kaçınılmaz yapacaktır.

Burada GDF kurultayı ve sonrası gelişmelerde değinmekte yarar görmekteyim. Kurultaydaki tartışmalar üzerine B.Komitesi bir değerlendirme yaptı. Bu değerlendirmenin kendisi yukarda bahsedilen yaklaşımlarada ilginç bir örnek oluşturmaktadır. Bana göre burada söz konusu olan sıradan bir yanlışlık değildir. Söz konusu olan parti örgüt ilkelerine farklı bir yaklaşım ve buna uygun birde pratik faaliyetler.GDF kurultayındaki gelişmelere yönelik bölge genelgesinde ,bu farklı pratiğe temel olan anlayış üzerinde net bir belirleme yapılamamıştır.Pratikte yansıyan biçim üzerinde durulmuştur.Değerlendirme yazısının bütününe ise savunma mantığı egemen olmuştur.Yapılan yanlışın etki alanının

genişliği bu konuda tartışma toplantıları yapmayıda gündeme getirmiştir.Yapılması düşünülen toplantıların içeriğininide genelgedeki yaklaşım oluştursaksa bu noktanında birkez daha düşünülmesi gerektiği kanısındayım. Örgüt içibir sorunun tartışması,örgütün gündemine kendi iradesinin dışında geliyorsa,buradada bir zorlamanın olduğunu kabul etmek gerekmektedir.Bu olay somutunda yöne-linecek bir tartışmanın sunni taraflar oluşturması ise kaçınılmazdır.Olayı yansıyan biçim ve içeriği ile tartıştığımızdada yaklaşım farklılıklarının dahada fazlalaşacağı ve çeşitleneceği olasılığı oldukça fazladır.Çünkü bu sorunu uzunca bir zamandır tartışmaktayız.Kısa bir süre içerisinde bu soruna yoğunlaşarak bir sonuca yaklaşmamızın koşullarınınada yeterince olgunlaştığı görüşünde değilim.

Bu sorunun kimi tartışılacak temel yanlarınınada bulunduğu açıktır. Bu tartışılmaya değer yanların, örgüt içi yaşamımızda düzelmesi gereken eksikliklerimizide, olumlu yönde geliştirilmesi amacıyla bağlanması zorunluluktur.

Bu somut olay konusunda temel olarak tartışılması gereken konu soruna ilkesel yaklaşım biçimimiz olmalıdır.Ortada yapılan ilkesel bir yanlışlık vardır.Bu yanlışlığında faturasını örgütün tümü ödemektedir. Faturanın ağırlığını ise bir-iki yoldaşın eksikliği ile açıklamak mümkün değildir.Olumsuzluğun bu noktaya gelmesinde parti yönetici organlarının önemli payları bulunmaktadır. Söz konusu olumsuzluğa neden olan yoldaşın içerisinde bulunduğu parti örgütü bunun sorumluluğunu taşımak durumundadır.Birim, yoldaşının bu yanlışını önleyememiştir. Önleyememe noktasında ise yanlışın etkisini azaltma yönündede bir çabanın içerisinde girememiştir.Bu konuda parti örgütlerini uyarmamıştır. Parti örgütleri uyarılabilseydi GDF kurultayındaki komünistlerin olumlu,ortak çabaları artacak ve bir dizi olumsuzluk önlenilecekti.Gelişmede bilgisi olan yönetici yoldaşlar tartışmalarda aktif olmuşlardır. Bununda kafalarda daha farklı soruların doğmasına neden olduğuda ortadadır.Tartışmaya katılan yoldaşların ayrıntı konularda yoğunlaşmaları ise,olumlu çabalarını etkisizleştirmiştir.Böyle bir atmosferde diğer komünistlerin olması gereken tavırı alamadıklarından yakınmanın sağlıklı bir değerlendirme olacağı kanısında değilim. Parti üyeleri orada yönetici yoldaşlarının davranışlarını anlamaya,yorumlamaya çalışmışlardır. Bu yanlış yapan yoldaşların daha öncede kimi parti örgütlerinde aynı davranışları yaptıkları parti yönetimince biliniyordu. Bu davranışlara temel olan anlayışın bu örgütlerde ciddi sorunlar

yarattığı, bir kısmında hala daha çözülemediğide yine parti yönetiminin bilgisi dahilindedir. Bu sorun tartışılırken bu gelişmelerden de bağımsız ele alınamayacağı kanısındayım. Bu olay bu anlayışın son ve birazda yüklüce zararıdır. Ama ilki değildir. Tek tek parti örgütlerinde açılan yaraların derinliği yönetici organların uyarılması için yeterli olmamıştır.

Bu nedenle Bölge komitesinin değerlendirmesinde, organın kendi sorumluluğunu ortaya koymadığını görmekteyim. Kendi sorumluluğu dışında gelişen bir olaya yaklaşım dili genelgeye egemen olmuştur. Oysa tersi olmalıydı. Olay bu parti örgütümüzün sorumluluk alanında olmuştur. Bu örgüt, bu olayın nedenlerini, süreçteki tartışmalarını ve olumsuzluğu önleme yönündeki çabalarını, parti örgütlerine aktarmak durumundadır.

Bu temelde yapılacak bir tartışmanın örgüt içi sorunlarımızda bir yaklaşım yöntemi oluşturacağı için yararlıda olacaktır.

Partimizde yöneticilik sorununun olduğu tesbitimizinde içeriği bu tür bir tartışmayla olumlu anlamda doldurulabilir. Gökten zembille yönetici inmeyecektir. Var olanların geliştirilmesi, yetkinleştirilmesi tek çözümdür. Var olan sorunlarımızın partinin genel eksikliklerinin o veya bu yansımasının sonuçları olduğu bir gerçektir. Ama sorunları bu çok genel yaklaşımla açıklama, yöneticiliğin geliştirilmesi için doğru olmadığı gibi, yeterlide olmamaktadır. Geliştirmeyi düşündüğümüz yanın bu geneldeki özgün payının ayrıca bir irdelenmesi zorunluluktur. Bizim partimizde köklü yönetim değişikliklerinin olmaması bu alanda kendimizi ciddi bir sorgulamaya almamızda geciktiren bir neden olarak görmekteyim. Burada yöneticilerin mutlak değiştirilmesi gereği çıkmamalıdır. Partide uzunca bir süre yöneticilik yapan yoldaşların, dünden farklı yaşayışlarımızı, örgütsel sorunların çözümünde koyacakları somut tavırla göstermelerinin bir zorunluluk olduğu gerçeğidir, burada söz konusu olan. Bununda sanıldığı kadar kolay olmadığı ortadadır. Dün farklı bir anlayış temelinde sorunun çözümüne bir taraf olarak katılmış, bir çok subjektif ön yargıların buna bağlı olarak oluştuğu, hatta bu temelde karşılıklı bir güvensizlik ortamının yer yer oluşmuş olduğuna tanık olmaktadır. Bunların tümünün ancak pratik yansımalarla aşılabileceği ortadadır. Bunlar görülemezse partide yeni tarzda yöneticiliğin içeriği dolmayacaktır.

Sonuç olarak toparlarsak : Partimizde yeni bir anlayışın yerleşme süreci oldukça sancılı geçmektedir. Süreçte sorunları çoğaltan bir yanın ,yıkılannın yerine hiç bir şey koyamayışımızdır. Yıkılanların yerine yeni şablonlar koymak doğru değildir. Ama toplumsal yaşam bizim irademizin dışında gelişmektedir. Bizim yenilenmemizi beklememektedir. Örgütsel yaşamımızın kuralsızlığına bir son vermek gerekmektedir. Bunu ise tartışmaları sınırlandırarak,parti içi demokrasinin "sınırlarını çizerek" sağlamak mümkün değildir. Tartışmaların örgütsel ahlak kurallarının dışına taşırılmasına birlikte karşı koyarak mümkündür.Örgüt içi tartışmalarımızın amacı partimizi çağdaş koşullardaki görevlerini yerine getirme kaygısıyla yapılıyor.Her tartışmanın içeriği ve biçimi bu amacımızla bağlanmalıdır. Tartışma sürecimizde farklı görüşler ortaya çıkmışsa buda olumlu bir gelişmedir. Farklı görüşlerin olduğu bir tartışma ortamının, örgüt içi yaşam kurallarını dahada geliştireceği açıktır.Bölesi bir durum örgütsel ahlak açısından kendimizi bir sınavda geçirmemizin koşulunda yaratmıştır.Özellikle örgütsel ahlak konusunda ciddi öğrenmemiz gereken noktaların olduğu görüşümdüm. Ahlak konusunda Parti yayınlarımız da çıkan yazılarında ihtiyacımıza yanıt vermesi bir yana ,var olan "ahlaksal sorunların" bir savunulması,ona teorik kılıf niteliğindedir.Üyesi olduğu partiyi "mafya örgütü" olarak değerlendiren bir komünist için parti yönetiminin ne düşündüğünü merak etmekteyim.Yoldaşlarını, "işlerine nasıl müdahale ettiğini" ispat etmek için açıklayan "komünist"in hala parti üyesi olup olmadığıda merak konusudur. "Bunları yaptığın için partiden atılmayı hak ettin ama biz seni atmıyoruz" diyerek durumu açıklayan parti yöneticisininde,son gelişmelerle bu görüşünde ısrar edip etmediği merak konularım arasındadır.Dahada sayalım. Yoldaşlarının dernekte işlere "nasıl karıştığını","derneği parti bürosu haline getirdiklerini" parti organlarında dile getirmeyip,dernek üyelerinin imza toplamaları için metin redakte eden komünistlerinde şimdi aynı yöntemleri benimseyip benimsemediklerinde merak ediyorum. Tümündede partililerin partiye karşı ,insanları harekete geçirme mantığına ahlaksal açıdan bir izah yapamıyorum.Bunun gibi bir çok örneği daha burada sıralamam mümkün. Bunların hiç biriside sadece iddia düzeyinde değildir.Hepsinin belgeleri,tanıkları vardır. Bu belge ve tanıkların bir çoğu B.Komitesinde elindedir. Ben bunların partinin yaşadığı sorunların görülmesi açısından ciddi olarak irdelenmesinden yanayım.Bunların MK örgüt bürosundaki yoldaşlarımda ilgisini çekeceğini düşünüyorum.İstiyorumki parti örgütümüzün çektiği bunca sıkıntıların deneyi sadece bizimle sınırlı kalmasın.

Haksızlıkların en büyüğünün sorgulanmayanı olduğunu unutmamak gereklidir.

Nuri TOPRAK .

Kireli .

KÜLTÜR VE SANAT,
YAŞAMI ÇEVRELEYEN
HER ŞEYDİR...

Bizde sanatsal değerler ne zaman tartışılır? Komünist partilerinde sanatın, sanatçının, sanat emekçilerinin yeri nedir? Edebiyat, müzik, resim, heykel, sinema, tiyatro vb. alanlarda çalışan insanlar neden barıştan, demokrasiden, toplumsal ilerlemeden yana oldukları halde, çağdaş toplumun kurucusu olan komünist partilerinin dışında, ve ya tek tek bireyler olarak var oluyorlar? Kim yanıtlayacak bunca soruyu, kimin görevidir bu sancılı yanımızı irdelemek? Acaba bunu cesaretle ve eleştirisel biçimde yerine oturtmaya ne zaman başlayacağız? Yarım asırı aşkın geçmişi olan partimiz, gerçeğin bu yanını ne zaman kabul edecektir?

Oysa sanatçılar toplumun en duyarlı kesimini oluşturur. Onlar insanların acılarını, sevinçlerini, özlemlerini, onlar işçilerin, emekçilerin gün boyu bantlara dökülen duru, ılık terini, emeğini konu ederler yapıtlarına. İnsan faktörünü onlar onurlu yerine oturturlar. Tarihi yalnız onlar şiirleri, romanları, sinema ve tiyatro oyunları, resimleri ve müzikleriyle somut elle tutulur hale getirirler. Kavganın sıcaklığını ise, yine onlar milyonlara taşırlar.

Toplumsal değişimi amaçlayan KP.leri, sovyet devriminden bu yana sanatçılarla iletişim eksikliği içerisinde. Sanatın, sanatçının önemi teoride yerine oturtulurken, pratikte olumsuzluklar çoğunluktadır. Örneğin dünya edebiyatının kaybı olarak bilinen Mayakovski, Stalin döneminde böylesi eksikliğin sonucu genç yaşında yaşamına son vermiştir. Nazım Hikmet'in de parti içindeki zorlukları bilinmektedir. Örgüt içerisindeki o zorlayıcı faktörler Nazım'ı da üzmüş ve onun daha çok ürün vermesine engel olmuştur. Nazım'dan sonra, okuduğumuz bazı araştırma yazılarında, bugün bile halkımıza mal olmuş bir çok yazar ve sanatçının bir zamanlar parti saflarında yer aldığını öğrenince, onların yokluğunun örgütte yarattığı derin boşluk, bize üzüntü veriyor.

Bu da, sanatçılarla partinin henüz iletişim eksikliğinin, görece hoşgörüsüzlüğün devam ettiğini gösteriyor. Toplumun saygısını, sevgisini kazanmış bu insanlar, kendi partileri içinde ne yazık ki, aynı içtenlikle benimsenmiyorlar. Nedenleri ise, kuşkusuz çok yönlü. Bu, insanı anlamamanın da ötesinde, toplumsal değerleri, sanatın ve sanatçının rolünü küçümsemek gibi bir noktayı oluşturur.

Parti içindeki bu alana olan ilgisizlik, üyelerin giderek düzeysiz, niteliği olmayan, estetikten yoksun yapılanmaları benimsemeleri kolaylaştırıyor. Örneğin, gerek parti, gerekse komünistlerin içinde bulunduğu yığın örgütlerinin düzenlediği kültürel içerikli gecelerde ve bazı toplantılarda bunu görmek mümkündür. Bu, bir ölçüde kültürü ve sanatı, katılanları hiçe saymak oluyor. Yani, beş yüz, bin, bin beş yüz gibi sayılarla, davetlerimizi ciddiye alarak gelen insanların kültürel, sanatsal gereksinimlerini önemsemeden programlar yapmak, aslında kabul edilir bir şey değildir. Eksikliğin başlıca kaynağı ise, komünist örgütleyicilerin kendi kültürel ve sanatsal değerlerine giderek yabancılaşmasıdır.

Bugün Avrupa'da ve özellikle FAC'de yaşayan Türkiyeli işçilerin çocukları, sayıları yüz binleri bulan ikinci-üçüncü nesil yetişiyor. Bu nesil tam anlamıyla yoz, kültürsüz, iki toplumun yabancıları olarak gelişiyor. Gelecekte bunlara sahip çıkılmadığında, emperyalizmin elinde her zaman bize karşı kullanılabilecek birer meta durumuna geleceklerdir. Oysa onlarda geliştirilebilecek ilerici kültürel etkinliklerle, topluma kazandırılarak yararlı hale getirilebilirler. Aksi takdirde onları burada diri, dayanışmadan yana olan rengarenk kültürlerinin yerine, bireyci, kaderci, yılgın bir anlayış sarar. Üretimle, imeceyle dolu türkülerimizi, sevdâyla, hasretle yüklü şarkılarımızı, direnişle, umutla, özveriyle besli öykülerimizi, kollektif yaklaşımla örülü deyişlerimizi unuturlar.

Partinin şu an alt alta sıralasak, sayfayı dolduracak sayıda çıkan yayın organları var. Aylık, haftalık, on beş günde bir vs. Ne yazık ki, kültür ve sanatla ilgili yazılara, üyenin önünü açan, ona perspektif veren, sanatsal değerleri ele alan bölümlere, bu yayınlarda çok az rastlarırsınız. Parti üyeleri giderek okumaya yabancılaşıyorlar.

Birleşmiş Milletler Örgütü'nün (BMÖ) 1988-1997 dönemini, "Dünyada Kültürel Gelişme Onyılı" olarak ilan etmesi üzerine, parti içinde oluşturulan, "Kültür Sorunları Çalışma Grubu"nun hazırladığı bir taslak, kitapçık var elimde; ismi: "Dünyada Kültürel Gelişme Onyılı ve Kültürel İlerleme Sorunları." Ne var ki, partinin ve üyelerinin bugünkü yapısını göz önüne getirince, bu taslağın çok yükseklerle hitabettiğini görüyoruz. Çünkü böyle geniş kapsamlı bir eylem programının yaşama geçmesi için, onu anlamaya ve özümsemeye yatkın üye ve kadroların olması gerekiyor. Bizde ise, bunu söylemek henüz

olanaklı değil. Yapılacak şey, öncelikle yayın organlarımızda tüm bu olumsuzlukları, duyarsızlıkları, ağır yüreklessnessle irdelemektir. Aksi takdirde, söylenmesi gerekeni söylemeden, yaldızlı, güzel sözlerle, bolca alıntılarla, bu işi de geçiştirme oluruz.

Günümüzün geçiş insanı, aydın bir kişisi olabilmek, yabancılaşma ve gericileşme konumuna düşmemek, insanlık kültürünü, kendi ulusal kültürümüzle, çağımızın gerektirdiği, toplumsal kişiliğimizin gerektirdiği düzeyde özümseyebilmek için, bazı şeyler yapmak durumunda-
yız.

İşte bu anlamda insanlarımızı sanatı sevdirmeliyiz. Şiiri, resimi, mü-
ziği ve güzel olan her şeyle birlikte, kültürel değerleri sevdirmeliyiz. Çünkü güzel sanatları seven, insanları, yaşamı daha çok sever,
barış, iğren özer. Ve bir gün o, hayatın kendisinin bu güzelliğe
ter olduğunu, onun için savaşım verilmesi gerektiğini daha cabuk kav-

Mayıs 1989
Düsseldorf

Böyle nereye gidiyoruz ?

Birlik konferansında 22 üye arasından seçilen 5 kişilik SK, ilk genel üye toplantısını ancak üç ay kadar sonra 9.4.89'da yaptı.

5 üst başlıklı, 85 ara maddeli 3,5 sayfalık gündem taslağı ile toplantıya gelen bazı SK üyeleri, eylemsizliği saklamayı amaçladılar. Bu bürokratik davranış, toplantının ana görevleri olması gereken barış, dayanışma, insan hakları ve demokrasi konularının laf kalabalığında kaybolmasına neden oldular. Yarım gün süren toplantı, politik ne iş yapılacağına cevap bulunamadan, bence sonuçsuz dağıldı.

Toplantıda yasal parti görevlerinde uzun yıllar çalışmış, yüksek eğitimli bir bayan üye, ders alınacak açıklama yaptı. Bu yol arkadaşımız, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nün şehrimizdeki kitlesel kutlamasında salon girişinde asılı olan, kentimiz barış girişiminin Oster yürüyüşü hazırlık gecesi afişlerini, parti kararıyla indirdiği ve hayatında ilk kez yaptığı bu yanlışlıktan utanç duyduğunu dile getirdi.

Bu yanlış kararın sorumlularını sorduğumda, aralarında 30 yıldır partili olduğunu idda edeninde dahil olduğu 20 üyenin ortaya çıkan durumu suskunlukla geçiştirmeye çalışması, içine düşürüldüğümüz durgunluğun nerelere vardığını açıkça göstermektedir.

Burada kimseyi yermek için değil, günün sorunlarına karşı nasıl davranıldığını göstermede ibret verici olduğu olduğu için bu olayı sergilemeyi istiyorum.

Parti kararı ile barışa bile karşı çıkılması, yani yukarıdan gelen komuta gözü kapalı itaat edilmesi anlayışının altında eski düşünce ve davranış biçimi yatmaktadır. Üye kendi düşünce süzgeçinden geçirmeden, mekanik olarak emir uyguluyor. Sonradan kendi başına kalıp düşündüğünde yanlışını anlıyor. Böylesi büyük hatalarda, örgüt içine dönük özeleştiri yapmanın hiçbir faydası yoktur. Böylesi yanlışların eleştirileri, ancak hatanın işlendiği kurumun temsilcilerinden ve olayı gözleri ile gören kitlenin önünde özür dilemekle yapılabilir.

Yönetimler göstermelik olarak önceden masa üstünde belirlendikten, göz kırpılarak kapı aralıklarında üyelere hissettirildiğinden, biçimsel olarak seçimler demokratik kurallara uydurulsada, demokrasinin özü ayaklar altında çiğnendiğinden, iflasın ifadesi olan böylesi sonuçlar, en kısa zamanda önümüze her zaman dikilecektir.

SK, 22.4.89 tarihindeki genel üye toplantısında derhal olağanüstü seçime gitme kararı alarak sorumluluktan kurtulmayı amaçlamaktadır. Olayların hızla değiştiği günümüz dünyasındaki nesnel durum ve yukarıdan aşağıya göstermelik ve dayatma aday empoze edildiği öznel durum devam ettiği sürece, yapılacak yeni seçimler demokrasiyi, yeni kurumlarda örgütü deforme etmeden öteye gidemezler.

YANLIŞ UYGULAMALAR

lerinin

çalışma alanı içinde olması gerektiğini,yığınların güncel yakıcı sorunları temelinde mücadele yürütülmesi onlarınbu mücadele içerisinde deneyim kazanmaları ve bilin düzeylerinin yükseltilmesi gerekliliğini kavradık.Fakat bu durum teorik düzeyde gerçekleşti.Teorik düzeydeki yenilenmemizi pratikte tam anlamıyla uygulayabildiğimizi söyleyebilir miyiz?Tartıştığımız konu kanımca budur.Teorik yenilenme ile pratik uygulama arasındaki uyumsuzluğu nasıl gidereceğiz?Yanlış anlam ve eksik uygulamalardan nasıl kurtulacağız?

Partimizin yığın örgütleri ve yığın hareketlerine bakışı doğru bir çizgidedir.Bu konudaki partimizin yaklaşımları belgelerinde açık ve net olarak kendini göstermektedir.Parti programında,1 inci kongre belgelerinde baktığımızda ^{bu} görebiliriz.Partimiz 1 inci kongre belgelerinin 11 inci kararında şöyle bir yaklaşım sergiliyor:

"TBKP, barışla ve öteki genel insanlık sorunlarıyla ilgili demokratik yığın hareketlerinin, gelişip güçlenmesi için her çabayı gösterecektir.Amaç bu hareketlerin çok farklı ve çeşitli politik ve toplumsal güçleri kapsayabilmesi, çok geniş bir yığinsal tabana sahip olabilmesidir.Böyle geniş bir hareket, ancak çok farklı ve çeşitli örgütsel biçimlerin kullanılmasıyla gelişir. Bu tür hareketleri tek bir örgütsel biçim içerisine sığdırmak yanlış olur.Tersine geleneksel denemek türünden örgütlerden,esnek hiç bir tüzüksel yapıya sahip olmayan gruplaşmalara kadar çok çeşitli örgütlenmeler teşvik edilmelidir.Önemli olan, farklı politik görüşe sahip olan kişi ve grupların bu hareketlerde demokratik bir tarzda birlikte varolabilmesi,karşılıklı etkileşime açık bir işbirliği gerçekleştirilmelidir.Bu hareketler içerisinde bu anlayışla gerçekten hareket edebilirsek pratikte karşılaştığımız bir çok yanlışlarımızdan kurtulabiliriz.Çevremizdeki hareketlere ve yığın örgütlerine açılmalıyız.Şimdiye dek komünistler yığın örgütü dediği tek tip derneklerde yoğunlaştı.Bu tıkanıklığın en büyük nedenidir bence.Şimdi partimizbu anlayıştan hareket ederek, avrupada yaşayan göçmenlerin göçmenlik sorunları temelinde yığinsal bir göçmen hareketinin yaratılması çalışmalarını bütün gücüyle destekliyor.Türkiye- li göçmen işçilerin "Dünyada barış avrupada eşit haklar türkiyede demokrasi istemleriyle yürüttüğü mücadelenin içinde yer alıyor ve göçmen hareketinin güçlenmesine yardımcı oluyor.Avrupada yaşayan göçmenler değişik amaçları olan dernekler ve birlikler etrafında yanyana geliyorlar.İşçi dernekleri, sanat,spor dernekleri,eğitim sorunuyla ilgili veli girişimleri dernekleri öğretmen dernekleri, fıklor dernekleri kadın gençlik dernekleri vs.

Komünistler kendi ilgi alanlarına göre bu girişim ve derneklerde yerlerini almalıdırlar.ve katkılarına yapmalıdırlar.Eğer bir fıkör derneğine gidiyorsa önce, fıkör yapmak için gitmelidir.Yada bir spor derneğine gidiyorsa gerçekten spor yapmak için gitmelidir.Komünist o fıkör yada spor derneğini önce gerçekten bir fıkör ve spor derneği yapmak için çaba harcamalıdır.Ancak o zaman buralarda toplanan göçmenler kendi sorunları için hareketlendirebilir katkısını yapabilir.

sosyal kültürel politik amaçlar etrafında farklı örgütlerde biraraya gelen göçmenler ve örgütlerine komünistler bu örgütlerin onların örgütü olduğu anlayışı ile yaklaşmalı.Bu örgütlerin bağımsızlığını titizlikle korumalıdır.Oraları bir atlama tahtası olarak görmemelidir. Hiç bir politik görüş yığın örgütlerinin yönetimini tek başına elinde tutmayı amaçlamamalıdır.Bu örgüt ve hareketler içinde yeralan bütün demokratik güçlerin birliği sorunların çözümünde olmazsa olmaz koşulu dur.Komünistler bu örgütler ve hareketler içerisinde hareket ve örgütlerin amaçları doğrultusunda özverili ve militan biçimde çalışmalı.Birleştirici tutumuyla yaratıcı girişimleriyle yol göstermeli yığınsal hareketlerin yaratılmasına azamî çaba göstermelidir.Bu anlayışla pratikte davranabilmeyi başarırsak yığın örgütlerinin işlevlerinin yerine gelmesini sağlayabiliriz.

HİKMET İLERİ

MÜNİH

YEREL SEÇİMLER VE ORTAYA ÇIKAN DURUM

12 eylül rejiminin baskıcı ve anti-demokratik yasalarının yürürlükte olduğu bir ortamda yapılan 26 Mart yerel seçimlerinde ANAP büyük bir oy kaybı ile seçimlerden yenik çıkmıştır.

Halkımızın ANAP hükümetini istememesinin nedeni, hem ekonomik ve hemde siyasaldır. Ekonomik Yönü; artan işsizlik, hayat pahalılığı, yaşam düzeyinin düşmesi, enflasyon ve yolsuzluklar. Siyasal yönü ise; 12 eylül rejimi tarafından zorla halka kabul ettirilmeye çalışılan başta anayasa, işkince, baskıcı politikalar ve antidemokratik kurumlardır. Halkımız oyları ile hem ANAP'tan, hemde 12 eylül rejiminden kurtulmak istiyor.

Ortaya çıkan seçim sonucu SHP ve DYP'ninde ülkenin sorunlarını tek başına çözüp, gelişimin yönünü iyileştirebilecek durumda olmadıklarını, halkın gözünde henüz iktidar partisi görünümünden uzak olduklarını gösteriyor. Ancak her iki partide seçimlerden güçlenerek çıkmışlardır. SHP'nin seçimlerden güçlü olarak çıkıp özellikle büyük sanayi merkezlerinde yerel yönetimleri kazanması, ülkemiz demokrasi mücadelesi açısından önem taşımaktadır. SHP'nin seçimlerden güçlü olarak çıkması, program ve politikaları ile, halkın gözünde iktidara aday olabilme konumundan ileri gelmiyor. Bırakalım iktidar adayı olmayı, kendisinden beklenen tutarlı bir muhalefeti dahi yeterince yerine getirememiştir. Daha çok ANAP'ın ekonomik politikalarını, yolsuzluklarını eleştirmiş, 12 eylülün sonuçlarına karşı duyarlı davranmayıp, alternatifsiz bir muhalefet konumunda kalmıştır.

Gerek dün ANAP'a oy verip, bugün ANAP'ı istemeyen çevrelerden bir kısmı, gereksede ülkenin geleceği açısından büyük ve belirleyici olan sol ve komünist çevrelerin seçimlere kendi partileriyle girememesi, bu çevrelerinde tercihlerini SHP yönünde belirlemeleri SHP'yi güçlü bir parti olarak çıkarmıştır.

DYP'de, seçimlerden güçlü çıkan Ana sağ parti durumundadır. Bilindiği gibi DYP geleneksel tutumuyla, ülkenin demokratikleşmesi ve insan haklarından ^{yana} değil. Üstelik ekonomik programı da x ANAP'tan daha ileride değildir. Yer yer 12 eylüle karşı çıkıyorsa da, bu çıkışları daha çok 12 eylülünden yediği şamardan dolayı, yoksa demokrasi için değil. 12 eylülünden sonra geleneksel sağ oylarda da bir radikalleşmenin olması ve bu radikal oyların DYP'ye kayması, DYP'yi bugün sağda birinci parti durumuna çıkarmıştır.

Özetlersek

Özetlersek; 12 eylül rejimi, ülkenin gelişiminde ve demokratik birikimin önünde büyük bir engel oluşturdu. Halkın yaşamında pahalıya mal oldu. Sorunlar birikerek katlandı. 12 eylülün sonuçları ve ANAP'ın hem ekonomik politikaları hemde 12 eylülün yasalarını uygulaması, halkın yaşamını ve geleceğini derinden etkiledi. Bu objektif durum karşısında halkımız hem ANAP'ı hemde 12 eylül rejiminden çıkış yolunu seçti. Ancak tek başına hiç bir partiyide iktidar adayı olarak görmüyor.

GELİŞİMİN YÖNÜ VE DEMOKRASİ GÜÇLERİNİN GÖREVLERİ

Bilindiği gibi Özal; yaşanan seçim şoku ile, erken seçim kararı almaya çağını ve 1992'ye kadar iktidarda kalacağını açıkladı. Bu süre içerisinde ekonomik politikalarını ve uygulamalarını düzeltme yönüne gidebileceklerini söylüyor. Kaldığı ANAP içerisinde erken seçim konusunda çatlak sesler var ve bu devam edecek. Özal bu kararı ile bir kere daha göstermiştir ki;

ülkenin geleceğinde ziyade, çağ dışı mantıkla, iktidar hırsıyla hareket etmekte, ülkeyi istikrarsızlığa itmektedir. % 78 gibi büyük bir oyu karşıya alıp, % 22 oy ile bu ülkeyi yönetmeye çalışmak başka nasıl açıklanabilir.

Bu durum karşısında Tüm muhalefet güçleri birlikte davranıp çözüm yollarını aramalıdır. Bu konuda TBKP'nin önerileri; bir istikrarsızlık ortamına girmeden, hem 12 eylülün sonuçlarından kurtulmak ve hemde halkın özgür iradesinin parlamentoya yansımaları açısından gerçekçi önerilerdir.

"Parlamento erken seçim kararı almalıdır. Demokratik bir seçim yasası yapılmalıdır. Parlamentodaki partilerden bir seçim hükümeti oluşturulmalıdır. Seçimlerin ~~kır~~ demokratik bir ortamda yapılabilmesi için düşünce, örgütlenme özgürlüğü üzerindeki yasaklar kaldırılmalı, politik koğuşturma ve tutuklamalara, sol basın üzerindeki baskılara son verilmelidir..."

Ülkede istikrarsızlığın, bunalımın önüne geçmek ve demokratik gelişimin yönünü güvenceye alabilmek için, muhalefet partilerinin işbirliği yapmaları, şimdi daha yaşamsaldır. Nasılki 26 Mart seçimlerinde halkımız Özal'ı istemeyip yenilgiye uğrattıysa, muhalefetin işbirliği de Özal'ın tutumunu aşacak, ülkenin demokratik gelişiminin yolunu açmada önemli ve sorumlu bir adım olacaktır.

Ülke geleceği sadece parlamentodaki partilerin tutum ve davranışları ile belirlenecek boyutta değil. Anayasadaki yasaklardan dolayı kendi düşünce ve örgütlenmesini gerçekleştirip seçimlere katılamayan, ülkenin demokratik gelişiminde asıl belirleyici konuma sahip olan Komünist ve "sol partilerinin" siyasal yaşamda yer almaları ile belirlenecektir. Bunun için, komünistlere ve tüm solkesime büyük sorumluluklar düşmektedir.

Parlamentoyu boykotla ve uç noktalarda yapılan "sınıfsal-politik" tutumlarla ülkenin toplumsal gelişiminin önündeki antidemokratik engelleri aşmak savı, ~~h~~ bugün gerçekçi değildir. Bu tür tutum ve davranışlar, halkımızın özgür gelişimine değil, varolan gerici iktidarlara kolaylık sağlayacaktır.

Yapılması gereken acil görev, demokrasi mücadelesini başa almak, demokratikleşme yönünde adım atmak, işbirliği ve diyalogun yollarını aramak ~~ve~~ çabasını göstermek gerekiyor. Böyle bir işbirliği ve diyalog hiç kimsenin politik kimliğine gölge düşürmez, yada zayıflatmaz. Tersine, ülkenin biriken derin sorunları ancak genişçaplı diyalog ve işbirliğiyle mümkün olur.

Ali Işık/Ortadoğu

15.4.1989

BATI AVRUPADAKİ POLİTİK FAALİYETLERİMİZE İLİŞKİN GÖRÜŞ VE ÖNERİLERİM

B. avrupadaki politik faaliyetlerimize ilişkin değişik görüşlerin varlığını, gerçeği birlikte kavrama çabalarını, parti anlayışımızdaki gelişmenin önemli ~~iki~~ göstergerlerinden biri olarak değerlendiriyorum. Şimdi her parti örgütü, her yoldaş tezlerin hazırlanmasından konferans sürecine kadar bu anlayışla hareket ederek, B avrupadaki politik faaliyetlerimize ilişkin genel eğilimin ortaya çıkmasına azami katkılarını göstermek görevi ile karşı karşıyadırlar. Politik faaliyetlerimizin içeriğine yönelik farklı görüş ve yaklaşımlar var. Olmasında çok iyi. Şimdi bu farklı yaklaşımlarımızı ve görüşlerimizi bir noktada birleştirmemiz gerekiyor. Bu zor gibi görünsede gerçeği birlikte arama çabası bunun üstesinden geleceğine inanıyorum.

B. avrupadaki politik faaliyetlerimizi tartışma yolu üzerine görüşüm :

Hazırlanacak 'tez' ve tartışma süreci sonuç alıcı noktaya yöneltilmelidir. Kimi zamansız sorular ve tartışmalardan kaçınılmalıyız. Örneğin, "neden avrupada varız, neden burada örgütleniyoruz" gibi sorular bizi içinden çıkılmaz tartışmalara sürükleyebilir. Burada örgütlenmemiz, politik faaliyet yürütmemiz gerekliliği, bulunduğumuz ülkelerin komünist ve işçi partileri tarafından anlaşılmakta ve buna uyumlu çalışma formülü ile onay vermektedirler. Bu gerçeklik orta yerde dururken anlamsız tartışmalar içinde olmak bize bir yarar getirmez kanısındayım. Bu sorulardan hareket ederek tartışma içinde olmak henüz erkendir diye düşünüyorum. Avrupada örgütlenmemizin öznel ve nesnel koşulları varlığını koruyor. Uzun bir zamanda bunun böyle olacağı görülmektedir. Koşulların değişeceği dönemler de gelecektir. O zaman o anki koşullar bu soruları dayatacaktır. Kuşkusuz şimdiden bunları düşünmek ve tartışmak gereklidir. Fakat gündemimizin baş maddesi olarak değil temel sorular ve dayanak noktaları yaparak değil. Politik faaliyetlerimize ilişkin belgenin ortaya çıkartılması, şu iki soruya arayacağımız yada vereceğimiz yanıtlarda aranması yardımcı olacaktır kanısındayım.

1. Politik faaliyetimizin ana amaçları ve yöneleceği alanlar
2. Nasıl bir örgütsel yapı ve araçlarla politik faaliyetlerimizi sürdüreceğiz.

POLİTİK FAALİYETLERİMİZİN ANA AMAÇ VE YÖNELECEĞİ ALANLAR

Politik faaliyetimizin ana amacını iki noktada değerlendiriyorum. İlki, ülkemizde yürütülen BARIŞ VE DEMOKRATİK YENİLENME MÜCADELESİ diğeri, Yaşadığımız ülkede yürütülün BARIŞ VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ

Politik faaliyetimizin bu amaçları bütünsel bir yapıda içeriyor. "BARIŞ VE DEMOKRASİ" Avrupa'da eşit haklar, türkiye ve türkiye kürdistanında demokrasi. Bu politik amaçlarımız yöneleceğimiz çalışma yürüteceğimiz alanlarıda belirlemektedir. Politik amaçlarımıza bağlı olarak iki alanda yürüyecektir mücadelemiz.

ÜLKEMİZDE YÜRÜTELEN BARIŞ VE DEMOKRATİK YENİLENME MÜCADELESİ İÇİNDE OLMAK: Göçmenlerin (politik göçmenlerde anlaşılmalı) Türkiye ve Türkiye kürdistanından kaynaklanan sorunları temelinde yürütülecek mücadeleyi, barış ve demokratik yenilenme mücadelesine bağlamak. Demokratik bir türkiyenin göçmenlerin yararına olacağını kendi mücadele deneyimleri temelinde bilince çıkartılması için çalışmak

b. Yaşadığımız ülkenin barış ve demokrasi güçlerinin ülkemizde yürütülen mücadeleye azami destek ve dayanışmalarını almak

c. Avrupa topluluğunun demokratik kişi kuruluş ve platformlarının destek ve dayanışmasını almak.

YAŞADIĞIMIZ ÜLKENİN BARIŞ VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ İÇİNDE OLMAK

a. Eşit haklar temelinde demokratik yığinsal bir göçmen hareketinin yaratılması için göçmenlerin içinde politik faaliyet yürütmek. Eşit haklar temelinde yürütülen mücadeleyi demokrasi mücadelesinin diğer sorunlarına bağlamak. Böylece ~~ülkenin~~ ülkenin politik yaşamında aktif olarak yerimizi alacağız. Bu mücadele içinde alman ve diğer ulusların demokrasi ve barış güçleriyle sıkı birlişbirliğinde olup, tüm demokratik yığın hareketlerinde komünistler öncülük görevlerini yerine getirecektir.

c. İnsanlığın evrensel sorunları olarak nitelediğimiz global sorunlar içinde yaşadığımız ülkenin demokrasi güçleriyle birlikte karşı koyacağız.

3

NASIL BİR ÖRGÜTSEL YAPI

Örgütsel yapımız varolan tüzüğümüze göre yapılanmıştır. Bu yapı illegal bir örgütsel yapıdır. Ülkemizin koşulları dikkate alarak (konspiratif) bir çalışma anlayışına göre oluşmuştur. Yaşadığımız ülkelerdeki demokratik koşullar ve daha çok legal araçları kullanma olanakları bu yapıyla tam bir uyum gösterememekte. Önce bu nokta dikkate alınmalıdır. Konspiratif çalışmanın kimi önemli yanlarını gözönünde tutarak daha açık çalışmaya yönelmeliyiz. Hele-hele partimizin legaliteyi kazanmak için verdiği mücadeleyi ve ülkemizde yarı legal faaliyete girdiği gözüne alınırsa, bizim burda legal biçimlerde çalışmaya yönelmemiz amaca uygun düşer. Bu noktanın aşılması için avrupaya yönelik bir iç tüzük tartışmasında gündemdedir. Bu iç tüzük olayına legaliteyi kazanma mücadelesinden ayrı düşünerek tartışmamak gerekir kanısındayız. Legaliteyi kazanmak hedefi çok uzak değildir. Gelişmeler bu gerçekçi hedefimizi yakın bir zamanda gerçekleştireceğini göstermektedir. Legal bir partinin tüzüğü, düşünülen iç tüzüğü gereksiz kalabilir. Bu noktayıda gözönünde tutarak tartışılırsa yaralı olur kanısındayız. Buralarda ADIMLAR gazetesini biçiminde bürolar açılabilir. Göçmenler partimizi buralarda bulabilmelidirler. Değişik isimler altında girişim ve komiteler kurulabilir. (Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışma komitesi gibi)

Hikmet İleri
Semt Komitesi üyesi
(Münih)

*
PARTİ YÖNETİMİ, TEK TEK PARTİ YÖNETİCİLERİ
TARTIŞMA SÜRECİNE DAHA AKTİF KATILMALIDIRLAR...

Bu gün partimizin içerisinde bulunduğu nesnel durumun yorumuna farklı yaklaşımların olduğunu yaşadığımız kısa konferans süreci göstermiştir. Nasıl bir komünist partisi sorusu etrafında yürütülen tartışmaların partinin geliştirilmesi, tarihsel misyonunun yerine getirebilmesi endişesiyle yapıldığında kesindir. Yine tartışma sürecinin üyelerin örgüt sorunlarına ilgilerini olağan üstü artırdığını, bunda komünistleri nitel olarak geliştirdiğini birlikte yaşayarak görmekteyiz.

Parti içerisindeki tartışmalar giderek dahada canlanırken, parti yönetiminin, tek tek parti yöneticilerinin bu tartışma sürecine katkısı ve bu süreçteki yerleri de ayrı bir tartışma konusunu oluşturmuştur.

Parti içerisindeki açık tartışmaların en başına dönüp bakarsak, bu tartışmanın açılmasının bir dizi farklı nedeni üzerinde fikir yürütebiliriz. Bir çok noktada ayrıca düşünebiliriz. Nedeni her ne olursa olsun, bu gün baktığımızda kararın doğruluğunu yaşam onaylamıştır. O dönem parti yöneticilerinin yönetici kimlikleriyle yazdıkları yazıların tartışmaların içeriğinin doldurulmasına katkıları da küçümsenemez.

Parti içi tartışma süreçte, içerik olarak sadece örgütsel sorunlar temelinden çıkmış, ideolojik-politik sorunlarla zenginleşip, nitelikce yeni bir düzeye yükselmiştir. Buna karşın parti yönetiminin, tartışmaların önünü açma, geliştirme yönündeki çabaları süreçteki gelişmeye paralel olarak giderek zayıflamıştır. Bu gün gelinen noktada ise parti yöneticilerinin dışında herkesin açık tartıştığı bir atmosfer oluşmuştur. Bu da şu an yürüyen tartışmalarda olumsuz olan bir yandır.

Parti tartışıyorsa, bunun anlamı üyeleri için neyse her kademedeki yöneticiler içinde o dur. Nasılki TPÖ lerinde üyelerin tümü aynı düşünmüyorsa. Yönetici organlardada bunun böyle olması doğaldır. Kanımca doğal olmayan, bu farklılıkların üyelerce zamanında bilinmemesi, farklı görüşlerin oluşum sürecini izleyememesidir. Bu yanın önemli olduğu kanısındayım. Çünkü yönetim organları içindeki farklılıklar kopma noktasında üyelerce bilgileniliyor, tabanın kararı ile de çözümü bekleniliyor. Böylesi durumlardada iradenin tam ve doğru yansıyamayacağı da ortadadır.

Son günlerde B.AV örgütlerinin konferans sürecinde bunun eksikliği kendisini somut olarak göstermiştir. Konferans sürecinde tartışmalara

temel olacak tezler örgütlere iletilmiş, iletilmediğiyle kalmıştır. Bu tezlerin tartışma sürecine taraf olarak katılmak herşeyden önce B.Av komitesinin yada üyelerinin görevi değilmiydi? Bu anlamda görev yerine getirilebilseydi, tartışma sürecinde ortak noktalarımızı daha da çoğaltmamız mümkün olmayacak mıydı? F.Almanya konferansında tezlerde parti örgütlerinin yok denecek kadar az ortak nokta bulmalarında bu yaklaşımın payı olmamış mıdır?

Diğer yandan konferans hazırlık sürecinde F.Almanya parti örgütü ve kurulan hazırlık komisyonunda sürece olumlu katkılar yapabilmesi mümkündür. Bu organlar süreci sadece "tarafsız" birer komisyon gibi izlemekten öteye gidemediler. Bu tavrı bir kaygıya dayandırmak mümkün "Yöneticiler tartışmaya katıldılar mı tartışmaların eğilimi yöneticinin görüşleri etrafında toplanıyor, üyeler görüşlerini açık ifade edemiyorlar" yada "müdahale olarak anlaşıyor" Bu kaygıların doğru olmadığını, parti tabanının bunları aştığını F.Almanya konferansının gösterdiği kanısındayım. Dolayısıyla P.yönetimi bu yersiz endişesiyle dün tersi bir noktada yapılan eksikliği, şimdi öbür uçtan yapmıştır.

Bu konudaki eksikliğin bir örneğinin de F.Almanyada hazırlanan alternatif tezlerin tartışılmasıyla yaşadık. Resmi tezlerin hemen arkasından beş kişilik birimin hazırladığı tezlerde P.yönetimince "iletilen tüm görüşlerin birimlere iletilmesi" yönünde bir karara dayandırılarak örgütlere dağıtıldı. Bölge konferansında ise bunun bir olgu olduğunu, bölge komitesinde de bu görüşü savunan yoldaşların olduğunu öğrendik. Bu olgunun iki gündür ortaya çıkmadığı da ortadaydı. Bu olgu önceden vardısıa neden en azından bu şekliyle açıklanarak bu tezler örgütlere iletilmedi? P.örgütleri bu durumu bilerek yöneticileriyle bu temelde tartışabilseydi daha olumlu olmaz mıydı? Böylesine bir tartışma birbirimizi anlamakta çektiğimiz güçlüklerin giderilmesine bir katkı olmaz mıydı? Bunların açık yapılmasının koşulları yaratılmadığı için, ayrı görüşleri savunan yöneticiler görüşlerini değişik biçim ve yöntemlerle dile getirmeye çalışmadılar mı? Böylesine bir atmosfer de zaten var olan önyargıları dahada derinleştirmedimi? Bu durum görüşlerin "kişiselleştirilmesi" ne, giderek tartışmaların bu alana kayması tehlikesine kapıyı aralamamış mıdır?

Parti yönetim organlarının bu sürece yönelik geliştirici, sistemli, planlı bir çabalarının olması zorunluluğu bir yana yöneticilerin olan bilgi ve deneyimlerini bu sürece katmalarının bir görev olduğu da kanısındayım. Yönetim organlarına bir dizi örgütteki gelişmeler, yaklaşımlar, deneyim ve sonuçlar yansıyor. Açık tartışma sürecine katılmak için bunların önemli avantajlar olduğu ortadadır. Yayın organlarında nasıl bir komünist partisi tartışmasına yönelik tüm yazılarda P.Yöneticiliğine, yönetim organlarının çalışma yöntemlerine, yöneticilere yönelik öneri ve yaklaşımlar doğal olarak önemli bir yer tutmaktadır. Yöneticilerin "içinde bulundukları nesnel durumu" yansıtmaları bile tartışmaların bu yönlerine olumlu katkılar

yapacaktır.

Parti yönetim organlarının yada tek tek yöneticilerin tartışma sürecinde yayınlarda dile gelen bir dizi örgütsel sorunlar karşısında, taraflardan birisi olmasına rağmen açıklık getirmemelerinin doğru bir yaklaşım olduğu kanısında değilim. Getirilen sorunlar örgütsel sorunlardır. Çözümünün örgütsel yapıda olması gerekliliğide doğrudur. Sorunun bu aşamalarda çözüm olanakları kalmamış bu platforma yansımışsa bu platformda sorunun çözümünde değerlendirilmesinin doğru olacağı kanısındaayım. Sorumlu yaklaşım, partiyi koruma kaygılarının içeriğide o platforma yaklaşımdaki farklılıklazaten görülecektir.

Parti Üyelerinin bu gün gelinen noktada değer yargıları artık değişmiştir. Partide Üye-Yönetici ilişkisinin içeriği şimdi yeni bir tarzda doldurulmak zorundadır. K. Partilerinde yöneticilik her zaman çok zor bir görevdi. Ama bizde bu yeni bilince çıktığı için ,boyutlarındada yeni yeni kavramaya başladık. Bunun içinde partide yöneticiliğin şimdi "zor" olduğu vurgusunun fazla yapılıp, bu "zor" un içeriği doldurulamazsa "zorluk" yöneticiliğin sadece pratik işler yapma, koşturma beklentisine indirgenmesini kaçınılmaz kılacaktır. İçinde bulunduğumuz nesnel durum P. Yönetim organlarının ve tek tek yöneticilerin parti içi tartışmaları ilerletici yaklaşımlarıyla, sorunları çözümündeki ustalıklarıyla, ikna yeteneğiyle, üretkenliğiyle, bilgi zenginliğiyle bu "zorun" içeriğini doldurmalarınında koşullandırmaktadır. Önümüzdeki dönem bu yöndeki beklentilerin artmasının kaçınılmazlığıda ortadadır.

Sonuçta yönetici organların, yada tek tek yöneticilerin yönetici kimlikleriyle tartışma platformlarında yer almadan sadece izlemesi, geliştirilmesi yönündeki görevlerini aksatacağı gibi, gelişme sürecinde olumsuz etkiye dönüşmesi kaçınılmaz olacaktır.

Nuri TOPRAK

28/02/1989

Krefeld

Ek olarak birde notum var: Dikkatimden kaçmış olabileceği ihtimalini de belirterek bir soru yöneltmek istiyorum. Geçtiğimiz aralık ayında bir araya gelen parti yöneticiler SOL BİRLİK in dağıtılmasına karar vermişler. partilerden ikisinin merkez yayın organında bu karar kamuoyuna açıklandı. Dolayısıyla kamuoyunda konu gündeme gelecektir. Haber olarak bir ön açıklamanın çıkmaması bir yana, Partinin örgütlere iletmesi gereken değerlendirmenin bu denli gecikmesindeki aksaklıkların nedenini bilmek istiyorum.

Çalışmalarınızda Ustün başarılar dileğiyle..

N.T

*
Müslüm Güler
Homberger str.11
4150 KREFELD

Yeni Yol Redaksiyonuna

Yeni yol gazetesinde yayınlanmak üzere sizlere gönderdiğim üç adet yazınında şu ana kadar yayınlanma olanağı olmadı.

Nuri Toprak imzasıyla yazdığım 28/2/89 tarihli "Parti yönetimi, tek tek parti yöneticileri tartışma sürecine daha aktif katılmalıdırlar", 6 mart 89 tarihinde yazdığım "GDF kurultayında açılan tartışma bölgelerde nasıl sürecek" ve "Haksızlıkların en büyüğü sorgulanmayanıdır" başlıklı yazılarımın tarafıma geri gönderilmesini sizlerden rica etmek istiyorum.

Ayrıca bu mektubumunda yayınlanmaması dileğiyle çalışmalarınızda üstün başarılar dilerim.

30 Mayıs 1989

Müslüm Güler

Krefeld

26. Mart 1989

Legaliteye gizliliği aşarak varabiliriz

Yasal çalışma hakkını elde etmek için verdiğimiz mücadelede yol aldıkça, legalite-illegalite, gizlilik-açıklık tartışması da gelişiyor. Ne ki hala merkezi bir perspektif çizilmediğinden, tartışmalarda büyük ve ciddi sorunlar ortaya çıkıyor. Parti yaşamımızı zehirleyecek düzeye gelmeden bu sorun aydınlığa kavuşmalıdır.

Sorun asıl olarak bir yandan illegalite ile gizliliğin ayrışmaktayken, diğer yandan hala eşanlamli görülmesinden kaynaklanıyor.

Ağır baskı koşullarında gerçekten de illegaliteyle gizlilik denk düşer, birbirine eş anlamlı kullanılır. Legal çalışma olanağında olmayan bir komünist, kendisini gizlemek zorundadır. Geçmişte bizim için bu geçerliydi. Yıllar yılı gizli olmak zorunda bırakılışımız, bizde gizlilik konusuna yabancılaşmamızı beraberinde getirdi. Neden gizli çalıştığımızı, gizli çalışmanın ne demek olduğunu göremez olduk. Bu soru, legale çıkma perspektifinin netleştiği, illegalite ile gizliliğin birbirinden ayrıştığı bugünkü koşullarda karşımıza dikildi.

Gizlilik herşeyden önce, legal çalışma olanağından yoksun bırakılan bir komünist partisi için üyelerini korumanın bir yoludur. Keyfi tutuklamaların sürdüğü, kişilerin kanıt gösterilmeksizin tutuklanabildikleri ve savunma haklarından yoksun bulundukları bir ortamda, üyeleri, kadroları polisten gizlemek şarttır. Partinin faaliyetlerini, politikasını ise gizlemek normalinde hiçbir zaman söz konusu olamaz. Normalinde diyorum, çünkü kadroların açığa çıkma tehlikesini beraberinde getiren çalışmalarda da gizlilik kendisini dayatır. Sorun da burada başlıyor. Üyelerinin güvenliği nedeniyle gizli faaliyet yürüten komünist partisinde, gizlilik bir yaşam biçimine dönüşüyor ve gizliliğin nedeni de gitgide silikleşiyor. Kendini doğuran nedenden koparılan gizlilik, fetişleşiyor, kendi başına, bağımsız bir olguymuş gibi karşımıza dikiliyor.

Gizlilik sorununun legaliteyi kazanma sürecinde başımızı ağrıtmayı buradan kaynaklanıyor. Bu konuda ölçüyü henüz tutturamıyoruz. Kimi yoldaşlarımız hala eski koşullar varmışcasına davranırken, kimi yoldaşlarımız da çoktan legale çıkmışız gibi düşünüyor.

Partimiz konusunda kimi bilgiler partimizin dışında açık konuşulur oluyor, gazete haberlerine kadar yansıyor. Bu durum bizi legaliteyi kazanmak için daha kararlı adımlar atmaktan başka bir sonuca götürmemelidir. Yoksa "nerden sızıyor bu haberler, kim anlatıyor bunları" diye sorular ortalıkta dolanmaya başlarsa, bu, parti içinde kuşkuculuğun ortaya çıkmasından, parti yaşamının zehirlenmesinden başka hiçbir işe yaramaz. Eskiden de birçok bilgiler parti dışına ulaşıyordu. Teknolojinin böylesine hızlı geliştiği günümüzde bunu önlemenin olanakları da daralıyor. Ne ki o zamanlar bilgi sahipleri, bildiklerini kendilerine saklıyorlardı, biz de ne kadar usta konspiratörler olduğumuzu sanıyorduk.

Bir de "sızdığı" söylenen bilgilere bakalım. Bunlar gerçekten hayati, bilinmesiyle partiye büyük zararlar gelecek bilgiler mi? Hayır. Zaten partinin bu tür bir faaliyeti var mı ki? Gizli kapaklı olması gereken ne yapıyoruz? Adam mı öldürüyoruz? Eroin ticareti içinde parmağımız mı var? Bizim gibi düşünmeyenlere işkence mi yapıyoruz? Bunlardan hiçbirisini yapmadığımıza göre, tedirgin olmamıza da hiçbir neden yoktur. Gizli kapaklı hiçbir işimiz yoktur, halkımızın önünde açıkça hesabını veremeyeceğimiz de birşey yoktur.

illegaliteyle gizliliğin ayrışmasından söz etmiştim. Gerçekten de bugün artık illegaliteyle gizlilik denk düşmüyor. Henüz illegal, yani yasalara göre yasak, olmamıza rağmen, açık çalışma olanaklarımız artmaktadır. Sargın ve Kutlu yoldaşlar açık çalışmaya geçtiler, binlerce insan komünist partisinden yana tavır almaktadır, komünizmi tanıtan, savunan çok sayıda dergi, gazete ve kitap, toplatmalar da olsa yayınlanabilmektedir, yönetici yoldaşlar günlük gazetelere demeç verebilmektedir. Kamuoyu vicdanında meşruiyetimizi elde ettik. Legal bir sosyalist parti kuruldu ve kapatılmadı. Bu noktalara legal olanakların verilmesini bekleyerek gelmedik, ve eğer komünist hareketin yasallığını elde edeceksek, bu da iktidarın uygun gördüğü tarihi beklemekle olmayacak.

Ahmet Akarsu

TÜRKİYE SOSYAL
TÜSTAN
TARİH

DEMOKRASİ HAVARİLERİ

Bazı yoldaşlarımız parti içi demokrasinin geliştirilmesini, parti içi demokratik yapılanmaların kurulmasını, kendi özgül iradelerinde zannedip, kendilerinin istedikleri kadar dağıtabilecekleri bayram şekeri olarak görmekteler. Bölge komitesinde görevli bir yoldaşımız, olağan bir parti toplantısında:

"Şimdiye kadar seçim seçim diye tutturmuştunuz, şimdi seçin, diyoruz, seçim istemiyorsunuz." diyebilmektedir.

Toplantı olağan parti toplantısıdır, seçilmesi istenen, bölge komitesinden ayrılmış bir yoldaşın yerine, bir başka yoldaşın seçilmesidir.

Kendilerine birçok kez, yapılan toplantının ne parti konferansı, ne de olağanüstü konferans olmadığı, bölge komitesini seçme yetkisinin konferanslarda olması gerektiği, parti içi yapıların ciddiye alınması gerektiği ve komünist bir disiplinle işletilmesi söylendiği halde, yoldaşlar demokrasi dağıtan havariler pozuna bürünerek, demokratik yapıların yerleşmesini savunanları, biçimcilikle ve şekilcilikle suçlamaktadırlar.

Oysa ki demokrasinin yaşam biçimi olarak yerleşebilmesinin koşulu, birçok aşamadan geçerek sınanmasıdır. Bu nedenle demokrasi-lerde birkaç basamaklı karar organları oluşmuştur. Bu karar organlarının görevlerini küçümsemeye, demokrasi adına önemlerini azaltmaya yönelirseniz, belki de hiç amaçlamadığınız sonuçlara kendiniz de şaşar, kalırsınız.

Anlaşılmaz olan, yıllarını demokratik örgütlerde, sendikalarda geçirmiş olan yoldaşların, parti içi ilişkileri böylesine küçümsemeleri, parti üyelerinin ne yazık ki çok gecikmiş, vazgeçilmez, 'seçme ve seçilme hakkı' nı kendi bağışladıkları bir nimetmiş gibi dile getirmeleri afedilir değildir.

Haklı, haksız, hangi nedenlerle olursa olsun, bu tür davranışları, partinin genç ve yeni üyelerine demokrasi gibi sunmaya çalışan yoldaşlar, tarih önünde sorumlu olacaklarını unutmamalıdır.

Elif Türkmen
Batı Berlin

Hannover, 26.6.1989

'yeni yol' redaksiyonuna

Değerli yoldaşlar,

DKP'nin kentimizde 23-25 Haziran tarihlerinde düzenlediği yerel halk şenliğine katıldık ve sorumlu yoldaşlar arasında buradan elde edilen gelirin bir kısmını 'yeni yol'a bağış olarak göndermeyi kararlaştırdık. 'yeni yol'un payına düşen 250 DM'i hesabınıza havale ediyoruz.

Ancak bununla birlikte, partimizin demokratikleşme, açıklık ve yenilenme politikasının yaygınlaştırılmasında önemli bir işlevi yerine getirdiğine inandığımız 'yeni yol'un bu anlayışa ters düşen anti-demokratik bir tutumla ve ortada hiç bir gerekçe olmadan F.Almanya tez komisyonunun hazırladığı tezi 15 Haziran 1989 tarihli 29. sayısında yayınlamamasını protesto ediyoruz.

Böylesine hoş olmayan olayları bir daha yaşamama ve bu mektubumuzun gelecek sayıda yayınlanması dileğiyle çalışmalarınızda başarılar dileriz.

Yaşar Yakın
Yaşar Yakın

Nevzat Tanyeri

Kemal Çelik

MÜNİHTE YASALLAŞMA VE YASAL MÜCADELEYE İLİŞKİN BİR PANEL YAPILDI

PANELE duyuruda adı geçen parti ve örgüt temsilcilerinin yanı sıra 100 yakın izleyici katıldı. Panelin ilk bölümünde temsilciler kendi örgütlerinin bu konuya ilişkin görüşlerini anlattılar. İkinci bölümünde izleyiciler görüşlerini anlatarak sorular yönelttiler. Daha sonra sorulara yanıtlar verildi. 7 saat boyunca konu değişik boyutlarıyla ele alındı. Kısaca tartışılan önemli noktaları aktarmaya çalışacağım.

İlk konuşmacı TKEP'in yaklaşımlarını dile getirdi.

Devrimcilerin açık çalışmadan yana olmaları gerektiğini vurguladı. Türkiye'de koşulların devrimci bir kitle partisinin kurulmasına olanak verdiğini, fakat komünist partisinin illegal olmak zorunda olduğunu altını çizdi. Bilimsel ve teknolojik devrimin örgütlenme ve çalışma tarzında köklü bir değişiklik sunmadığını söyledi. Bugün Türkiye'de açık bir komünist partisinin kurulma koşulları yoktur. Bu olacaksa büyük tavizler verilerek ancak olur dedi. Türkiye'nin yakın bir gelecekte çalkantılara gebe olduğunu yasallağa güvenmemek gerektiğini anlatmaya çalıştı. İkinci konuşmacı DEVRİMCİ İŞÇİNİN görüşlerini anlattı.

Konuya ülkenin kısaca objektif durumunu değerlendirerek girdi. Konunun bu bağlamda ele alınması gerektiğini söyledi. Türkiye'nin devrimci bir partiye ihtiyacı olduğunu, keskin sınıf mücadelesi içinde oluşabileceğini söyledi. Olaya bu açıdan bakıldığında yasal yada yasadışı bir parti olmasının pek önem taşımadığını söyledi. Kısaca direniş komitelerine değindi. Bu komitelerin geleceğin iktidar organlarının temelini oluşturacağını söyledi. Tüm devrimci demokratik güçlerin ve halk güçlerinin direniş komiteleri etrafında örgütlenmesi gerektiğini partinin buradan çıkacağını. Öncü kadroların buradan çıkacağını söyledi. Türkiye'nin çatışmalara gebe olduğunu, sol'un bu sürece hazırlıklı olması gerektiğinin devrimci bir siyasi organizasyona ihtiyaç olduğunu söyledi.

Üçüncü konuşmacı TBKP'nin yaklaşımlarını dile getirdi.

Kısaca ülkedeki politik durumu değerlendirdi. 12 eylül'den yeni muhafazakar bir çıkış olduğunu, 12 eylül'den demokratik bir çıkışı n gerçekleştirilemediğini vurguladı. Ama bunun olanaklı olduğunu yeni muhafazakar çıkışı anap'ın kendisine sınırsız bir yetkiyle donatacak anayasa önerisinin bunu pekiştirmek olduğunu fakat bunun tersine çevrilebileceğini vurguladı. Şimdi komünistlere tüm demokratik güçlere demokratik bir anayasa çalışması içinde bulunması gerektiğini anlattı. TBKP'in bu konuda girişimlerin olacağını söyledi. İki tür yasallaşma olacağını, ilkinin yasalara uyularak ikincisinin yasaların kendimize uydurulmasıyla olacağını söyledi. 1946'da

Şefik hüsnünü kurduğu parti 1957 de hikmet kıvılcımlının kurduğu vatan partisi 1961 de bir grup sendikacının kurduğu TİB ve 1974 ve 1975 kurulan TİP TSİP'in ilk katogoriye girdiğini hiç birinde legalitede kalamadığını söyledi.141 ve 142 dururken bir komünist partisinin kurulamayacağını onun için tüm gücümüzle bu maddelerin kaldırılması için seferber etmemiz gerekir dedi.Çağdaş demokratik bir komünist partisinde görüş farklılıklarımıza karşın panelde yer alan örgütlerle birlikte olabileceğimizi söyledi. Böyle bir partinin yasallığını kazanmak için mücadelenin önemini vurguladı. Bu hakkın komünistlerin demokratik bir hakkı olduğunu bunun gasp edildiğini bunu kazanmak gerektiğinin üzerinde durdu.

Dördüncü konuşmacı TSİP'in yaklaşımlarını anlattı.

Yasal siyaset sahnesinde olmamanın bir anlamda siyasette olmamak demek olduğunu açarak görüşlerini anlattı.Solda çok örgütün olmasının bir zenginlik olduğunu.Sosyalizmi temel alan örgütlerin tek bir örgütlenmeyi başarmak gerektiğini bu zenginliği aynı örgüt içinde yaşamak gerektiğini vurguladı.Yasal partinin zaman yitirilmeksizin yartılması nı bu partinin aksesuar partisi olmayacağını yasalara göre kurulacağını ama arkasına burjuvaziyi almayacağını işçi sınıfı ve emekçi halkı alacağını sosyalizm için kavga vereceğini söyledi.İllegalite fetişizminden kurtulmamız gerektiğini anlattı.

Son ve beşinci konuşmacı KURTULUŞ örgütünün görüşlerini anlattı.

Yasallaşma ve yasal mücadele nasıl bir örgüt nasıl bir çalışma tarzı sorularına yanıt vererek bulunmalıdır.Parti devrim partisi olmalı,barışçıl olmayan yolu temel almalıdır.Ve illegal olmalıdır.Türkiyenin bugünkü koşullarında varolabilecek bir parti gerçek bir devrim partisi olamaz.Mücadelenin sürekliliğinin ancak illegal bir örgütle korunabileceğini söyledi.

Halkın legal bir parti istiyor mu? AET'nin türk hükümetine dayatmasından bir avuç marksist yararlanmaya çalışıyor.Yasallaşmadan önce toplumsal meşrutiyeti dayatmak gerek.Koşullar uygun olduğunda toplumsal meşrutiye kazanıldığında elbet yasal bir parti kurmalıyız.141 ve 142 'nin kalkmasında komünist partisinin kurulması için güvence değildir.Anayasa değiştirilmelidir demokratik bir yapılanma olmalıdırki ancak o zaman kurulabilir.Bu da kısa sürede olmayacaktır.Olabildiğince açık çalışmadan yararlanmalıyız. Demokratik hak ve özgürlükler demokrasi için mücadele bizim içinde çok önemlidir.

HİKMET İLERİ

YENİ YOL TEMSİLCİSİ MUNİH

PANEL

Konu:

YASALLAŞMA ve YASAL MÜCADELE

Konuşmacılar:

H.Hasan Çebi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi (TSIP)

Engin Erkiner, Türkiye Komünist Emek Partisi (TKEP)

Veysi Sarısözen, Türkiye Birleşik Komünist Partisi (TBKP)

İbrahim Sevimli, Devrimci İşçi (Dev- İş)

İsmail Metin Ayçicek,

Türkiye ve Kuzey Kurdistan Kurtuluş Örgütü, (TKKKÖ)

Tarih, Yer ve Zaman:

2.7.89, Pazar

Friedrichstr.25 (U3 - U6, Giselastr.)

12.00'de

2/7/1989

LAF SALATASI:

Bir halk ozanı şöyle der. Aşağıdan bir yel esti yine kıldı dallarımı. yeni yol da bir çağdaş sözcüğü sanki yeni kullanılmaya başlamışta herkesin ağzına hoş geliyor, Çağdaş Parti, Çağdaş Demokrasi, Çağdaş Sosyalizm, Çağdaş Apatizm, vs vs. Peki kardeşim, bu kahrolası çağdaşlar dünyanın ve gezegenlerin hangisinde uygulanıyor? bin bilen yassada bizde öğrensek de bu deritten kurtulsak olmaz mı? Dünyamızda bunca işveren, bunca işçi, bunca silah, bunca asker, bunca sefalet, bunca sefahat verken bu nasıl çağdaşlık?

Yaşasın Sermaye

varolduğun günden buyana galipsin. bir ara emek karşısında sarsıldın ama kusura bakma, hadi yine iyisin, emeğe karşı ikibir galipsin, nedenmi. bak şöyle, amrks diye bir sakallı çıktı, belki senen alehine emeğin lehine bazı hatalar yaptı. Ancak emek bunun kıymetini bilmedi, kendi kendine iş yerine laf salatası yaptı, Sosyalizmin, 0 milyonlarca kan pahasına kazanılmış, sakallı teorisinin, 0 güzelliği hovardaca harcadı. Vallahide billahide sende iyi yaptın, 1917 yılından buyana, başta işçi sınıfı olmak üzere 100 milyonlarca insanın umudu olan Sosyalizmi, hel şu günlerde. Özellikle Yeni Yol sayfalarında yazılmaz ettinya iyi ettin. kel başa şimsir tarak.

Sevgili sermaye daha bitmedi.

Senin başını ağrıtan, 0 sakallı, yanlış anlama, küçük sakallıda bu günlerde aşıyor, bizde nice salatalar vardır. her sıkıştığımızda başlarımız biribirimizi yemeye. yazarızda yazarız. HAAA.. yazmaktanda korkma sakın, uzaktan bir yel eser bizse bir köksüz kenger gibi 0 yel ne yana esense o yana yuvarlanırsın.

Örneğe ne hacet günümüzde yaşıyoruz. Gorbaçov Yoldaş kendi insanının daha iyi yaşayabilmesi için, yeni bir yöntem izliyor, vallahi bana sorarsan yerden göğe kadar haklıdır. onun işine geliyor. Şunuda biliyorum. Sevgili sermaye seninde işine geliyor. 80 yıldır giremediğin, taze bir pazar alana buluyorsun, boşu boşuna beyaz saraydan (başına kepsin) Polonya Polonya demiyorsun it oğlusu, bu pazar sana 40 50 yıl yeter. nasıl olsa Stalini mezarından çıkarıp yeniden asacağız. Ama bana göre biz yanlış yapıyoruz. evet stalin hatalıdır asılmalı. Ancak hatalı olan yalnız stalin mi? koca bir devleti yöneten, bolşevik partisinin hiçmi günahı yok,

GEÇ BE SERMAYE

dedimya biz laf salatası yaparız. bizim sermayemizde bizde dışarıdan enjekteyle var olmuşuz. daha kendi geçmişimizi, içinde bulunduğumuzülke ve dünyanın eleştirisini, derli toplu bir kitapta eleştirememişiz. yani senin anlayacağın iki elimizle donumuzu beğlamadan. kırk parçaya bölünmüşüz, Sosyalizm ve devrim kelimelerinden kaçır olmuşuz. kalkmışız çağdaş salata yapıyoruz. hemde dünya yüzünde bir örneği olmadan. yada bu cahil ihtiyarın bilmediği.

Yazık ettin bize Alçak sermaye.

MArksim leninizim denilen o yüce kurtuluş için, ne fabrikada. ne köyde ne çeşitli halk kitleleri içinde. doğru dürüst bir çalışma yapmadan. onları asma-ya, onları aşmaya çalışıyoruz, yine oyun ettin bize 50 /60 yıldan buyana bin bir kahır, acı işkence ile yetiştirdiğimiz bunca insanı mahv edeceksin. katilmisin neşin.

Sonuçmu?

bir 40 50 yıl yine yaşadın. nedenmi. biz yeni bir teori bulup 70 yıldan buyana tutmayan mayamızı tesbit edinceye kadar. sende Sosyalist ükelere sermaye af, edersin kendini ihraç edirsın (Yaşasın Sosyalizm) hayır yanlış oldu olmayan çağdaş Salata

Frankfurttan
R. Suna

İLKEYE DÖNÜYÖRÜZ, DURUMUMUZ NE?

Türkiye'ye vardığımızda birisi neke iyi şartların bebedirli
hi söyleyen yok. Neki her şeyin daha fazla anlamı olacak
Yaptığımız toplantımızda Eylül ayında ve daha sonra dönme
isteyenler kendilerini bildirdiler.

Bu koşullarda önceki yasadığımız ülke yunanistan, Dünya ve
ülkelerdeki durum ne; Uluslararası ortamda hali ve zorunlu bir
Yumuşama ortamı yaşanıyor bu Silahsızlanma alanına yansımaya
sadece ekonomide ve sosiyal, İktisadi alanlarda ve alanlarda daha
hızlıdır. Örneğin AB'nin bir sürü sosyalist ülkede yatırım yapma
yönelmesi yada borç vermesi altında hangi nesiller yatarsa
yatsın ileri bir gelişmedir.

Gorbaciovun 7 büyükler zirvesine gönderdiği Mektubunda
karşılıklı bağımlılığa vurgu yapması ve Sovyetler birliğinin
İmtihane piri ile istediğinin bevarusunu yapması. 7 büyüklere
karşı en yobak 7 ülkenin aynı anda paralel bir zirve olma
teması ve en zengin 4 ülkenin tam dünya adına konuşmasını
ned ediyoruz demeleri. 7 posteriyorki dünyamda birbirine bağlı
aynı zamanda zıt gelişmeler yaşanıyor dünyamızda.

Ülkemizde Yerel Seçimler ve sonraki ittidat başlığı gibi bir
durum arz ediyor. çünkü öcal hükümet %21 ile ittidatla da da
bu başka her hangi bir ülkede böyle değildir.

Önemli olan cumhurbaşkanı seçimi var cumhurbaşkanı
Siylmi yada askeri olacak yada kından olacak gibi soru
lar gündeme gelebilir. Bu pünktü parlamentoyla seçilecek cumhurbaşkanı
başkanı elbetteki halkın iradesinin iradesine ters olacaktır.

Diğer taraftan Türkiye'nin gündeminde hatta yasal komünist
partisi sorunu durmakta 141-142 hatta 143 kanunudur.
En son olarak ANAP Millet vekilinin Yılmazın bu Madde
ile ilgili petüdüğü deşislikle tasarıda olmaktadır.

Nuretin Yılmazın barış yolları kabul ediyorsa Komünist
partisinin yasallaşabileceğini, söylemesi. Daha evvel bu konu
da bir uok krizi ve ^(partilerin) durumun söylediklerine eblendirinde
posteriyorki bu sorun ağırlıkta zorunludur. sadece birim
değil en geniş demokratik problemler ve ülkemizin sorunlarıdır.

Bu konularda bir Yunanistandan Türkiye'ye dönmek isteyenlerde bu doğrultuda kendilerine bir beklenti vermek ve Moral men kendilerini harulamaları gerekmektedir.

Bu hem kolektifimizin çalışmalarında, hem sosyal ilişkilerinde hemde birbirine karşı dostça' yoldaşça davranışta kendini göstermelidir. Yani Türkiye'ye daha dost daha olumlu ve kararlı dönmelidir. Bu konuda en çok iş buradaki kolektifin yönetimine (Sadece olmasa da) düşmektedir.

Bu organ faaliyetini ve yararı tüm üyeler ve üyeleriyle paylaşmayı bilmesi insanların daha aktifliğine bilmenin yollarını aramalıdır. Yönetici sadece kendi konumunu korumaya çalışmaya ağırlık vermemeli diğer üyelerinde bununla çalışmasını istiyet gösterebilmelidir.

Türkiye dönüşüyor buradaki Türkiye'li Sol güçlerle ilişkileri mi nasıl' hemin belirtmek gerekirdi yetersizdir. Bu konuda hemin diyalog bile yoktur. Elbette bu salt birden kaynaklanmıyor onlarda da bir karşı olan saygıların etkisi var. Bir hem onlarla kendi bu eğiliminin konuşması hemde onların Laurson kampındaki süreç ve sosyal sorunlarını dinlemek bu konuda birlikte programlarda bulunmalıdır.

Ayrıca Türkiye'de Legal marksist parti yada yasal komünist partisi konularında da tartışma ve diyalog ortamı yaratmalıdır bu konuda onlarda da talep vardır. Salt bu değil birlik ve mücadele yöntemleri konusunda da tartışmalar düzenlenebilir daha çok bir araya gelebilirler.

Bu konuda da bir Yunanistan kolektifi üyeleri önünde ve pörevli bir monoton her hangi bir engel olmamasına rağmen beklemekte ve programı kalmaktayız neden?

Merkez perspektifler yada kararları salt-ve-depisi aynı zamanda elia döndürmenin yollarında bulmalıdır.

Sadece kavranmalı ki' eninde sonunda gene pıdıcılığın yada birliktelik paylaşımının bu Sol güçlerdir. Gene kılınıp yapma zorunda olduğumuz güçler gene bunlardır.

Bir TBKP programının toplatılması olayı konusunda onlar
la birlikte bir şeyler yapabiliriz.

Gene Laurin kampındaki "partizanin" düzenlediği emekçi
peşine katılabiliriz, Gene bu süreçte devam eden 25.1
Schl. Cezası evindeki aile greviyle dayanışma konusunda
bir şeyler yapmalıyız.

Bir olayın içinde yer alarak sesiz sedasız kenarı
mırdan olup geçmektedir.

Ayrıca bir yunanistan kolektifi üyeleri döviz yaklaşıken
daha çok bir araya gelebiliriz harırlı. Soru yunusun
birlikte omeliyir. Üyelide yantimide elbirliği etmeli.
bu sorunun çözümü için gelmeliyir.

S. G.

AÖHNA -

Bu Mektubu Adımlar Merkezine iletmek için Rica ediyordum

Yunus - 27. Temmuz 1989

Atma

X

Her parti üyesi kendi sözünü söylemelidir.

Partimizin genel sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın bu sözü benim ~~pariti~~ yaşamımın her alanında belirleyici rol oynuyor.

Yeni yolun yirmiyedinci sayısında yer alan F. Almanya Bölge komitesi örgütlenme bürosu sorumlusu Erol Koloğlu yoldaşın söyleşi okudum. Onun ardından F. Almanya Bölge komitesinin imzasını taşıyan Düsseldorf da yapılan yığın örgütü olağanüstü kurultayının değerlendirilmesi elime ulaştı.

Değerlendirilmeye söyle demiliyor. " Bölge komitemizin düşüncesi-ne göre, bütün bu sorulara yanıt getirmek ve bizzat tartışma konusuna ilişkin tavır belirlemek organımızın görevidir." Bölge komitemizin böyle değerlendirmelerinde haklılık payı çoktur. Ama bu konuda düşünen her parti üyesinde söz söyleme hakkı vardır. Erol Koloğlu yoldaşın söyleşide çizdiği tabloda gerçekten atılmış kimi adımları somut parti yaşamızda görüyoruz. Bu tabloda ise sadece düşüncede kaldığı, pratik yaşama gecirilmediği için yoldaşımın çizdiği tablo okadarda pembe değildir. Önemli olan olumlu yanlarını çizmek değil, olumsuzlukların üstüne gitmektir. Mart ayında yapılan yığın örgütü olağanüstü toplantısı ve Nisan ayındaki Erol Koloğlu yoldaşın çizdiği tablo arasındaki çelişkiyi herkes gözle görebildi. Yani yapılan işle sözle söylenen arasında Hoş görürseniz Düsseldorf daki yığın örgütü toplantısında F. Almanya bölge komitesi tartışıyordu.

ÇÜNKÜ:

1. Tartışmayı açan ve derinleştiren bölge komiteleri üyeleridir.
2. Örgüt bürolarından söz ediyoruz. Gerçekten var mıdır? Var ise tartışmaya katılan her bölge komitesi üyesi aynı bürodan mı sorumluydular?
3. Ayır ayrı bürolar var ise niye kendi bürolarının yığın çalışmasındaki sorunları dile getirmediler? yoksa hiç mi sorunları yok?
4. Tartışmalardan çıkarılması gereken sonuç tartışılan rapor değil, tartışılması gereken Bölge komitesinin örgütsel sorunudur.

Erol koloğlu yoldaş söylediği " Her konuda mutlak fikir birliği psikolojisinden kurtulabilmiş değiliz" Ama bence yoldaş değindiğin psikolojiden kurtulduk ama şimdide her konuda "mutlak fikir ayrılığı " psikolojisi içindeyiz. Bence birlik anlayışı her zaman geçerli olanıdır. Adı üstünde Türkiye Birleşik Komünist Partisi'ni.

A. Koçgiri

"Teorik Yenilenme acildir"

Geçtiğimiz günlerde F.Almanya Bölge Komitesi "Komünistlerin yığın örgütlerindeki çalışmaları ve yığın örgütü parti ilişkileri" konulu toplantılar düzenledi. TBKP üyeleri bu konuyla ilgili görüşüp tartıştılar. Bu görüşler Yeni Yol sayffalarına ana hatları ile yansıdı. Bunlar içinde eski ve yeni bir çok görüş bulunsada büyük çoğunluğu pratik, tali sorunların çözümüne yönelikti bence. Halbuki buralarda çözüme ulaşmak mümkün gelmiyor bana. Hareket noktamız bu yan unsurlar olursa bizler altı ay, bir yıl sonra yine aynı konuyu konuşuyor olacağız.

Çünkü, bana öyle geliyorki sorun "teoride" yatıyor. Neden? Şimdi yönetici düzeydeki yoldaşlar, yenilenme çizgimizle birlikte artık yığın örgütlerine "müdahale", onların içişlerine karışma" gibi düşünceler içinde olmadıklarını, bunun aşıldığını söylüyorlar. Bu anlamda da artık parti yığın örgütlerine "resmen" müdahale etmemektedir.

Bu elbette, bir anlamda doğrudur. "Eskiiden" derneklerin yönetimlerine kimlerin gireceğinden, gündemin ne olacağına kadar parti yönetimlerinde kararlar alınırken şimdi bunlardan "vazgeçildi".

Ama, neyin müdahale olup olmadığını bu kadarı belirlemiyor. Önemli olan biçimsel uygulamalardan vaz geçmek değildir. Bize yıllardır şekil veren, kafamıza yerleşeni söküp atmak gerekiyor. Bunu henüz yapabilmis, bu anlamda da partinin derneklere, yığın örgütlerine müdahaleci tutumunu öz olarak terkedebilmiş değiliz.

Örnekliyorum; F.almanya Bölge Komitesi, 30.3.1989 tarihli bir genelgeyi parti örgütlerine ulaştırmıştı. Bu değerlendirme yığın örgütü kurultayındaki gelişmeler üzerine yapılmıştı. Bu değerlendirmenin nedeni aynen şöyle açıklanıyordu: "...Sorun şudur; Kurultaya kişisel bir rapor sunan yoldaşımız parti üyesidir ve bir parti yöneticisidir. Bu açıdan da ele alındığında, Bölge komitesi, Parti üyelerinin ve yöneticilerinin kişisel yaklaşımlarının partinin genel yaklaşımlarına ve yöneticilik konumlarına, sorumluluğuna uygunluğunu gözetiyor. Önemli bir nokta budur. Kurultay delegeleri ve konukları önünde konumlar dikkate alınmamıştır...".

Yığın örgütlerine müdahale bundan daha iyi anlatılamaz. Bunun özü şudur; Yığın örgütünde yada herhangi bir yerde çalışan parti üyesi ve yöneticisi önce partinin malıdır. Orada partinin genel yaklaşımlarını ve çıkarlarını gözetir. Bunlara ters hiçbir şeyi yapamaz. Çalıştığı alanın çıkarları değil partinin çıkarları önemlidir. Yani bir yığın örgütünde çalış, sorumluluk üstlen, tüzüğünü kabul et, ama oranın çıkarlarına ters gelse partine sakın ters düşme. İşte bu yığın örgütüne, derneğe partinin resmen müdahalesi, iç işlerine karışmasıdır.

Bir örnek daha; "Yığın örgütünün KP'den bağımsızlığı, Yığın örgütü yöneticisi veya üyesi komünistin partiden bağımsız hareket etmesi demek değildir. Organ kararları her partili için bağalayıcıdır. (Parti Kararı)...". (1). Yani KP

üyesi sendika başkanlığı yapıyor, oranın en yetkili yerinde. Fakat parti üyesi olduğu için parti kararları onu bağlayacak. Şayet sendikanın almış olduğu karar partisine ters düşerse yapmayacak yada parti kararı sendikasına ters düşerse bunu yaşama geçirmek zorunda kalacak. İşte bu da dışımızdaki örgütlerin iç işlerine en bariz bir şekilde karışmaktır.

Bunlar yıllardır yapılageldi. Yalnızca biz Türkiyeli komünistler mi bu hataları işledik. Hayır. Kendine M-L diyen tüm partiler bunları yaptılar. Bugün örneğin Sosyalist Alman İşçi Gençliği (SDAJ) Alman Komünist Partisi (DKP) ile ilişkisini gözden geçiriyor.

Bunun nedenleri tekrar belirtiyorum bence teoride yatmaktadır. Yani insanların beceriksizlikleri yada hatalarından doğmadı.

Stalin diktatörü döneminde katmerleşen ve günümüze dek uzanan bu uygulamanın ana nedenleri "Lenin'in parti teorisinde yatıyor". Geçmişin ve teorinin alabildiğine tartışıldığı günümüzde herşey Stalin fenomenine yüklenerek açıklanamaz. Stalin'e akıl almaz işler yaptıran, ona cesaret verenin ne olduğu üzerine düşünmemiz gerekmiyor mu?

Bakınız, Lenin, ünlü yapıtı ve parti örgütlenmesinin anlatan "Bir adım ileri, iki adım Geri" de neler demiş; "Parti örgütlerinin yalnızca profesyonel devrimcilerden oluşması gereği düşünülmemelidir...her türden, dereceden ve cepheden örgütlere gereksinmemiz var". (2).

"...Bu örgütler ne kadar geniş tutulursa, bunlar üzerinde etkimiz de o ölçüde geniş olur". (3)

"...1) Devrimcilerin örgütleri, 2) olabildiği ölçüde yaygın ve çeşitli işçi örgütleri (belli koşullarda, öteki sınıfların belli öğelerinin de kapsamına alacağını düşünerek, kendimi işçi sınıfı ile sınırlıyorum) Partiyi bu iki kategori meydana getirir. Ayrıca, 3) Partiyle ilişkisi olan işçi örgütleri, 4) Partiyle ilişkisi olmayan ama fiilen onun denetim ve yönetiminde bulunan işçi örgütleri..." (4)

"...Parti işçi birliklerine kendi anlayışını aşılama ve onları kendi etkisi altına almaya çalışmalıdır, çalışacaktır..." (5)

"...Bu birliklerin sosyal demokrat örgütlerin denetimi ve yönetimi altında çalışmaları gerektiği konusunda, sosyal demokratlar arasında iki ayrı düşünce yoktur. (6)

Lenin, 1904 yılında bunları yazıyordu. Yaşanan o dönem bunların doğruluğu yada yanlışlığı konusunda yorum yapmak olanağı ne yazık ki 85 yıl sonra yok elimizde. Ama bunların yazılışından 85 yıl sonra bugün yanlışlığı konusunda pekala görüş bildirebiliriz.

Biz parti olarak yığın örgütlerine müdahalenin yanlışlığını biz bir fikir olarak bir süredir tespit etmiş bulunuyoruz. Pratikte de, partinin tümüyle olmasa bile, bazı adımlar atılıyor. Bunu bize yaşam dayattı. Yaşam, pratik yığın örgütlerinin işlerine müdahalenin vazgeçilmesi gereken bir konu olduğunu gösterdi. Ama bugüne kadar neden müdahaleci olduğumuzu düşünmedik. Bunun nedenlerini irdelemedik. Bu ise doğru olarak tespit ettiğimiz şeyi eksik kılmaktadır. Neyi

neden red ettiğini anlamazsan neyi nasıl oluşturacağını bilemezsin. Biz bunun teori den kaynaklandığını açıkça ortaya koymak ve konunun geçmiş teorik yaklaşımlarının günümüzde artık yanlış olduğunu anlamak ve anlatmak zorundayız.

Lenin'in, Marks ve Engels'in de tüm yazdıkları değişmez doğrular değildir elbette. Böyle olması bizi Kur'ana yada İncil'e kelimesi kelimesine tapan dinsel fanatiklerle aynı noktada buluşturur.

Lenin, Marks ve Engels'in söylediklerini yeterli ve tamamen doğru bulsaydı tek satır yazamazdı. Rosa Lüksemburg, Togliatti, Gramsci ve Berlinguer Lenin'le yetinseydiler hiçbir şey üretmezdi.

Geçmişe şüpheci yaklaşmak bugüne kadar bildiğimiz gibi olumsuz değil tersine olumludur.

Aynı şüpheciliği Lenin, Marks ve Engels'de çağdaşlarına ve kendilerinden öncekilere yönelterek tarihteki yerlerini almışlardır.

Şimdi bize cesaret ve daha çok cesaret gerekiyor. Yenilenme ancak böyle olabilecek. Yenilenme en başta teori de gerekiyor. Fakat görüldüğü gibi bizde henüz yeterli cesaret yoktur ve teorik yenilenme ve teoriye ilgisizlik partimizde her düzeyde daha egemendir.

Bunu aşmalıyız. Yoksa zaman bizi aşacaktır.

Levent Takan

1) F. almanya Bölge Komitesinin tartışmalara sunduğu metin.

2) Lenin; Bir Adım İleri İki adım Geri, Sol Yayınları, 4. Baskı. Sayfa: 80

2) Age; sayfa: 81

3) Age; Sayfa: 85

4) Age; Sayfa: 82

5) Age Sayfa: 82

Not: İtalikler bana aittir.

NÜRNBERG PARTİ ÖRGÜTÜNÜN B AVRADAKİ POLİTİK FAALİYETLERİMİZE
İLİŞKİN TEZ KOMİSYONUNUN HAZIRLADIĞI TARTIŞMA METNİNİN
ÜZERİNE TARTIMA TUTANAKLARI

Mayıs 18 pazar günü Nürnberg parti örgütü toplandı. Toplantıya bölge komitesi den bir yoldaşla birlikte tez komisyonundanda bir yoldaş katıldı. Tez komisyonundan yoldaş, komisyon çalışmalarından bilgi verdi. Tartışmalar hakkında bilgilendirdi. Sonra tartışma metni birlikte okundu. Tartışmaya geçildi.

Bir yoldaş, Yenilenmenin gerekli olduğunu bunun parti anlayışındada geçerli olduğunu şimdi önümüzde çağdaş yığinsal demokratik bir komünist partisini yaratmak diyor. Avrupadaki yapılanmada bu bağlamda ele alınmalıdır. Temel parti örgütleri ayda bir yanyana gelmeli politikayı ve çalışmaları birlikte organize etmelidir. Parti henüz yasal değil bu aşamada sempaticianların parti toplantılarına alınması doğrudur? Politik faaliyetin amacı çok kültürlü toplumdaki insanların gereksinimleri belirliyor yaklaşımı doğru değildir. Burada buna aday bir çok parti var SPD GRÜNE DKP tek ülke tek parti ilkesi geçerli olmalıdır. Sanki avrupada ikinci bir TBKP gibi bir şey çıkıyor ortaya TBKP'in programına bağlı olarak politik amacımızı burada sürdürmeliyiz. Buradan ve türkiyeden kaynaklanan sorunları karşı karşıya getirmemek bir bütün olarak ele almak partinin genel politikası temelinde hareket etmek.

Diğer bir yoldaş, 70 yıllarından beri politik faaliyet sürüyor. Hala politik amaca bağlanmaya çalışılıyor. Burada varız ve faaliyet sürüyor. Faaliyeti bir amaca bağlamazsak havada kalır deniyor. Farklı alanlardaki farklı faaliyeti bir amaca bağlamak henüz erkendir. Faaliyetimizi içinde yaşadığımız ortam belirliyor. Yapılanmanın belirlenmesinde türkiyenin ihtiyacı temel alınmış. İşte fabrikalardaki temel örgütler. Yanlızca bir bölgede bir yerel örgüt yetedir. Politik faaliyet alanlara bölünmüş bağlantı taşımacılıkla kuruluyor. Türkiyeli komünistlerin görevi buradaki politik yaşama katılmak.

Bir başka yoldaş, Kadınlara öncelik tanınmalı % 50 oranı öngörülmelidir gerçeği değildir. Temel yaklaşımlar bölümünde f sikkına katılmıyorum. Burada demokratik merkezizetçilik öğreniyor. Azınlık mutlak olarak çoğunluğu uymalıdır. Bir yoldaş, Tez komisyon nu eleştiriyorum. Konferanstaki genel eğilim buraya yansımamıştır. Bu tezler için TBKP li olmama gerek yok. Gider GRÜNE ya da DKP de çalışırım. Göçmenlerin türkiye ile güçle ekonomik sosyal ve kültürel bağları vardır. Tezde bu pek görülüyor. TBKP hayatın her yerinde örgütlenmelidir. Yurt içinde yurt dışında göçmenlerin içinde.

Bir yoldaş, Burada yaşayan göçmenler, Hem Alman hemde Türk burjuvazisi tarafından sömürülüyor. Göçmenlerin derin sir analizi yapılmalıdır. TBKP, göçmenlerin türkiyeden kaynaklanan sorunlarının çözümü için adaydır. Buradaki sorunların çözümü için ise buranın politik güçleri adaydır. Onlarla birlikte çalışmalıyız. Bir diğer yoldaş, Göçmenlerin kalıcılaşma eğilimi giderek güçleniyor. Sa eşit haklar için mücadeleyi başa almamız gerekir.

Diğer bir yoldaş,Buradaki demokrasi mücadelesi türkiyedeki demokratikleşme mücadelesi ile ilişkilidir.bağ aramaya gerek yok.Partinin örgütlenmesini 1,5 milyona bağlıdır anlayışı terk edilmelidir.Bu iki partiye götürür bizi.Parti olarak yığınların önüne çıkmalıyız,
Bir başka yoldaş,TBKP türkiyenin partisidir.önüne barış ve demokratik yenilme mücadelesini koymuştur.Avrupada varolar parti örgütleri ve üyeleri bunun içinde olmalıdır.Pratik faaliyetimiz nasıl olmalıki bu mücadele içinde olabilelim burası iyice açılmalıdır.

HİKMET İLERİ
YENİ YOL TEMSİLCİSİ MÜNİH

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Yeni Yol Dergisi Redaksiyon Kuruluna,

Başka yayın organlarına da yayınlanması için kopyasını gönderdiğim, ilişikteki yanıt yazımın, derginizde de kısaltılmadan yayınlanmasını istiyorum.

64 Shelbourne Rd.
London N17 9YJ

11-7-1989
Ulvi Oğuz

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI VAKFI
TÜSTAV

H.KUTLU'NUN YAZASINA KISA BİR YANIT

"Yeni Açılım" dergisinin, mayıs 1989 tarihli 13. sayısında, H.Kutlu imzasıyla "Şaşırtı Bir çağda yaşıyoruz" sözleriyle başlayan bir yazı yayınlandı. Yazı gerçekten şaşırtıcı. Başlığı "Süreklilik İçinde Yenilenme" değil, aslında "Süreklilik İçinde Tekrarlanma, Bir Kötü Kopya" olmalıydı.

Kutlu'nun yenilik diye öne sürdükleri, hiç de yeni şeyler değil. Dünya işçi sınıfı hareketini ve TKP'nin tarihini biraz bilenler, bunun böyle olduğunu anlamakta hiç de zorluk çekmezler.

Bu kısa yanıtımda, Kutlu'nun yazısında değindiklerinin tümünü ele almayacağım. Bunlar ayrı bir yazının konusu olacaklar. Fakat, bir konuda görüşümü hemen söylemeden de geçemeyeceğim.

Emperyalist ülkeler arası birlik, emperyalizmin 'ilerici karakteri' ve Lenin'in henedense(?) üzerinde durmadığı 'savaşçı olmayan yanı'. Bu görüşler Kutlu'nun keşfi değil. Bir yerlerden kopya çekiyor. Bunları çok önceleri, daha 1900'lü yılların başlarında, Lenin'in Dönek olarak isimlendirdiği Kautsky öne sürmüştü. Kutlu, Dönek Kautsky'nin Ultra Emperyalizm teorisini almış, bugünkü görüşlerine dayanak yapıyor. Bundan kalkarak da, "Lenin'in günümüzde aşılmış olduğunu" savunuyor.

Toplumların yaşamının bunalımlı, zor dönemlerinde, böylesi savları ortaya sürenler hep çıkıyor. 1900'lü yılların başlarında Kautsky, günümüzde de Kautsky'nin kötü kopyacıları. Görüşler benzer, kişiler değişik.

Tarih Lenin'in, emperyalizm konusunda olsun, öteki konularda olsun tüm görüşlerini doğruladı. O nun söyledikleri, günümüz koşullarında da geçerliğini koruyor.

Bu, işin bir yanı.

Adı geçen derginin yazarları, hemen her yazılarında dürüstlükten, insani değerlerden, doğruluktan ve tutarlı olmaktan sık sık söz ediyorlar. Bunlar her devrimcinin kesinlikle sahip olması gereken erdemler. Ne var'ki, bu erdemlerden söz edenlerin kendileri, hiç de yazdıkları gibi davranmıyorlar. Yığınlara karşı dürüst, tutarlı olmak isteyen kişinin her şeyden önce, kendisine karşı dürüst, tutarlı olması, kendisiyle korkmadan hesaplaşabilmesi gerekiyor.

Kutlu'nun yazısında ne yazık'ki, bu anlamda da dürüstlük, tutarlılık yok. Devrimci harekete yeni katılan gençlere 'öğütler' verirken de bu böyle.

"TKP'nin geçmiş hiçbir yöneticisini karalamak, hain, provakatör olarak nitелеmek için haklı ve inandırıcı bir gerekçe olmadığını, eskiden sır sanılan bazı şeylerin hiç de sır olmadığını tarafsız bir inceleme ile ortaya çıkartıldığını" itiraf ediyor. Bunlar doğru. Ortada sır yok.

Bu eskiden de böyleydi, şimdi de böyle. Ortada sır yok, fakat açıklanmaktan çekinilen, yığınlardan saklandıkça, bazı kişilerin yerlerini koruyacakları sanılan, bu nedenle de korkulan gerçekler var. Sır olarak saklanmak istenenler de işte bunlar.

Aslında, "saklanan sırlardan" değil, TKP'nin eski ve kötü hastalığından, bazı konularda farklı düşünen yöneticileri ekarte etmek ve yönetimi ele geçirmek için onları karalama hastalığından söz etmek gerek.

Kutlu doğruları yazmıyor. Karalama hastalığına kendisinin de yakalandığına, bu çirkin yarayı kendisinin de taşıdığına yazısında hiç değinmiyor.

Yazıda 5. Kongre olarak sözü edilen toplantıda, TKP'nin geçmiş yöneticilerinin tümünün aklandığı, geçmiş kuşağın kavgalarında taraf olunmadığı belirtiliyor. Ne var'ki, bunları yazmak sorunu çözmiyor. Tam tersine, Kutlu'nun bu konuda da dürüst davranmadığını gösteriyor. Bir yanda geçmiş yöneticileri akladıklarını söylüyor, diğer yanda onları, "birbirlerini haklı ve inandırıcı hiçbir neden ve gerekçeye dayanmadan hain ve provakatör ilan etmeleri" nedeniyle suçluyor. Ellerini yıkayıp kenara çekilerek, peygamber rolü oynamaya kalkışıyor.

Aynı toplantıda, sadece "aklama" kararları alınmadı. Bir de "karalama" kararı alındı. "Haklı ve inandırıcı hiçbir neden ve gerekçeye dayanmadan" geçmişte kendisiyle birlikte TKP yönetiminde görev yapan iki kişi, "hain", "ajan provakatör", "polis ajanı" ilan edildi. Kutlu, bu karardan hiç söz etmiyor. "Sır" gibi saklıyor. Bu karar alınırken Kutlu orada yokmuydu, Genel Sekreterliğe gıyabındamı seçildi acaba?

Dürüst, tutarlı, söylediğimiz gibi olmak zorundayız. "Bizim kuşak içinde birbiriyle omuz omuza kavga vermiş olanlar, daha sonra birbirini 'hain' ilan ettiler. Çok kayıplar verdik." türünden dolambaçlı sözlerle timsah gözyaşları dökmemek, suçu üçüncü şahıslara atmamak gerek.

Kutlu, "dün öyle söyledim, çünkü koşullar öyle gerektiriyordu. Bugün böyle söylüyorum, çünkü koşullar böyle gerektiriyor" diye düşünüyorsa ozaman, bu tutumun ne ilerici, demokratlıkla ve ne de devrimcilikle ilişkisi vardır. Bu tutuma, dense dense, en hafifinden eyyamcılık denir.

Hepimiz geçmişimizin hesabını açık yüreklilikle, hem kendimize ve hem de başkalarına, gözümüzü kaçırmadan, kırpmadan verebilmeliyiz. İşçi sınıfımız, emekçi halkımız, ilerici, demokrat, devrimci dostlarımız bizden böyle olmamızı istiyorlar.

Ulvi Oğuz

Dr. Z. Talı

Yeni Yol'a

Okuyucu mektubu

Nürnberg'de aclık grevi

Parti Örgütümüz Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ındaki cezaevlerinde süren aclık grevleri ve ölüm oruçlarıyla dayanışma ve Özal hükümetinin tutumunu protesto amacıyla 17-19 Ağustos tarihlerinde TKSP, Kurtulus ve Devrimci İsci taraftarlarıyla ortak bir dayanışma aclık grevi gerçekleştirdi.

Aclık grevleriyle dayanışma örgütleyebilmek için bir toplantının ancak - grevlerin 35. gününden sonra yapılabilmesi, kuskusuz katılan örgütlerin genel bir eksikliği idi. Çok önceden bir adım atılabilirdi. Buna rağmen hem eylemin planlanması hem de eylem süreci içinde geliştirdiğimiz ilişkiler olumlu olmuştur.

İlk aşamada alman siyasi partilerini bilgilendirip, onlardan somut destek almak istiyorduk. Ancak Bavyera'da tatil dönemi olması nedeniyle kimseye ulaşamadık. Bu nedenle çalışmalarımızın ağırlığını alman kamuoyunu bilgilendirmeye verdik. Aclık grevleriyle ilgili merkezi basın açıklaması elimize geçmeden önce türkçe ve almanca ortak yerel bir bildiri çıkardık. 17-19 Ağustos tarihlerinde ise şehir merkezinde sürekli bir dayanışma aclık grevi düzenledik. Bu eylem sırasında son gün yaptığımız mitinge çağırarak bir bildiriyi dağıttık. Özellikle eylemin ikinci günü aclık grevine yattığımız yerde yaptığımız basın toplantısı çok başarılı geçti. Üç yerel radyo ve büyük bir günlük gazete eylemi geniş bir şekilde duyurdular, röportajları yayınladılar. Üç gün boyunca Basbakan'a, Adalet Bakanına, Aydın Cezaevine ve İHD'ye 500 imzalı mektuplar gönderdik. Eylemin son günü konsolosluk önünde 150 kişinin katılımıyla bir miting yaptık. Burada eylemi düzenleyen örgütlerin temsilcilerinden oluşan 8 kişilik bir delegasyon konsolosluk önüne iki siyah celenk bıraktı. Protesto mektubumuzu ise almak istemediler.

Eylem süresince diğer sol örgütlerden dostlarımızla yoğun bir zaman geçirdik. Bu fırsat bize dostlarımızı aynı zamanda "politik" olmayan yönleriyle de tanımayı sağladı. Aramızdaki ilişkiler pekişti. Kurduğumuz diyaloglar daha sağlam temellere oturtuldu.

Melih Amac

Nürnberg

~~PARTİMİZ TBKP, UTANÇ VERİCİ DEĞİL~~ ~~EKSİK AÇIKLAMA YAPMIŞTIR.~~

Dizide

Yeni yolun 30. sayısında, okuyucu Mektupları Köşesinde yayınlanan 12 imzalı mektubun başlığı biz parti üyelerini hayretler içinde bıraktı. Bu yoldaşların yazmış olduğu gibi eli insan kanına gulaşmış Gündeki despot Denk yönetimi, biz türkiyeli Komünistlerin yoldaşı olmaz. Politik Büro'nun bu tür ^{bu} açıklaması ¹¹¹ Partimiz açısından eksik olduğunu düşünüyoruz.

12 imzalı yoldaşların çoğunu kişisel olarak tanımasak düşüncelerini iyi bilmesek idik, parti içinde partimize karşı kötü niyet beslediklerini düşünmemek mümkün değildir. Yine 12 imzalı yoldaşların kendilerinde belirttiği gibi Küfürden pek ~~hakk~~ ¹¹¹ hoşlanmıyorlar. Ama ne yazık ki kendileri böyle bir başlıkla mektup yazmaları (Küfür anlamında) değil de nedir? Ağızlarının Küfürle olduğunu göstermiyorlarsa bekiyor. Partide değiller.

Bizler partiyi rencide edecek yazıların yayınlanmasını istemiyoruz. Partimiz ~~eksik~~ ¹¹¹ eksik açıklama veya yanlış açıklama yapmıştır. Ama utanç verecek hiç bir şey yapmamıştır. Parti yöneticilerinin yaptığı bir açıklamayı böyle değerlendirmek, parti üyeleri arasında güvensizlik yaratabilir diye düşünüyoruz.

~~Dileğimize~~ Dileğimiziz partimizin yayın organı olan yeni yol ¹¹¹ bundan böyle böylesi başlık taşıyan mektuplar ~~yer~~ ¹¹¹ vermemesidir.

KEMAL GELİK, HÜSEYİN MAHO.

- HANNOVER -

HANNOVER'den 08.08.89.

Not: 12 imzalı mektuptaki yoldaşların 5'i Hannover'dendir ~~girdi~~ ¹¹¹ duyduğumuz kadar ila her tarafta Hannover par ~~ergüğü~~ ¹¹¹ olduğu gibi bu 5 yoldaşın ~~111~~ ¹¹¹ düşünüyorsa deniliyor, öyle değildir sadece 5 kişi ~~111~~ ¹¹¹

DUYURU

ÇÖĞELİ

Tahsin
fop

10 Eylül 1989 tarihinde toplanan TBKP.Stuttgart parti konferansı oybirliği ile aşağıda yazılı olan kararı onaylıyarak kamuoyuna duyurulmasına karar vermiştir.

"TBKP.Politik bürosunun, genişletilmiş örgüt toplantısının ve Merkez Komitesinin kararları doğrultusunda yurt dışında bulunan MK.Üyelerinin ülkeye dönüşlerini destekliyor ve selamlıyoruz.

Yeni bir program ve politika temelinde yasallaşma mücadelesinde yeni bir dönem başlatan, Ülkemizin toplumsal yaşamında etkili ve güçlü bir komünist partisi yaratılmasını amaçlayan, KUTLU ve SARGIN yoldaşların dönüşleri ile birlikte kaba anti-Komünizmin kırılması, Ulusal ve Uluslararası etkili bir dayanışmayı harekete geçiren partimiz, şimdi de dört MK.Üyesinin dönüşleri ile birlikte amacına daha da yaklaşmış bulunuyor.

Bu cesur girişimin kararlı savunucuları olarak, tüm desteğimizi belirtirken, ortak amaçlarımız doğrultusunda, ilerici, devrimci ve demokrat kamuoyunun bu hareket etrafında dayanışmaya çağırıyoruz.

Stuttgart P.Sekreteri

Ceyhan İzoat

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ

İzildi

MELBOURNE-BEHİCE BORAN KOLLEKTİFİNE,

Değerli yoldaşlar, değerli dostlar,

Partimiz Türkiye Birleşik Komünist Partisi (TBKP) uzunca bir süredir mali yükü ağır bir politik faaliyet sürdürüyor. Önümüzdeki yeni politik görevler ve buna uygun yeni adımlar, faaliyetimizde yeni mali olanakların geliştirilmesinide zorunlu kılıyor.

Partimizin öne koyduğu bu politik görevlerin yerine getirilmesindeki mali sıkıntımızın bu aşamasında, sizlerin partimize ilettiğiniz 753.50 DM önemli bir katkı olacaktır.

Ülkemizden binlerce kilometre uzakta, güç ve imkanları sınırlı olan yoldaşlara ve dostlarımıza bu özverili katkılarından dolayı teşekkür eder, yoldaşça selamlarımızı iletir, çalışmalarınızda başarılar ve sağlıklar dileriz.

1.11.1989

TBKP Başkan yardımcısı
Mehmet Karaca

TBKP Genel Sekreter Yardımcısı
Osman Sakalsız

DİZİDİ

~~SECRET~~

1

YAPILMASI GEREKEN

TBKP'nin 28-29 ekiminde B. Almanya'nın Örgütünün B. Avrupa politik faaliyetlerinin yaklaşık bir yıldır ^{deli} tezlerinin üzerinde tartışılan Düssel'dorf'daki kongresine, bu partinin bir yakın dostu ve bu partiye yaklaşık (TKP - TBKP) 10 yıllık bir süredir politik çalışmalarına ilgi duyan ^{bir kişi olarak katıldım.} ancak daha çok parti'nin politik çalışmalarını yakında tanıma fırsatını geldiğinden bu yana bulunduğum şehirde (Oldenburg) partili insanlarla burada yığın örgütünde, ülkemizin buradaki emekçilerinin sosyal, politik, kültürel ve eşit demokratik haklara sahip olma doğrultusunda yararlı olmaya çalışmış olup ve dahada yararlı olmaya çalışmaktayım ve partiyi politik yöndeki çalışmaları burada tanıma olanağım oldu.

Benim burada esas söyleyeceğim; TBKP'nin 28-29 ekimdeki B. Almanyaya'nın parti örgütünün kongresinde izlediklerimi ve söyleyeceklerime yer verirsiniz ki buna sevinirim.

Ben herşeyden önce, B. Avrupa politik faaliyetinin tez komisyonu B. Avrupadaki kürt emekçilerin ulusal ve yabancıktan kaynaklanan sorunlarına ki, farklıları için ayrıca yer alınmaması hâle uluslararası platformda KÜRT ulusunun yerini alması sürecinin hızlandığı dönemde, partinin politik gündeminde canlı tutması ve öne çıkarılması gereken bu can alıcı sorunu kongrede çok zayıf, eksik ve az ilgisini gördüm. Kongredeki arkadaşlardan,

Kürdistan'da bugün kürt halkının canlarına, mallarına, ırzlarına verilmiş bir bütün olarak askeri yöntemlerle; özel timlerle askeri birliklerle, köy koruyucularıyla ve olağanüstü hal valisi yöntemi altında (osmanlı imp. döneminde sömürge yerlere atılan valilikler gibi) en büyük vahşetle saldırıyor.

(2)

bir bütün olarak kürd halkı düşman ilan ediliyor saldırılara her gün çeşitli şekilde sürdürüyor ~~her~~ bu saldırılar neredeyse kürd halkının günlük yaşamına da mesgulüğü hali getirilmeye çalışılan gerici militarist söven rejimin, kürd halkına ~~politik~~ dayatıldığı devlet terörünü ortamını onun yüzyılların sömürgecilik uzantısının getirdiği temel anlayışıdır.

Sorun bu kadar somut yanı elle göze tutulacak bir şekilde toplumsal, ulusal soruna kongrede daha önce 4 kürd arkadaşlar tarafından hazırlanan "kürd sorunu metni" sözü olarak dile getirilmeye çalışılan bunların dışında 2-3. kişi'de şu veya bu şekilde kongrede bu ulusal soruna dikkat çekmeye ve önem vermeye çalıştılar. Bunun kürd yurttaşlardan çok Türk arkadaşlarından da Soruna Sahip Gikmayt ^(karını) ve Dayalı ^(mülkünü) açıklamalar getirecekleri bekleniyordum.

Şunu unutmamalıyız ki eğer TBKP Partine Türk ve kürd ulusların güçlüllü ve aktif partisi olmayı amaç ediniyorsa kürd ve Türk halklarının diyalog ve işbirliği anlayışın geliştirilmesine ^{ve} kendilik kısını TBKP bu koşulları ve olanakları yaratma çabası yönünde daha ne zaman harekete geçecektir, diye düşünüyorum.

Kürd halkının varlığını tanınması ulusal demokratik hakların kazanmasını ~~barış, adil ve demokratik~~ ^{devlet, adil, barışçı} BDY (Barış demokratik yerikeme) Strateji yolundaki ~~çözümünü~~ ^{çözümünü} yönünde püncel programı hazırlanması, politikalar üretilmesini, sorun artık derinlenmesine açık olarak irdelenmesini perspektifler Stratejik politik ~~çalışmadan~~ ^{çok} ulusal çalışmalara girilmesini ve TBKP içerisindeki ~~lemin~~ ^{gerekirse} kürd yurttaşların Sınıfsal politik çalışmalardan çok ulusal politik çalışmaya

3

diğer demokratik kürd parti örgütleriyle işbirliğe geçilmesi
yönünde yeni bir çalışma anlayışıyla kendi halkına daha da
yararlı olmaya götüreceği kanısındayım. ve bu güçlerin kürd ve
türk halkların birlikte işbirliği ve diyalog ilişkilerinin gelişmesi
yönünde hizmet edecektir. (

TBKP her şeyden önce kendi içindeki kürd yurttaşların
kendi ulusal kimliğini pekiştirmenі enkar altındaki ulusal
kültürünü gelişmesi yönünde tüm maddi ve manavi olanakları
(Seminer, Toplantı, Konferans, kurslar vs) bu yönde kullanmalıdır.
ve diyoruniki, TBKP türk ve kürd komünistlerin genel
birliği partisi olacaksa artık teorik çalışmalarda çıkıp günlük
politik yazmaya perspektif olarak geç hayata geçirmeye
çalışması gerekiyor. ulusal arası politik formunda kürd halkının
ulusal demokratik haklarının kazanması yönünde ateşli
savuncusu ve kendi politik katkısını göstermesi gerektiğini
diye düşünüyoruz.

« Min dixwart dibe nîvîzandina xwe de bi kurdî
nîvîzandinaî heta nîha jî ez nîzanîm... »

İsterdim ki bu yazımı kürdçe olarak yazsaydım fakat
halk yazamıyorum...

~~TBKP'nin bir dostu ve bir kürd yurtseveri~~
~~2900 OLDENBURG'den~~

~~8.11.1989~~

DİZİLDİ

T.K.P'LİMİ T.B.K.P'LİMİ

Bir boşluğun olduğu kanısı hep Usumda duruyordu. Çok zamandır bu boşluklar nelerdir diye kafamdaki soruları yanıtlamaya çalışıyordum. Bunları alt-alta sıralıyarak partimi sorgulamak istiyorum.

Sol içinde yer alan biz 30 yaş kuşağı T.B.K.P. oluşmadan önce (T.K.P) yi (T.İ.P)~~ini~~ (T.S.İ.P)~~ini~~ vede diğer sol örgütlerin yapılanmasını, bunların yanındada 1980 Eylül darbesiyle gelineen durumu, günümüzdeki sol içi tartışmaları iyi takip ederek (T.B.K.P) içinde yer aldık. Gündümlü bir kafadeğildi, bağımsızdı. Açık çalışma koşullarını, açık alında kitlelere gitmeyi iyi özümsemişti. Öyle bir noktaya gelinmişti ki yapılan parti içi tartışmalar, parti içinde filiz vermeye çalışan yeni kuşağı, bu sonuçsuz tartışma girdabında boğmaya çalışıyordu. Ama bunun, olması gerekliliğinin zorluluğunu yeni-yeni içine sindirmeye çalışıyordu. Doğalki birazda yıpranarak. Nedeni ise açıktı: bizim kuşak ne (T.K.P)li nede (T.İ.P)li olan yeninin ürünü olan (T.B.K.P)li kuşak programı uygulamaya çalışıyordu, bu - bölgemiz Avusturya Vorarberg konumu birazcık araştırılrsa ilginç sonuçların ortaya çıkacağı kanısındayım. Bizim bölgemizde Sayın Haydar Kutlunun vurguladığı (memur kafalılar)da vardı, ama aynı zamanda (Ateş üzerinde yürümeye cesaret eden onurlu) partililerde vardı. Ama birimlerdeki oluşumları yeterince araştırıp incelemeyen merkezdeki arkadaşlar, tehlike sinyalleri veriyorlardı, Heydi bu sinyaller yeni oluşturalım derken yeni adına (elit) bir (tartışan) kesim oluşmaya başladı. Biz tartışılmasın demek istemiyoruz. Program hayata geçirilmeye çalışılsın, bunu yapamıyorsa, geçirmeye çalışan küçük birimlere dikkatler çevrilsin ve örnek alınsın. Bu söylediklerimden şöyle bir sonuç^{da} çıkarılmasın (tamam tartışmayı bırakalım şimdi program uygulama zamanıdır veya programın uygulanması yeter birazda tartışalım) gibilerinden komik bir karmaşıklar olgusuda ortaya atmıyorum. Bizim en az yaptığımız iş programı uygulamak olmuştur. diye düşünüyorum. Niyemi?

Kutlu ve Sargın neden zamansız Türkiye'ye gitti düzmantiğine yeterli yanıt verilmedi, Sanki Kutlu~~ta~~-Sargın Kapitalizme hayran insanlardı veya (A.B.D) banka hesaplarına milyonlarca dolar yatırmıştı, aslında niye gittiğinin altında buna benzer suçlamalar yatıyordu, ama biz ne yaptık dışımızdaki ve içimizdeki dogmatiklere olmadık diller dökerek derdimizi anlatmaya çalıştık. Bizi bekleyen çalışmalarımız kaynadı gitti, dönüp arkamıza baktığımızda şunları-şunları yapmadık dedik vede dediğimizle kaldık.

Bilimin alabildiğine geliştiği çağımızda parkta oturup bir gazete-okuyorsan senin gazetenin hangi köşesini okuduğunu saptayan tekniğin geliştiği çağda, bu bilimide-teknigide Kapitalizmin kullandığını en iyi bildiğimiz halde, gizli çalışmanın hiç bir yararı olmadığını hep egemenlerin kazandığını, çağımızın açık alınla kitleleri ikna metoduyla harekete geçirmenin gerekliliğini biz yeterince inanamadık, miras kalan gizlilik anlayışı gölge gibi bizleri takip etti. Bize siz (yasalcıların) diyenlerede cesaretle yanıtlar veremedik.

Açık çalışma zorunluluğunu dışımızdaki sola anlatmaya çalıştık. Halende yaptığımız bu, Altını çizerek vurguluyorum yanlış olan bu mantıktır. Biz açık çalışalım kitlelere gitmenin tikanıklığını aşalım başkalarına meram anlatmayalım. Çünkü onların (Sosyalist Demokrasi) vede (Devrim) sorunları var bırakın onlar bu tahlilleri yapıyorlar. Özal hanedanı iyice kök salsın.

Benim parti merkezindeki arkadaşlardan temennim. Partili emekçilerin parti yönetiminde üçde-iki çoğunlukta olmaları-ki böyle bir yöntem (parti aparatı) oluşmasını önler. Bunu onlardan talep etmemdeki neden bu yolu onların açacağıdır. Ancak o zaman program hayata geçer somut sorunlar göz önüne alınarak önümüzdeki tikanıklıklar rahatça aşılmaya çalışılır. Yoksa (T.B.K.P) değil (T.K.P) olarak kalırız. Sadece adımız değişir.

Turgay Ayoğlu.

Vorarlberg/ Avusturya.

KADINCA BİR BAKIŞ.

15 Mayıs tarihli Yeni Yolda, Bahar Erdi yoldaşın yazdığı yazıyı okuyunca hem duygulandım hem de çok düşündüm. Yoldaş, özel yaşamını örnek göstererek tartışmaya katıldığı için kutlarım. Özel yaşamını toplumsal yaşamdan ayırmıyarak ortaya koyması biz kadınlar için yol gösterici bir yöntem olarak görüyorum. Bütün kadınların kişisel sorunları diye yaşadıklarını işte böylesine sergilemeleri, kadın politikasının oluşmasında önemli bir rol oynadığına inanıyorum. "Özel olan politiktir" belgisi altında, eğer biz komünist kadınlar yaşadıklarımızı dile getirirsek, komünist anlayışın yenilenmesinde bizim de katkımız olur diye düşünüyorum.

Günümüzde, komünist hareketin daha çok kadınlar tarafından yenilenmeye gereksinimi var. Çünkü Sosyalist ülkelerde hala kadınlar kurtulmuş değildir. Bence Sovyetler Birliği'ndeki yenilenme ve açıklık politikası kadınları içermiyor. Eski erkek egemenliği anlayışı süregidiyor. Çorbaçov nedense bir tek bu konuda yenilikçi değil. Ekonomideki yenilenmenin yükü yine kadınların sırtına yükleniyor. Sovyet kadınlar "öyle istiyor" diye kadınlar evlere, çocukların başlarına yollanmak isteniyor. Bu durumda kadınlar nasıl toplumun eşit üyeli insanları olacaklar?

Açıktır ki komünistler, bu konuda Avrupada gelişmiş olan yeni feminizmden çok geri

konumlarında kalmışlardır. Biz komünist kadınların bu anlamda feminizme gereksinimi vardır. Yani bizlerin, öncelikle uyanışı ve kendi kurtuluşumuz için harekete geçmemiz gerekiyor. Aynı zamanda hareketimizin teorik temellerini araştırmamız, feminizmin ortaya attığı soruları inceleyerek marksizmi kadınlar açısından geliştirmemiz gerekiyor.

Ancak bizler daha yolun başındayız. Soruları belki dile getiriyoruz, ama yanıtları doğru dürüst veremiyoruz. Örneğin Bahar yoldaş suçluyu arıyor ve sonunda bunun kadınlar olduğu yargısına varıyor. Bu doğru mu? Belki öznel yanıyla evet. Ama nesnel yanıyla hayır. Biz kadınların sömürülmesinden -ezilmesinden çıkarları olanlar kimlerdir? Bunlar bana göre kapitalistler ve erkeklerdir. Bir kere kapitalistlerin çıkarları gerektiğinde kadınları işe almaları, gerekmediğinde evlere yollamaları ve toplum sallastırılması gereken ev işlerinin karşılığı ödenmeden kadınlara yaptırılması doğal olarak kapitalistlerin çıkarlarının sonucudur. Ayrıca bu düzende kadınların tüketiciler olarak yönlendirilmesi de bu nedenledir. Kadın işlerinin az bir ücretle karşılanması yine onların çıkarları gereğidir. Her bir evde erkeğin reislik konumu bile dolaylı olarak kapitalistlerin işine yaramaktadır. Kapitalistlerin kadınları nasıl sömürdüğü bizim açımızdan bilinen bir olgu olduğundan, burada

buna fazlasıyla değinmeye gerek yok sanırım. Asıl bizler için bilinmesi gereken, erkeklerin bu sömürüden ve ezgiden nasıl çıkarlarının olduğu ve bunun görüntülerinin ne olduğudur.

Bu ezilmeyi biz kadınlar herşeyden önce dört duvarın arasında yaşıyoruz. Bunun için hep kişisel sorunlar olarak görülür, daha doğrusu görmezlikten gelinir. Her kadın sınıfsal konumuna göre bu ezilmeyi farklı biçimlerde yaşar. Bu nedenle, kadınların bir araya gelmesi ve bu ezilmeyi dile getirmesi zorlaşır. Bir kadın dayak yiyerek ezilmeyi yaşarken, bir başka kadın zengin kocasının güzel bir malı olarak bu ezilmeyi yaşar. Diğer bir önemli yan ise bu ezilmeyi "sevgi, aşk" uğruna, onun kılığına bürünmüş olarak yaşarız. Ezilmeyi her kadın yaşamasına karşın, erkeğine olan "sevgisi", anne olarak çocuklarına olan "bağlılığı", kadın olarak gereksinim duyduğu "cinsel yaşam" onu bu ezilmeyi kabullenmeye götürür. Zaten, toplumdaki kadın kimliğiyle yetişmesi buna yarar,

Emekçilerin sömürülmesinden azınlık olan kapitalistlerin çıkarı varken, kadınların ezilmesinden kadınlar kadar çoğunlukta olan erkeklerin çıkarları vardır. Eğer suçluyu arıyorsak, karşımızda azınlık değil, milyonlarca çoğunluk var. Yani baba, koca, oğullar var. Yani her evde en azından bir tane bu işten çıkarı

olan bir erkek var. Evin işlerinin kadınlar tarafından yapılması, çocukların kadınlar tarafından bakılması, erkeğin nasıl da rahatını sağlıyor! Bununla kalsa iyi. Erkeğin evde sözünün geçerli olması, herşeyin ona sorulması nasıl da onun egosunu rahatlatıyor! Erkeğin evde sinirlerinin yatıştırılması onu nasıl da mutlu ediyor!

Ezilmenin en somut yaşandığı aileye karşı baş kaldıran ve yalnız yaşamaya karar veren kadın, bu toplumda kurtuluyor mu dersiniz? Hiç sanmıyorum. Çünkü yalnız yaşayan kadınların karşısında çok daha çileli sorunlar demeti duruyor. Yalnız yaşayan kadın gerçekten yalnızlığa hapsediliyor. İşin kötüsü, kendi kadın arkadaşları bile onu kabullenemiyor. Yine eog çocuğun bakımı, evin işleri, iş yaşamı onu bir cendereye sokuyor. Üstelik bu cendere de cinsel ihtiyacını da karşılayamıyor. Erkek arkadaş edinip birlikte yaşama cesareti gösteren kadın, toplumun kuralları dışına çıktığı için ya "aşırı" oluyor yada adı "orospu" ya çıkıyor. Yalnız yaşayan kadına bizim partimizde de dahil çevresinde ya koca bulmaya çalışılır yada o olduğu gibi kabul edilemez.

Kadınlar ister yalnız yaşasın ister evli olsunlar işyerlerinde, ailede, yasalarda,

sokakta, hayatın her alanında cinsiyetçi ilişkileri' acı bir şekilde yaşıyorlar. Bu o kadar tarihi uzun bir ezilmedir ki; kadınlar bile bunu içlerine sindirmişlerdir. En radikal feministinde bile erkek toplumunun etkileri görülür. Çünkü kadın olsun erkek olsun hepimiz bu cinsiyetçi toplumda biçimleniyoruz. Bütün sorun politikada, sanatta, kültürde, ekonomide, tarihte, basında, ailede, toplumun her türlü ilişkilerinde cinsiyetçi bakış açısını ortaya çıkartıp mahkum etmektir. Yalnızca teoride değil, insan ilişkilerinde de bunu değiştirmeye çalışmaktır. Taki yeni insan yaratana kadar. İşte ben, ~~bun~~ kadın hareketinden bunu anlıyorum.

Görülüyor ki, kadınların mücadelesi diğer hareketlerden ayrı ayrı olarak, uzun erimli ve zor bir mücadele yolu. Ama bu mücadeleye atılırken önce bizim sömürülmemizden ve ezilmemizden kimlerin çıkarları olduğunu görmemiz gerekir. Bunun içindir ki, kadınların öncelikle uyanmalar, ve bağımsız bir kişiliğe sahip olmaları gerekiyor. Bir yandan partilerde aynı zamanda kadın hareketini yaratarak düzene ve erkek egemenliğine karşı, her yerde mücadele ~~etmeleri~~ etmeliyiz. Bir yandan toplumda eşitlik için mücadele ederken, aynı zamanda insan ilişkilerinin değişmesi için çaba gös-

termeliyiz. Eşinden bağımsız hareket eden, partide oylamalarda eşinin parmağına bakmadan kendi düşüncesiyle oylamalara katılan, eşinin değişmesi için erde de mücadele eden, erkek anlayışının yıkılması için partide de sözünü söyleyecek kadınların, komünist anlayışın yenilenmesinde önemli potansiyel bir güç olduklarına inanıyorum.

Tülay Ulmut

Hamburg

Not: Yazı kurulundan bir ricam var. Lütfen yazının yanına atakasız, yada yazının içeriğine aykırı karikatürler koymayın. Yazıya ya kıpmadan yazın basın yada hiç basmayın. Saygılarımla

Kardam Yoldarı;

Ben yaklaşık iki yıldır F. Almanya'dayım. Ülke değiştiğimden dolayı henüz partiyle bağım kurulmuş değildir. Bunun, teknik nedenlerden kaynaklandığını sanıyorum. Bu iki yıl boyunca gelişmeleri, değişimleri, yenilikleri vb, Parti basınından takip ediyorum.

Tahmin edeceğiniz gibi, neticede yayınlardan takip etmeye katkarak genelde birçok şeyin dışında kalıyorum. Bunda kişinin oldukça kaybı oluyorsa hatırlayın.

Bundan dolayı, 1) "Batı Avrupa'daki politik faaliyetin amacı" "Tez Komisyonunun" hazırlayacağı ve Haziran ayında tüm örgüt ve üyelerle iletilmesi planlanan dokümanların tam olarak bana iletilmesi olanaklı mıdır?

2) Bu yıl içinde yapılacak örgüt konferanslarından herhangi birine benimde katılmam olanaklı mıdır.

Bu iki konuda beni bilgilendirmeniz dileğiyle çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Kemal Yıldırım

Drasselweg-6

5138 HEINSBERG-2

Her dönemde, Tarih yaratanlar, ve yorumlayanlar olmuştur. Bir taraftan tarih yaratılırken, Yorumcular var olan, günlüğün değerlendiren, mutlaka bilime ve tarihe, tarihle uğraşanlar, bilime, belgelere tarihe göz atarak yapmışlardır.

Ne varki, fırsat tanımayan tarih, takvimin sayfalarını çevirirken, acı kayıp, ve şaşkınlıkları yaşatarak işlevini görmüştür.

Kimileri bundan samimice ders çıkartıp, geleceğine yön vermişler, kimileri ise, yenilginin, sebeplerini, ve ve balını, ya başkalarına, yada" -- "basit eleştirilere ve teknik yöntemlere, zamana bağlayarak, vaziyeti geçiştiri verererek, zamanı suçlamışlardır. Ve verdikleri kayıp, ve "şehitleri"nin, haklı olmayan, zamansız ölümlerinin Mezar, taşına öv güler yağdırarak, onun üzerinden, Sorum suzca, Şehit ruhu yaratmaya çalışmışlardır.

- Ne garip şeyler- ?

Denilecektirki, Peki insanlar hata yapmazlarmı,? yenilmezlermi? Ölmezlermi? Evet hayat böylelerini göklerde de olsa gösterir.

Kaçınılma da denile bilinir. Öyle ya, o zaman öyle ise hiç hareket etmeyelimmi? - HAYIR. hiç bir canlı varlık hareket siz, duragan olamaz. Eğer şöyle düşünüp basit bir benzetmeyle, örnekle açıklayacak dursak, Mesela, düşününkü uzun bir yola çıkıyoruz, zorunlu geriye dönüşü olmayan, bir yola. Elinizde bir taşıt var, ve yükünüz ağır ve canda taşıyorsunuz. Eğer arabanızdan, arza, karip sesler çıkıyor ise o zaman durup düşünmek gerek, devam değil, arzayı takip etmek yetmez. yenilikler yaparak, Tamiri mümkün olmayan parçaları ayırarak, yeni sini yerine takarak işler hale getirirseniz

ama, taşıta uygun, başta markaların,(modelini)
o, parçasını aslına uygun olmayan, yöntemle takamazsınız.
Zorlamanın Faydası olmaz.

Yok eğer, taşıta, uygun usta bir elden geçirip
acil müdahale ile; taşıdığını sağlam hale getirip,
arabamız sağlamı?, yolun neresindeyiz, istikamet doğruluğu
yanlış yola sapmadık mı, enerjimiz ve morelimiz sağlamı?,
Bunlara evet dedikten sonra son istasyona doğru
sağlam gide biliriz, Yoksa paldır küldür garip
Seslerle devam edilemez.

Ve hatta taşıdığınız o, canı değeri devirip bir
uçurumdan yuvarlarsanız, o, parçaları canı bir daha
toplamak hem zor, hemde nasip olmaz Sanırım.

Böylesi bir benzetmeye baş vurduktan sonra ve
bir çoğumuz buna benzer anıları yaşadıkdan sonra, ve
hala yaşıyor isek, o, zaman nereden, nereye ?, ne ile
nasıl gidiyoruz.? diye biliriz.

Bence uzak istasyona varmadan, yolun neresindeyiz
ve şuanaki durumumuz ne, taşıdığımız moral ve
enerjimiz ne,? gidişatımız pek istikrarlı olmayan,
gidişattan pek emin olmayan, şaşkın bir arayış
psikolojisini taşıyoruz,? Yoksa kendimizden emin
dinc ve kendisine güvenen sağlam çizgide yürüyen,
kendisine güvenen, zafere doğru yürüyen sağlam bir
psikolojyemi Sahipiz.?

Tamda işte bu duruma, titizce ve samimice evet
veya, hayır diye bilmeliyiz.

Ben buradan hareketle, kendime soruyorum,
Çevreme bakarak, yaşayarak yaşamın içinde,
bu gün, sağlam çizgiye ve Psikolojye bakarak, emin
olduğumuzu Söytemeyeceğim, ne yazık ki.

Peki nasıl.? - Tamda bir endişe, arayış, şaşkınlığında
olduğumuzu, seziyor ve Sanıyorum, yayınlara bakınca.
Bu yayınları okuyup çevremize, yaşamımıza bütün olarak
bakınca;

yine yeni yolun sayı ve sayfalarına bakınca bu daha çıplak gözüküyor.

Örnek. 7. yolun sayı 27. S. 11. de M. Güneş, yazısını okudum. K. parti anlayışı üzerine.

3. defa okudum. Bu yazı beni çok düşündürdü.

- "C bu yoldaşa destekler eder anlayışını candan desteklerim, tamda düşüncelerim, bilimsel sıralama devam etmeli dir der selamlarım"

Partimiz.TBKP. yayınlarında, sık sık yenilediği Çağdaş, demokratik ve yığinsal bir Parti:

Evet bu hedeflenmeli ancak.

Birde bütün solu kapsayacak ta eklenince, farklı Taplo ortaya çıkmıyormu. Güzel, de, ve o, zaman Şuna cevap vermeden, o hedefe varmak nasıl mümkün olur? M. Güneş yazısında

- "3,5. yoldaşın yazdıklarını değerlendirecek, yanlış doğruyu ayıracak, örgütsel bir mekanizma yoktur... eskiye dayananın yanlış kökleri vardır!" diyor ve soruyor.

- "Gelecekte Sınıf Pirespektifinden kopmuş Partinin üyesi olmak istemeyen her yoldaşında, aynı sorumlulukla davranacağına inanıyorum diyor.

Evet, Öylesi Partiye, candan fedakar olmak istemedi

-gim için, şu soruları bende eklemek istiyorum ve soruyorum. Partimiz yeni bir birlik yapmış dönüş kararı almış başlamış, Parti olarak çok renkli değişikliğe son suretle giden ama,

(özümlemeyen) " eski alışkanlık, direngen tutum diyerek, (tespit yetmez) bunları ortaya

çıkartarak kökleriyle birlikte, bunları ortaya

çıkaramıyor sak, bu gün yanlış, doğruyu ayırt

edemiyor isek, (eğer) bu organa sahip değilsen

Yani idolojik netlik olmadan taban ve Tavan

yeni kâğıtları da hesap edip, ete kemiğe
 bürünmeden, sağlam beyinden yönetilmeden (idolojik)
 Bu halimizle, tamda kaynaşamayan bir iskelet olarak
 düşünersek, nasıl olurda, "Çağdaş demokratik, kitlesel
 bir Parti olmaya soyuna biliriz, biz yolun neresindeyiz?
 en yeni olan, canlı bir son olayla yanı bir mayısla, değerlendir
 ilmesi gereken yeni durum, (Reşmin varlığı ve gidişatı.)
 Yani 1-mayısı dahi kabülenmeycek kadar, gerici ve
 saldırgan bir rejim altında, o zaman hangi koşullarda,
 bu gün, nasıl Partiyiz'e cevap vermeden, nasıl bir
 parti olmalıyız? sorusuna yanıt vermek, ve bulmak
 çok zor olur sanırım. Bir benzetme gerekirse
 gölde yüzmeyen Denize açılmaya benzer.
 İşte hep birlikte canla başla, bütün saldırılara
 hedef obliğümüz şu dönemde Partimizin birliğini
 koruyarak bu sorunlara yanıt aramalıyız!

NOT 4-Yola. Yazı Kuruluna.

Ben yazar ~~de~~ değilim, ama, ~~insana~~ insana değer veren
 Komünizim idalleri için, TBKP. de ona hizmet eden
 Bir işçiyim. amacım tabandaki insanların doğru bulduğu
 yazı ve düşünceleri obuyup geçmek değil, onu düşünce ve
 eylemiyle desteklemek isteyenlerden de biriyim
 4-Yolu düzenli okuyanlardan da biriyim.
 Bu yazımı yayınlarsanız, tartışmayı takip edenlerden
 değil, içinde olmak isteyenlerden, bir istekliyim
 gücüm oranında.

Saygılarımla selamlar Başarılar.

89.5.14.

(Satık Sönmez)

isveç / uppsala.

TBKP'nin şimdi geçici olduğunu ilan geçicülüğe davettir.

(1)

Yeni Yol'un 26. sayısında "yeni" bir görüş dile geliyor. Yol'da parti safılarına yeni katılmış değildir. Eskiden de yarılarından tanıdığım bir yoldadır. Hal böyle olunca yarıdaki görüşü iyi düşünmemiş olarak görme olanağı kalkıyor. Onu bu partiden daha fazla demokratikleşme beklemeğin demeye iten örnekleri, ruh halini bilmek isterdim. Eğer daha fazla demokratik bir parti anlayışı için fikirlerinden ısrarla ısrarla olanağı görebilseydim durum değişik olacaktı. Ama TBKP'nin geçici olduğu ilan edilmelidir diyince, ortak bir noktaya pek kalmıyor. Bıktan belirttim bu yarımda yanılmayı tercih ederim.

Şimdi gelelim varolan tesbiti değerlendirmeye, olacakların rü-upsini görmeye.

Diyelim ki TBKP geçici olduğunu ilan etti. Geçici bir partide çalışmanın "çözümü"nü, bir kenara bırakalım. Bunu rejimin, egemen çevrelerinde ne kadar istediğini de bir kenara bırakalım. Ama hiç kimse konuşmaya bile bunun sadece demokratikleşme değil hayatın tüm alanlarında faaliyetin sönmesi anlamına geldiğini anlamak için fazla düşünmeye gerek yoktur. Bu yarıda bu görüşün parti yöneticilerinin de dile getirdiği gibi denli büyük bir parçıtma girdiğini yarıda unutmamalı. Partimiz, yöneticilerinin ağızdan yasallık, birlik ve yenilenme doğrultusunu önümüze koyarken partimizin geçici olduğunu ^{bu anlamda} ima bile etmemişlerdir. İlan edilen yasallaşma sürecinin, çağdaş komünist partisinin adım adım, tuğla tuğla oluşturulması süreci olarak gördüğümüzdür. TIP ve TKP'nin TBKP'yi oluşturma sürecinde en yakın örneğimizdir. Eğer oluşma sürecinde TKP ve TIP kendilerini feshetmiş olsalardı ne dahağını kestirmek de güç değildir. Yarıda belirtildiği gibi yine geçicilik ilanının ne anlama geldiğini yarıda kenarında belirtiyor; "Öteki marksist grup ve partilerin üyeleri ile partiler arası bir tartışmanın tarafları olarak değil, marksistler arası bir tartışmanın tarafları olarak konuşmalı, görüşmeli, hepimiz ortak sorunları olan sorunları ortak bulmak için tartışmalıyız diyoruz". Eğer yarıda leninci Parti Anlayışının yansıması diyalektik materyalizmi de tartışalım demiyorsa, "geçicilik", ancak akademik bir tartışmanın bile vakit olduğunda bir ara ele alınabilecek tezi olmaktan ileri gidemez.

Hata illegal koşullarda savaşımı yürüten her KP için şu sorun önümüzde duruyor; yasallaşma. Bu geçilmeden oluşacak hiçbir parti yada örgüt tam demokratikliği sağlayamayız. P. içi demokrasinin gelişmesi yine ana olarak ülkenin demokratik rejime kavuşturulmasıyla ve sosyalizmde daha da gelişerek sürecektir. Önemli olan hiçbir anlayış, yada sürecin kendiliğindenliğine boyun eğmemek. Ancak bu verili koşullarda olabildiğince ~~demokratik~~ parti içi demokrasi tamamlanmıştır anlamına da gelmiyor. En azından tüm partiye hakim olması açısından, D. Pinc'in kendi deyimiyle "anlam ve moral değerleri üzerinde düşünmek" tamamlanmış değildir. Leninci Parti ise onun dediği gibi bir model değildir. Uyguladıkça gelişen bir anlayış, bir konsepttir. Mecburen böyle genel geçer noktalar belirtmemin nedeni bizzat P. Pinc'in kendi yarısidir. Çünkü yarıda parti içi demokrasinin nerede köşeyi, Leninci Parti anlayışının

neresinin eleştirel değeri değerlendirilmeden geçirilmesi gerektiği belirtilmiyor. Yada yeni olarak olması gereken de "geçicilik" dışında ifade edilmemiş.

Bu mantıksal cehaleti var ve cevap verilmelidir. Hem katı demokratik merkezileşim bize illegal koşullarda dayatılmış hemde bu koşullar değişmeden partiyi değiştirmenin birimsellikten ne kadar öteye gideceği unutuluyor ve geçicilik her yerde deva olarak getiriliyor.

Kaldı ki 1980' öncesinin hatta 1985, 86, 87, 88'in verileri KP'leri ile bugün içinde çalıştığımız parti demokratikleşme anlamında sabit kalmamıştır. Bu "iç duvarlarda uçuşan değişiklikler olarak" belirtiliyor ama şimdi daha fazla ileri gidilemeyeceği öngörülüyor. Duvarları kırıp yeni evler kurmak için meydanlarda tartışılmak deniliyor. Partiyi play mobil' mi zannediyor yoldaş? Yoksa parti üyelerini köşeli (belki renkli ama) taşlarmı tasavvur ediyor? Partiyi bürolar, evler, salonlar olarak değilde insanlar, insanlar, örgütlü çalışmaları olarak görmemekten başka birşey değil bu. Politik olarak da kendi evinin penceresinden kalırsın bir ifadesi. Ama esas olarak yasallaşma, birlik ve yenilenme doğrultusundaki kavranamayışının sonucu.

Parti içi demokrasisi partiyi dağıtalım mı dağıtmıyalım mı derecesinde tartışılıyorsa demokratikleşme önemsiz adımlar atmamız demektir. Yeterli olamaz çünkü zaman insan beyninin sınırlı bir faaliyeti olması gerekir. Yeterli olamaz çünkü yasallaşmanın kendisi daha geniş bir faaliyet alanı demektir. Çünkü yasallaşmanın önüne dikilmiş güçler bizim daha da demokratikleşip öyle gelmemizi değil aynı söylüyorum birbirimizi yememizi beklemekteler. Partimizin sorgun ve kutlu ile bağlantı girişim ise gerek parti içi demokrasinin gereksede toplumda demokratikleşmenin hülûlomasını getiren adım olduğu bir an bile unutulmaz. Onlar demokratikleşmeyi ne bu koşullarda yapamaz mantığıyla ele alımlar, ne de sınırların kalıcılığına boyun eğmişler. Bu sınırların 1,5 yıl içinde ne derece geliştiğini ne derece geliştirebilirliğinin garantisidir. Bu olanağı geniş marksist çevrelerin görmesi, katkılarını esirgememeleri sonucu bugün olanaklar marksistlerin kendi partileri olarak yasal, cezasız, yetersiz KP'sine ulaşmakta çok daha yakındırlar. Böyle bir parti TBKP'nin olduğu gibi, Tsip'in diğer partilerin ve marksistlerin eylemlerini, kendi faaliyetleri temelinde, demokrasisi doğrultusunda ulaşılabaktır. Düpnce ve örgütlenme özgürlüğüne yönelik ve salonların altında, düpncelerin örgütlenmelerin dağıtılmasına yönelik, kendi kafamıza indirilmiş bir tokmak anlamını taşıyor. Bu tokmağı yasalar zincirine indirmeli denim.

RIFAT - Y. marksist

9.5.89

1 Mayıs Bu gün 89

Nosca Selamlarımı belirterek başlıyorum

Ben Komünist harekete ve onun partisi TKP ve TBKP ye
püvenç ve saygılarım sonsuzdur çünkü işçi sınıfımızın
tarixi ve gürelin yaşamı bunun aksini iddia edemez
çünkü tarihimiz bizlere çok şeyler öğretti ve kazandı
Bu gürelin tarihimize övünemiz bizlere onur
veriyor göksumuz kabarıyor işçi sınıfımız ve
onun partisi burjuvazinin her türlü baskı ve zulmüne
karşı gelmiştir ve varlığını her zaman ispatlamıştır
Bugün en son örneği olan TBKP nin kurulması
ve çalışmaları tüm avrup ve türküyedek demokratik
güçlerin sevgisini ve saygısını kazanmıştır Degerli
yoldaşların türküyeye dönüp legal TBKP partisini
kurmak istemeleri büyük bir sevinçle karşılanmalıdır
çünkü türküyede bu yoldaşların döndükten sonra
halkımıza bir yürek geldi çok yeni ve canlı
bir hareketleme ortaya çıktı halkımız ve aydınlarımız
sanatçılarımız kürk halkının demokratik hak ve
özgürlüklerini korusmaya başladı işçi hareketi yeni
uyanış kirex benzeri istemlerle ortaya çıktı
di ha buna benzer çok demokratik gelişmeler ortaya
çıktı Bu gibi gelişmelere saygım sonsuzdur
yanlız şunuda ürölerek söylüyorum biz devrimçi
demokratik insanlar TBKP eye sempati duyduğumuz
bu anlarda onun yayın organı yeni yoluda okumayı
kaçırmıyoruz bizler sıradan bir işçi olarak bu gelişmeler
sevinçle katılıyoruz yanlız kendilerine komünistins
diyen bir çok okuyucu yararlarımızın konumları
bizleri çok üzüyor çünkü havadan sudan bahanelerle
Sorun yaratıyorlar ben o yoldaşlara şunu iletmek
isterim bir binanın temeli sağlamısa onun üst çatısının
Bir kaç kerpiçini çekmekle ve onun üzerinde tartışmakla
o bina çökmez gelin birlikt bu binanın çatısını orelim

yani bu gibi kısır anlamsız tartışmalar TBKP hareketini ileri değil çıkmazın içine sürüklüyor ben bir senpatizan olarak kendime şunu soruyorum Benmi TBKP eliyim yoksa onların bu sorunun cevabında ziz değerli yoldaşlar versin yine üzülerek söylüyorum yeni yolun bu gib anlamsız eleştirilere yer vermes Ben TBKP eliyimde özünde deyiş çok anlamsız ve önemsiz konuları konu yaparak eleştiri yaparak yazı yazılması tüm senpatizan insanların güvencini kaçırıyolar ben size bunun örneklerini vereyim bizler dostla düşmana karşı birliğimizle övünmeliyiz deydiler ama yayın organımızı yığınlara ve diğer demokratik devrimci güçlere verdiğimizde şunu söylüyorlar yahu sizin partinin içi darıma dağın olmuş gidin önce içinizde birliği sağlayın kendinizi kendinize inandırın sonra gelin bizi kandırın Ben son olarak tüm TİP li ve TİP li yoldaşlara şu mesajımı yalvararak söylüyorum TBKP'yi güçlü ve güvencili bir ~~to~~ parti olması için kanınızın son damlasına kadar çalışınız işlemlerinizi adımlarınızı yapıcı öğretici önce olsun Biz yeni senpatizanlarda sizinle sonuna kadar geleceğiz ve partimiz bu yolda daha güçlü ve yeni senpatizan koranarak halkımız ona daha güvence duyacak Devrimci Komünist Selamlarımla

Hollanda Denah

İ. AZAR II

Senpatizan

İ. AZAR II

BİR PANELİN İZLERİ

Münih'te 2 Temmuz'da bir panel yaşandı.TSİP,TKEP,TBKP, Devrimci-İşçi ve TKKKÖ örgütlerinin üst düzeyde yönetici konumundaki temsilcileri panelde yer aldılar.

Konu,"Türkiye'de yasallaşma ve yasal mücadele" idi. Önce,her konuşmacı yarım saat içinde görüşlerini dile getirdi. 6 saatlik süre içinde 5 konuşmacı ve yüze yakın dinleyici,ki bunlar artık Münih'in önde gelen solcularıdır-dünyanın ve Türkiye'nin en güncel sorunlarını tartıştılar,düşündüler,soru sordular,eleştirdiler.

5 konuşmacıyı dikkatle dinlemeye çaba harcadım.Söyledikleri her sözcüğü yakalamaya çalıştım.Çünkü,onlar da artık eskisi gibi konuşmuyorlardı.Sözcükleri titizlikle seçiyorlardı.Çoşku yerine ağırbaşlılık vardı.Gene de TKKKÖ ve Devrimci İşçi temsilcisi hareketlerinin devrimci çöküşünü konuşmalarında duyuruyorlardı.TKEP sözcüsü ağırbaşlı,TBKP sözcüsü ise yazar gibi konuşmasında cümlelerin bittiği anlaşılır,Hasan Çebi ise kendine özgü tatlı söylemiyle,biz dinleyicileri etkiliyorlardı.

Bir an şöyle düşündüm : Bu beş konuşmacı sanki bir ananın beş evladı gibi.Ortak yanları var,kan kardeşlikleri var,korudukları kutsal dava var,kaderleri aynı.Ama,farklı yanları da var.O farklı yanları ki,işte birlikte oturdukları o evi yapılandırmaya yetmiyor.

Şimdi için varsın yetmesin dedim,çünkü bunlar kardeşler,kendi yollarını kendileri bulacaktır,diye de düşündüm.Zaten panelden de o çıktı.

Panelde yüze yakın insan vardı,dedim.Ki bunlar Münih'in solcularıdır,iş yapanlardır.Bunların dörtte birine yakını söz aldı,konuştu,tartıştı,eleştirdi.Bu sayı da iyidir.Eskiden,böylesi toplantılarda-yani olduğunda-konuşma oranı onda birdi.Bunu görünce sol'un yerinde saymadığını gördüm.Tabanda da ilerleme var.Neden olmasın,o "üst"e gidenler,hangi yoldan geçiyorlar ?

Sonra,eskiden toplantılarda şimşekler çakardı,yıldırımlar düşerdi.Şimdi,gül bahçesi,düşünceler açıyor,bütünleşmeler oluyor.Sonra,eskiden toplantı sonrası herkes kendi yoluna giderdi,şimdi hep birlikte masada oturmaya,yiyip-içip,sohpetlere geçiliyor.Yani,politika sosyalleşiyor,ki bu çok önemlidir.

Ankara palası bütün burjuva politikacıları paylaşır.Bizim neden

Ankara Palaslarımız olmasın.

Panel dün idi,yani bir gün geçti üzerinden.Beni Panel düşün-
dürüyor,bu yazıyı yazdırdı.Ya diğerleri ? Onlar düşünmüyor-
lar mı ?Bir takım sonuçlara varmayacaklar mı ? Elbette.

Sorumlu kişiler panelle ilgili raporlarını kendi partilerine
iletsinler daha geniş.Ama,bunu neshel yapsınlar.En güzel
bizim yöneticimiz konuştu,diye yazmasınlar.En doğu bizimki
idi demesinler.

Bütünsel olarak görüldüğünde beş kardeş birbirini tamamladı.
Hepsi kendi mantığı içinde etkileyici,düşündürücü oldular.
Marksizmin sorunlarının bu kadar ortada olduğu bir evrede
Türkiyeli marksistler bana kötümserlik aşılamadılar.

Ben toplantıdan zenginleşmiş olarak çıktım.Paylaşmacı yanım
doldu.Birlik duygularım arttı.

Bu panel Friedrich sokağında kalmamalı...

Asım Çelik (İNSAN AÇIKOL)

Asım Çelik

Not :Bu yazı ile birlikte kod adımı değiştiriyorum.Nedeni,
kod adımın deşifre olmasıdır.Parti üyesi olmayan kişi-
lerden kod adımın bilindiğini saptadım.
Olmaması gereken bir durum nedense olmuş.

Bundan böyle İNSAN AÇIKOL kod adını kullanıyorum.
Yazı kurulunun dikkatine sunarım.

*
YAĞMUR'DAN KAÇARKEN DOLUYA TUTULDUKLARINI UNUTMASINIZLAR

Bir zamanların kardeş ülkesi Bulgaristan son günlerde T.B.K.P sözcülerinin'de hismine uğradı. Dostlar hepimizin duyduğu basından okuduğu gibi, bu konu yıllardan beri Türkiye burjuvazisinin ağızında sık sık olarak şifleniyordu.

Nekadar komik, Kendi gözündeki odunu pörmüyor, elin gözündeki tozun reklamını yapıyor. Behey beyhudeler Bulgaristan herhalde kendi halkına (dışkı) yedirmiyor, derelerden mahkum cesetleri çıkartmıyor, ve bp. daha neler neler!

Bulgaristan devletinin yaptıkları sosyalizmle bağdaşmıyorsa, T.B.K.P nin Bulgaristan'a karşı yaptığı eleştiriler sosyalizmle ne derece bağdaşıyor acaba. Dostlar perçekten beni en çok düşündüren ve bu dizilerim için kalemimi elime aldırın konu'da şudur. Bulgaristan'da ülkelerini topraklarını terketmeyen bir milyonun üzerindeki emekçi komünist Türk ~~kardeşleri~~ ^{asilli} kardeşleri pörmemezlikten gelip 100 - 125 bin tone burjuva özenticileri Na'im' pibilerine özenerek mücadeleden kaçmakta olan bu vatan ve sosyalizm düşmanlarını pörüyoruz. Lanet ediyorum ben o devrim kaçınlarına.

Daha recentlyde burjuva gazetelerinin yazdığı, Türkiye'nin yüzkarası uypulamalar, Irak tan gelen kürd peşmergelerin ekmeklerine sıkılan (zehiri) pörmüyoruz. Yazık yazık! Bence Bulgaristan'dan gelen bu sosyalizm düşmanları (Yağmur'dan kaçarken doluya tutulmuşlardır) Türkiye ve T. Kürdistanındaki komünistlerin birliğini seplamak için

Birlik yasalik ve demokrasi mucedeleri. Veriyoruz

dunya komunist hareketiyle birlik ve dayanisma

mucedeleri icerisindeyiz, bununda beraberinde diger

bir komunist ulkeye vergansin ediyoruz. O halde

ayni sey! Soygetler birliki içinde düşünelim.

söyleyelim. Vallahi sözün kısası Bulgaristan halki ile

birlik ve dayanisma her sosyalistim diye bilen

insanın kazanilmaz pörevi olmadir.

Bizim düledigimiz savundugumuz sosyalizm

acaba güllük püftistanlikmi olacak, bence böyle

düşünenler varsa o da o da kendisini avutuyor

olur. (Devrim yolu sarp, dikenli ve botokli)

fordan kurtulma yolu da) Ben bu yazim

icin belli bir çok dostlar elestirebilirler

hepsini saygi ile kerşiorum.

Yasasin Birlik yasalik ve demokrasi mucedelerimiz.

Yasasin dunya komunistleriyle dayanisma

Yasasin Bulgaristan ~~komunistleriyle~~ mucedelerimiz.

halkiya dayanisma

T.B.K.P. sempolizmi

Saban SAUAS

(HABBORE) ISVIRE

Not= Bu yazimi yayinlomanizi cok rica ediyoruz.
ekstremizmi ve yantislari duselebilirsiniz.
dostga sefamlar.

X

Yapılması Gereken

Yeni Yol'un elime geçmesiyle birlikte Partimiz ve Hareketimiz hakkında daha gerçekçi ve ayrıntılı bilgilere sahip olma olanağına kavuşmuş oldum. Y.Yol'u 28. Sayısından sonra okumağa başladım. Y.Y. Okunmamak, büyük bir eksiklikler, işçi sınıfı hareketinin bir savası olan, olmayı amaçlayan her kesim mutlaka Y.Yolu ve diğer Parti yayınlarını itlemelerinin bir gereklilik olduğuna inanıyorum. Ne var ki bugüne kadar bu olanağı sahip olamadığım gibi, daha önceleri de elde etmeyi isten olmadığım Atılım'da bir tere de olsa izleyemedim. Benim gibi gezici birimler de görev almış bir neferin işler acısı durumu diye tanımlayabilirim bunu.

Hareketimizin genel durumunun Y.Yol'da yansımak ta olduğu anlaşıyor. Farklı görüşler, farklı eğilimler. Bir bütünün karışması hareketimiz daha. Bir şehir dege kuramamış. Her telden bir ses geliyor. Hicbirimiz tam anlamıyla Programımıza, yayınlarımıza, buradaki görüşlerden dolayı sahiplenemiyoruz. İnsanın inmadığı davranışlar, ve görüşleri onaylaması kanınca bir kömüniste yakışmaz.

Bir tartışma dönümündeyiz. Programı, gahem tarafların "Yeni politik düşünce"yi olup bitenleri tartışıyor. Bu gereklidir. Farklı iki Partiden insanların bir araya gelerek yeni bir Parti oluşturmaları ister istemez sorunları da beraberinde getirecektir. Olanda zaten bu. Dağınıklık, pasifizm, üretken sızlık sürüp gidiyor. Bu gidişe son verecek güç, öncü bir güvün olması gerekir. O da TBKP'dir bence. Ne var ki yayınlarımızda bu gidişin sürekliliğini tepere eden, onaylayan, Partinin önünürlüğünü küçümseyen anlayışlar egündür. Ancak anlamda bir birlik, birlik sorunu beklenen yaratıcı bir etkinlik görülmemektedir.

Not: Mektubun 4.4. de yayınlanmasi dugunde, saygular --

Engin Savas
Malatya

Ölçümce, partilerin yansallariyla ilgili. Bu partiler, electi-onunda yer ve hedefleri belirlemisler. Parti geyikliginin onay ile hedefler belirlemek. Her bir okudasi- mit darsima ve calismalarin disinda kalimallidir. Hareketimite yillarca emek vermis, verimli yillar, bu inancin agriya ceyevleriyok - iskencehanelerde geismis insaniyimiz, yoldastlarimiz bu gun sayir- di dundur. Ayrica bu gidişten yagamsal bremde endise duyduklarini, beaythaylar. temileamis bu parti aparatimin olumasi, bu olumustuklariy gideniminde genip olanaklar, sunmetadur. Riklere duzen elerimiyi kollarimiz, saygulari can gon- kumate hareketimite uzerine duşen sorum- luluik dogultusunda bir yere oturmak ve etken kumaltir. Pasifim, basu basligu, on zaman geciril- meksten alimallidir. Atsi dunda, got baguk olumustuklariy, botanmilerle barsi karsiya gekcegi ideologide birlik. Calismalarda uzerken ilke e- etkenk. Rikler ve kadrolar araminda simitk bir koordinasyon / . 1ste yapilmasi gerekkenler.

Bu mektubumda belli bir tartışma ortamına giriş açısından kimi konularda görüşlerimi özetlemeye çalışacağım. Önce şunu söylemek isterim: yenilenme sürecinin sorunlarıyla birlikte, sizin orda içinde bulunduğunuz durumdan önemli çıkarsamalar yaparak, düşün alanında da parti yayınlarına katkı yapabilirsiniz. Bu yönlü bir çaba, hem insanın olayları kavrama sürecine olumlu etki eder, hem genel çevreye olumlu yansımaları olur ve hemde birleştığımız olguya taşıdığımız değerleri aktarmış oluruz. Bu olmazsa, bizim katılımımız sadece fiziki katılım biçiminde kalır ki, bu da doğru değildir. Sumut durumunuzu bilmiyorum ama, bu konuda bir çabaya girmeniz gerekir diye düşünüyorum. Böyle bir çaba ilk başta çok mükemmel sonuçlar vermeye bilir. Ama bilinmeli ki, hiç bir iş ilk baştan mükemmel olarak oluşmaz, eksik yapılmadan mükemmel sonuçlara varılmaz. O nedenle düşüncenizi kağıda dökmeye büyük önem vermelisiniz. Böylece sizin belkide göremediğiniz, yada önem vermediğiniz küçük küçük birikimlerin doğrularak büyük değere dönüştüğünü göreceksiniz.

-Yenilenme sorunu bir pratik davranış olarak algılanamaz. Bu, bir kuramsal bütünlüğe sahiptir. Yani dünden farklı olarak dünyayı yorumladan tutunda, değiştirme biçimine kadar yeni düşüncü, yeni yaklaşımı ve aynı zamanda da buna uygun davranışı gerekli kılar. Bu temelde hareket etmeyi kabul eden bir siyasi insan; dünden doğmatik yaklaşımlarından hızla arınmak, olaylar bütününe çeşitlilik içerisinde yaklaşım gösterebilmek, doğmatizmin beslediği bürokratik yapıları hızla kırmak ve sonuçta ~~xx~~ insan hümanizmi, evrensel insan hak ve özgürlüklerine saygı, hangi alanda olursa olsun evrensel insan haklarının çiğnermesine karşı duyarlı bir tutum almak, ve nihayet toplumun çıkarlarını gurubunun ve kişiliğinin önünde tutarak en başta militan bir demokrat olmak zorundadır. Bu alanda sınav verilmeden komünist olunamayacağını, olunmadığını pratik deneyimimizle görmüş olmalıyız.

Yenilenme ve yeni düşünce, bir takım insanların iradi olarak ortaya çıkardığı bir durum değildir. Bu, dünyamız gerçeklerinin insanların önüne çıkardığı zorunlu bir süreçtir. Bu nesnel zorunluluktan kaynağını alan yenilenme; bir çok yönüyle yıkıcı gibi gözükken tarzda gelişim gösteriyor. Oysa o, zaten çağımızın sorunlarına yanıt veremediği için yıkıma yüz tutmuş olan olgulara bir müdahale niteliğini taşıyor. Bu nedenledir ki böyle bir müdahale, dünkü tutuculukta çıkar gören, toplumun çıkarlarını unutan, her olguyu kendi öznel dünyasına göre değerlendiren kurum ve kesimleri karşısına alacaktır. Yenilenme sürecini kabul ekmenin görüntüsü, ne "yan gelip yatma"dır, ne "üstünü başını açmadır", nede hiç bir şey değişmemiş gibi ve rinde saymadır; tersine, dünden daha aktif, daha demokrat, her yönüyle dünden daha militan bir çalışma biçimi demektir. Böyle bir militanlığa erişmeyen bir siyasal güç, yenilenme adına sürece müdahale edemez, bunda değiştirici rol oynayamaz. Çünkü hayat hızlı ilerliyor, o nedenle de yenilenmeyi ve demokratikleşmeyi herkesin canının istediğini yapacağı, istemediğini yapmayacağı olarak algılamak bana doğru gelmiyor. Bu çağımızın çağdaş komünist partisi olgusu açısından da geçerlidir.

- Yenilenme sürecinin bütünlüğünün kavranması bizim gibi insanlar açısından belli zorluklar içeriyor. Ama bunu bizim başkalarından "geç kavrayacağımız" gibi görmek, olgu karşısında bir zaafı peşin kabul anlamına gelir. Sıraladığınız (tabiki olumlu) pratik olaylara bakıldığında, hiçte geri olduğumuz gibi bir durum gözüküyor, işin eylemsel yönünde sevindirici bir aktiviteyi sergiliyoruz. Bu yeterli mi? Elbetteki hayır. İçinde bulunduğumuz aktivite, mutlaka bilinç ögesi temeline oturmalı. Değilse, dünden farklı olmayan, hatta ondan daha yıpratıcı olabilecek şaşkınlıklarla karşılaşabiliriz. Bu sürece kavrayış formasyonu ile giremezsek, sert ilerleme gösteren yenilenme sürecinin yıkıntıları bizde de yıkıcı sarsıntılara yol açabilir. Terside mümkün: yenilenme sürecinin kimi yanlış (bunlar olasılık dışı olan şeyler değildir) uyarlanma biçimine karşı olan görüşlere kavramadan karşı durma gibi pozisyonlara düşebiliriz. Bu nedenle süreç üzerine serin kanlı, kavramaya ve tartışmaya önem veren, yanlış düşüncelerden ~~kat~~ bile yarrarlanmaya çalışan yapıcı bir anlayışla hareket etmevi temel almalıyız diye düşünüyorum. Yani kısacası, yenilenmeyi lafız itibarıyla değil, tartışmalarda düşünsel ikna ve eylem itibarıyla savunabilmeliyiz. Eğer bu olmazsa, çünkü komünistliğimizden ve topluma "öncülüğümüz"den farklı bir şey ortaya çıkmamış olur ve daşımızdaki sol hareketide etkileme gücümüz zayıf kalır. Oysa bu konuda çok ciddi ve zorlu görevler bizi bekliyor.

- 12 eylül öncesi halimizden söz ediyorsun. Doğru, hayat öğrenilmeden hayat yönlendirilemez. Yani önce hayat adamı, toplum adamı, onların sorunlarının bir parçası olmalıyız ki, onlara söylediğimiz kitabi olmaktan çıksın, böylece Marksizmin özüm olan devrimci teori sosyal hayatla bütünleş olsun. Değilse ileri sürdüğümüz teoriler (şimdiye kadar olduğu gibi), halkın sesine kanıksadığı hoca ezanı gibi sıradan bir ses durumuna gelir, eylem değeri taşımaz. İşte yenilenme ~~x~~ tamda bunu aşmaya çalışıyor. Yani soyut program, soyut teori değil, "hemen bugünden" toplumun istemlerine yanıt veren, devrimi beklemenden toplumun yaşamında iyileşmeler yapacak olan parti çalışması. "Ališmış kudurmuşdan kötü" derler, bizim sol hareketimizde kolay ve soyut şeylerle uğraşmaya alıştığı için, somuta inmede zorlanıyor. Bu zorlanarak gerçekleşecek olan değişim, ~~xxxxxx~~ doğaldır ki belli bir süreç sorunu olacaktır. O nedenle solda olması gereken değişim konusunda aceleci olmamak, onların bize karşı yönelttiği eleştirilerden paniğe kapılarak yenilenme sorununa kuşkulu bakmamalıyız.

- Tartışma diyalogu: Yenilenme sürecini kavramak bakımından bu çok önemli bir sorun. Bugünkü durumda, "mat etme" yada "mat olma" psikolojisinden uzak durarak, ortak noktaları çıkış noktası yapan tartışmalara ağırlık ~~x~~ vermeliyiz diye düşünüyorum. Bu olmadan yayınlardan takip edilen yeni düşünce ancak ezberlenmiş olur, o kadar. Oysa bilinmeli ki, mağruzu olmayan, mağruzlularıyla rekabet edemeyen düşüncelerin gelişme şansı olmuyor, düşünceler kendilerini dogmatizmden ve donuklaşmadan kurtaramıyor. Sosyalizmin içinde bulunduğu sorunların aynağı bu değil mi? Yenilenme sürecinin bu kadar zorluklarla karşılaşması erken hareket edemeden kaynaklanıyormu?

Sorunlara daldım, selama yer kalmadı. Gözlerimden öperim. Cevabını bekliyorum. Sait. *10.10.2020*

"YASALLAŞMA, YASAL MARKSİST PARTİ VE SOLUN BİRLİĞİ"

Türkiye ve Kuzey Kürdistan Kurtuluş Örgütü, TSİP ve TKEP "Yasallaşma, Yasal marksist parti ve solun birliği" paneli düzenlediler. Düzenleyen örgütler adına yapılan birer konuşmadan sonra toplantıya katılan Dev-Yol, Teyger, ve TBKP'den konuşmacılarda görüşlerini belirttikten sonra karşılıklı sorularla birlikte beş saate yakın sürdü. Katılan herkes panelin olumluluğuna ve faydasına dikkat çekerken bu tür panelerin periyodik tekrarlanması görüşü hakimdi.

Tartışmada en genel anlamda iki temel görüş ortaya çıktı. Birincisi, bugün ülkemizin içinde bulunduğu politik ortamda solun gelişmelere ortak olabilmesi, etkili bir muhalefet yapabilmesi için birlik yapması gerektiği ancak bu birlik yasal bir sol partide değil (bugün henüz koşulları olmadığı için) başka platformlarda aranmalıdır. (Demokratik gençlik örgütleri, çeşitli demokratik, insan hak ve özgürlüklerini savunma dernekleri vb.) Böylece örgütlenmelerde kurulma amacı ve hedefleri dar olduğundan partisel görüş farklılıkları geri planda kalacağından daha olumlu olacak ve daha etkili iş yapılacaktır. Süreci içinde bu örgütlenmeler içindeki çalışmadan çıkan deneylerinde yardımıyla kalıcı birliklere gidilebileceği, ayrıca bugün birlik çalışmalarına daha ilk başta tek bir parti çatısı altında toplanma amacıyla başlamak, Türkiye solunun bilinen nesnel durumundan dolayı belki de daha ilk adımda birlik sürecine zarar verilebilir, yokuşa sürülebilir, görüşüydü. İkinci temel görüş ise, solun bugün köşesinden çıkıp yığınlara seslenebilmesi, dolayısıyla politika yapabilmesi için en geniş marksist güçleri birleştiren yasal bir sol parti kurulması zorunludur, görüşüydü. Tartışma daha bu görüş temelinde, kurulacak partinin nasıl bir parti olması gerektiği noktasında yoğunlaştı.

Sevindirici olan yan her ne kadar çok farklı gibi görünse de tüm solun artık birlik zamanının geldiği görüşünde

hemfikir olduğudur. İkinci ortak nokta ise, yine 12 Eylül rejimini yorum-
lamadaki tüm farklılıklara rağmen bugün sunulda olsa yasal örgütlen-
melere elverişli bir ortam doğduğu ve bunun kullanılması gerektiği idi.
Bu iki gelişme bile epey yol katedildiğinin göstergesidir. Elbette bu
noktaya solun çeşitli kesimleri ayrı ayrı kulvarlardan gelmişlerdir. Yani
bu ortak noktalar karşılıklı tartışmalar sonucu bulunmuş, yaşamın akı-
şı içinde bir yerde keşmişlerdir. Bir anlamda yaşamı biri zorlamıştır.
İşte şimdi sorun karşılıklı diyalogla bu ortak noktaları geliştirmek
sonuçlar çıkarmaktır. Bir bayrak koşucusunun bayrağı bir önceki arkada-
şından alması gibi, geriye bakmadan ama ayakları gerideki arkada-
şının adımlarıyla uyum içinde eline bayrağı alıp devam etmesi örneğin-
deki gibi. Atletizmi birar yakından izleyenler bilirler, bayrak koşusunu
en kritik anıdır bu. Hızlıktan daha önemlidir bu uyum. Bazen yollar
boyu çalışılır ama yarış anında tek bir hatada bayrak düşer yarış
dışı kalınır. Birim için dahada zor olan. Önümde çalışma yapacak
yıllarımız yoktur. Çünkü yaşam bütün hızıyla sürmektedir.

Markсист solun nasıl bir örgütlenme altında birleşeceği
konusunda gerçekten çok çeşitli görüşler öneriler vardır. Farklı gö-
rüşlerin olması zenginleştirici ama bir gerçeğe işaret etmemişi zo-
runlu kılıyor. O da var olan "nasıl bir parti" konusundaki öneri ve
görüşlere bakıldığında asıl ülkenin ve en geniş solun içinde bulundu-
ğu sosyo-politik ve psikolojik durumunun incelenip ona en uygun,
en geniş marksist güçleri kucaklayabilecek bir örgütlenme şekli bu-
lunmaya çalışılacağına daha çok herkeş kendi partisinin var olan
somut duruma en etkili nasıl bir örgütlenme içinde müdahale ede-
bilir görüşünün ağır bastığıdır. Yani hala "benim partim" görüşle-
rinin atılamadığı gerçeğidir. Bunda acaba sol muhalefet cephesin-
deki boşluğu kimin dolduracağı telaşı mı vardır? Belki, ama
bu boşluğu hiçbir partinin tek başına dolduramayacağı gerçeği-
ni aşağı yukarı herkes kabul etmemişmiydi. O zaman bu boşlu-
ğun doldurulması, solda bir alternatif bekleyen ilerici, demokrat
marksist gençlere olan sorumluluğunun yerine getirilmelidir.

Diğer taraftan sadece sorumluluk duymak ya da iyi niyet de böylesi çok renkli bir yapıya sahip solun tümünü biraraya getirmeye yetmeyecektir. Yine birbirlerine en yakın örgütler biraraya gelecekler, bu doğaldır. Ama bu biraraya gelişler eski subjektif kalınlara, sovyetik, antisovyetik gibi yakıştırmalara dayanılarak olursa sol yine köşesinde olaylara izleyici kalacaktır. Buna engel olmak için sanırım bugünün en acil sorunlarını masaya koymak ve onların etrafında bütünleşip daha sonra diğer programatik sorunları ele almak daha doğru olacaktır. Böylece süreç içinde, günlük eylem bir taraftan birlikte gerçekleştirilirken diğer taraftan ortak noktaların derinleştirilen partiler masadan kalkmadan, günlük eylemlerden kopmadan daha kalıcı birlikler için ilerleyebilirler. Bu iki süreç birbirinin karşısına konulmamalı, daha uzun vadeli programlarda varolan anlaşmalar güncel mücadeledeki birliklere tercih edilmemelidir. Bugüne sahip çıktığımız oranda yarattığımız güven kalıcı birlikler kurmada bize yardımcı olacaktır. Demokrasi mücadelesinin pratiği sürerken böylesi paneller de birlikte eylemin güzel örnekleri olabilir.

Metin Şenergüç